

Chambre des Représentants

Kamer der Volksvertegenwoordigers

5 MARS 1953.

5 MAART 1953.

PROJET DE LOI

autorisant des régularisations, augmentant et réduisant certains crédits ouverts pour l'exercice 1952 et allouant des crédits supplémentaires pour les dépenses se rapportant aux exercices 1951 et antérieurs.

RAPPORT

FAIT AU NOM DE LA COMMISSION
DES FINANCES (1)

PAR M. PHILIPPART.

MESDAMES, MESSIEURS,

Le 17 juin, la Chambre était saisie d'un projet de loi autorisant des régularisations, augmentant et réduisant certains crédits ouverts pour l'exercice 1952 et allouant des crédits supplémentaires pour les dépenses se rapportant aux exercices 1951 et antérieurs.

Volume de 165 pages, touffues. Des centaines d'articles modifiant les divers budgets départementaux et y ajoutant de nombreuses majorations et des crédits nouveaux, sans préjudice de quelques réductions et régularisations.

Le budget ordinaire s'en trouva alourdi de 3.750 millions de francs outre une augmentation de 191 millions pour les dépenses résultant de la guerre, ensemble 3.941 millions de francs.

21 janvier 1953. Second volume analogue au premier, mais plus compact encore : 261 pages. Fouillis d'articles et de chiffres plus nombreux encore.

Augmentation nette 1.530 millions de francs.

(1) Composition de la Commission : MM. Van Belle, président; Couplet, De Saeger, Discry, Eeckman, Eyskens, Fimmers, Lamalle, Meyers, Oblin, Parisis, Philippart, Scheyven. — De Sweemer, Detiège, Embise, Fiévet, Martel, Merlot, Paque, Soudan, Tielemans. — Liebaert, Masquelier.

Voir :

126 : Projet de loi.
176 et 187 : Amendements.

WETSONTWERP

houdende machtiging tot regularisatiën, verhoging en vermindering van sommige voor het dienstjaar 1952 uitgetrokken kredieten, zomede toekenning van bijkredieten voor de uitgaven met betrekking tot 1951 en de vorige dienstjaren.

VERSLAG

NAMENS DE COMMISSIE
VOOR DE FINANCIËN (1) UITGEBRACHT

DOOR DE HEER PHILIPPART.

MEVROUWEN, MIJNE HEREN,

Op 17 Juni werd bij de Kamer een wetsontwerp ahangig gemaakt houdende machtiging tot regularisatiën, verhoging en vermindering van sommige voor het dienstjaar 1952 uitgetrokken kredieten, zomede toekenning van bijkredieten voor de uitgaven met betrekking tot 1951 en de vorige dienstjaren.

Een boekdeel van 165 dicht bedrukte bladzijden ! Honderden artikelen tot wijziging van de verschillende ministeriële begrotingen en tot toevoeging van talrijke verhogingen en nieuwe kredieten, onverminderd enkele verminderingen en regularisatiën.

Daardoor wordt de gewone begroting verzwaard met 3.750 miljoen, plus een verhoging van 191 miljoen voor de uitgaven voortvloeiend uit de oorlog, zegge samen 3.941 miljoen frank.

21 Januari 1953. Tweede deel van hetzelfde slag als het eerste, maar nog lijviger : 261 bladzijden ! Een warboel van artikelen en een nog grotere massa cijfers.

Netto-verhoging : 1.530 miljoen frank.

(1) Samenstelling van de Commissie : de heren Van Belle, voorzitter; Couplet, De Saeger, Discry, Eeckman, Eyskens, Fimmers, Lamalle, Meyers, Oblin, Parisis, Philippart, Scheyven. — De Sweemer, Detiège, Embise, Fiévet, Martel, Merlot, Paque, Soudan, Tielemans. — Liebaert, Masquelier.

Zie :

126 : Wetsontwerp.
176 en 187 : Amendementen.

Total de l'augmentation nette des crédits : 5.471 millions soit 7,6 % des budgets originaires.

Quant aux dépenses extraordinaires, elles marquent une majoration globale de 2.992 millions compte tenu des rentrées, supérieures aux prévisions, des impôts de guerre et, partant, de l'amortissement de l'emprunt de l'assainissement monétaire.

La Commission a recouru à la procédure qu'elle avait déjà adoptée pour des feuillets de crédits supplémentaires. Elle a nommé son rapporteur avec mission d'examiner préalablement les dispositions du projet, les tableaux et notes justificatives qui en étaient présentés, et de formuler les observations et les questions qui lui paraîtraient opportunes aux fins de faciliter et de hâter les délibérations de la commission.

Votre rapporteur a soumis à la commission et au département des finances des considérations d'ordre général, a formulé diverses observations au sujet de nombreux articles des tableaux et de leurs notes justificatives, et posé une centaine de questions, à quoi les délibérations de la Commission ont encore ajouté de-ci de-là.

La reproduction de ces observations, critiques et questions, et des réponses qu'y a faites l'administration, donnerait au rapport une longueur démesurée.

Nous avons proposé et la Commission a décidé que les questions posées et les réponses obtenues seraient annexées à la minute du rapport dès lors que les unes et les autres ne présentaient qu'un intérêt limité.

Dans le corps du rapport, nous reproduirons les observations, questions et réponses qui paraissent devoir retenir spécialement l'attention de la Chambre. Le cas échéant nous ferons suivre de quelques considérations les explications obtenues du Gouvernement.

Mais auparavant, nous devons nous élever avec force contre l'abus flagrant et inadmissible des crédits supplémentaires dans la plupart des départements.

L'administration tend à mettre le Parlement devant le fait accompli ou tout au moins en présence de propositions et d'engagements qu'il est difficile ou pénible de repousser.

Cette pratique est condamnable.

Le budget, qu'est-ce en somme, sinon le programme que le Gouvernement propose aux Chambres de réaliser. L'exécutif sollicite et doit solliciter du Parlement, préalablement à leur engagement, les crédits nécessaires. Il ne peut excéder la permission qui lui a été donnée par le législatif sauf dans des cas exceptionnels, d'urgence nécessaire et sous la couverture tutélaire des dispositions de la loi du 29 octobre 1946, article 14.

D'où il suit que le Gouvernement doit conformer sa politique aux propositions qu'il a soumises et fait admettre par les Chambres. Vainement invoquerait-on l'excuse de l'utilité ou de l'opportunité de telles ou telles dépenses nouvelles ou complémentaires. Le Gouvernement ne peut les engager à sa guise sans une loi qui l'y autorise.

Comme tout « bon père de famille », il doit gérer le ménage Belgique dans le cadre des ressources telles qu'elles ont été arrêtées et aux seules fins qui leur ont été assignées.

Le Gouvernement peut-il arguer de l'accord escompté des Chambres par le vote de feuillets interminables de crédits supplémentaires ?

Il n'est pas possible d'examiner avec le soin requis chacune des centaines de dépenses nouvelles ou complémentaires accumulées dans de gros volumes. Cet examen requerrait le collationnement des budgets départementaux, du premier feuillet et du second feuillet, l'étude de

Totaal van de netto-verhoging der kredieten : 5.471 miljoen, zegge 7,6 % van de gewone begrotingen.

Wat de buitengewone uitgaven betreft, deze vertonen een globale verhoging van 2.992 miljoen, met inachtneming van de ontvangsten uit oorlogsbelastingen, die de ramingen overschreden en, derhalve, van de aflossing der munt-saneringslening.

De Commissie heeft de procedure gevolgd die zij reeds had in acht genomen voor de bladen bijkredieten. Zij heeft haar verslaggever gelast vooraf de bepalingen van het ontwerp, de tabellen en de verantwoordingen die daarbij werden voorgelegd te onderzoeken, en de opmerkingen en vragen te formuleren die hem wenselijk mochten lijken om de besprekingen van de Commissie te vergemakkelijken en te bespoedigen.

Uw verslaggever heeft aan de Commissie en aan het Departement van Financiën beschouwingen van algemene aard voorgelegd, hij heeft verschillende opmerkingen gemaakt over tal van artikelen van de tabellen en een honderdtal vragen gesteld, die hier en daar nog door de besprekingen van de Commissie werden aangevuld.

De weergave van die opmerkingen, van die kritiek, van die vragen en van de antwoorden welke het Bestuur daarop verstrekt heeft, zou het verslag al te lang maken.

Wij hebben voorgesteld — en de Commissie heeft besloten — dat de gestelde vragen en de daarop verstrekte antwoorden zouden gevoegd worden bij het origineel van het verslag, wanneer zij slechts van beperkt belang zijn.

In het verslag zelf zullen wij de opmerkingen, vragen en antwoorden opnemen die de bijzondere aandacht van de Kamer schijnen te moeten gaande maken. Eventueel zullen wij de van de Regering bekomen verklaringen door enkele overwegingen laten volgen.

Vooraf echter moeten wij met klem protest aantekenen tegen het onloochenbaar en onaanvaardbaar misbruik dat in de meeste departementen van de bijkredieten wordt gemaakt.

Het Bestuur heeft de neiging om het Parlement voor het voldongen feit te stellen, of ten minste vóór voorstellen en verbintenissen die moeilijk of bezwaarlijk kunnen worden afgewezen.

Die practijken zijn uit den boze.

Wat is een begroting eigenlijk anders dan een programma, dat de Regering aan de Kamers voorstelt uit te voeren ? De Uitvoerende Macht vraagt aan het Parlement — en zij moet dit vragen — de nodige kredieten vóór de aanwending er van. Zij mag de toelating die haar door de Wetgevende Macht werd gegeven niet te buiten gaan, behalve in uitzonderingsgevallen, in geval van hoogdringendheid en op grond van de bepalingen van artikel 14 der wet van 29 October 1946.

Daaruit volgt dat de Regering haar politiek moet richten naar de voorstellen die zij aan de Kamers heeft voorgelegd en door deze heeft doen aannemen. Tevergeefs zou men de uitvlucht aanvoeren van het nut of van de wenselijkheid van de ene en andere nieuwe of bijkomende uitgave. De Regering mag ze niet aanwenden zoals zij wil, zonder daartoe door een wet te worden gemachtigd.

Zoals een « goed huisvader », moet zij het Belgisch huishouden beheren in het kader van de vastgestelde middelen en alleen tot de doeleinden die haar werden aangewezen.

Kan de Regering zich beroepen op de verwachte instemming van de Kamers door de goedkeuring van ellenlange bladen bijkredieten ?

Het is onmogelijk met de vereiste zorg iedere van de honderden nieuwe of bijkomende uitgaven na te gaan, die in lijvige boekdelen worden opeengestapeld. Dat onderzoek zou de vergelijking eisen van de ministeriële begrotingen, van het eerste en van het tweede bijblad, de studie

chaque article des tableaux, de sa nécessité, de sa justification. Ces suppléments échappent à l'examen préalable des commissions permanentes compétentes. La Commission des finances est hors d'état, faute de temps, de refaire, deux fois par an, à l'occasion des feuillets semestriels, le réexamen attentif du détail de chaque budget départemental.

On ne peut se défendre de l'impression que l'administration trouve expédient de masser, en cours d'année, des centaines de crédits nouveaux ou d'augmentations dont elle pense qu'ils ne seront pas examinés sinon sommairement et de glisser ainsi dans ces gros volumes maintes dépenses que le Parlement hésiterait à permettre ou à ratifier s'il avait le loisir d'étudier les justifications sommaires, voire nulles, qui en sont présentées. Que de fois, par exemple, lit-on comme note justificative : « crédit mis à la hauteur des besoins ! » ou « les prévisions ont été dépassées » !

Cet abus doit cesser et les crédits nouveaux ou supplémentaires doivent se limiter aux dépenses ou aggravations de dépenses réellement nécessaires, imprévues et imprévisibles.

Peut-on s'accommoder de l'ajouté massif de 5 milliards et demi aux dépenses ordinaires, du fait que l'excédent des recettes fiscales permettrait d'y faire face ? Non, certes. Si l'exercice laisse un boni, soit que la recette ait dépassé les prévisions, soit que la dépense ait pu être restreinte, l'excédent doit alimenter la trésorerie de l'Etat, être affecté comme en 1951 aux dépenses extraordinaires et ainsi soulager le recours à l'emprunt, ou tout simplement constituer une réserve de trésorerie pour l'avenir.

Le cataclysme qui a frappé les Flandres au début du mois de février et les dépenses qui en résulteront pour l'Etat vont-ils comporter le recours à de nouvelles charges fiscales ? Le disponible de 1952, n'étaient les crédits supplémentaires, aurait permis de redresser toutes les ruines.

Au fur et à mesure que s'accroissent les prélèvements de la fiscalité et que monte le rendement de l'impôt, surgissent de nouvelles dépenses qu'il faudrait avoir le courage de repousser ou de différer, hormis le cas de réelle nécessité. Pour 1952 l'équilibre des recettes et des dépenses sera sans doute sauvegardé, sans plus. Que fera-t-on demain si, en cours de route, les dépenses s'alourdissent de quelque 5 milliards en plus à l'ordinaire comme en 1952 ?

La Chambre constatera que certains crédits sollicités par tel ou tel département avaient été réduits dans le budget tel qu'il avait été voté. L'administration réclame aujourd'hui le complément qui lui a été délibérément refusé.

Les départements doivent se conformer aux décisions des Chambres et gérer leurs services dans le cadre des crédits qui leur ont été consentis. Sans plus.

Sans doute, l'Etat peut toujours augmenter ses dépenses, étendre ses initiatives, ses largesses, ses entreprises. Il peut théoriquement ajouter à l'impôt jusqu'à ce que les taux excessifs de la fiscalité en réduisent le rendement tout en tuant l'esprit d'entreprise et la vertu de l'épargne. Il peut emprunter jusqu'au jour où les conditions qu'il obtient deviennent écrasantes. Et après ? Tant va la cruche à l'eau qu'à la fin elle se casse. C'est la monnaie alors qui se casse, qui s'écorne au grand dam des humbles et de tous ceux qui ont fait confiance à l'Etat. C'est l'abominable expédient de l'adulteration monétaire.

van ieder artikel der tabellen, van de noodzaak en van de verantwoording er van. Die bijkredieten ontsnappen aan het voorafgaand onderzoek van de bevoegde vaste commissies. De Commissie voor de Financiën is, bij gebrek aan tijd, niet in staat om, tweemaal per jaar, naar aanleiding van de semestriële bijbladen, iedere ministeriële begroting aandachtig in bijzonderheden te herzien.

Men ontkomt niet aan de indruk dat het Bestuur het dienstig vindt, in de loop van het jaar honderdtallen nieuwe kredieten of verhogingen op te hopen opdat ze niet of slechts terloops zouden worden onderzocht, om in deze lijvige bundels talrijke uitgaven weg te moffelen, welke het Parlement zou aarzelen in te willigen zoniet ontbrekende verantwoordingen in te studeren welke er over worden verstrekt. Hoe dikwijls, bijvoorbeeld, wordt ter verantwoording gelezen : « Krediet in overeenstemming gebracht met de behoeften » ofwel « de ramingen werden overschreden » !

Dit misbruik moet ophouden, en de nieuwe of bijkredieten moeten beperkt blijven tot de uitgaven of de verhogingen van uitgaven welke werkelijk noodzakelijk, onvoorzien en onvoorzienbaar zijn.

Kan men genoeg nemen met de massale toevoeging van vijf en half milliard aan de gewone uitgaven, omdat het excédent der fiscale ontvangsten het mogelijk zou maken er het hoofd aan te bieden ? Voorzeker niet. Indien het dienstjaar met een boni sluit, hetzij omdat de inkomsten de ramingen overtroffen, hetzij omdat de uitgave kon beperkt worden, dient het overschot in de Rijkskas te worden gestort en, zoals in 1951, bestemd te worden voor de buitengewone uitgaven, om aldus de toevlucht tot lening te verminderen of eenvoudigweg een thesauriereserve voor de toekomst aan te leggen.

Zullen de ramp welke beide Vlaanderen in het begin van de Februarimaand getroffen heeft, alsmede de uitgaven welke hieruit zullen voortvloeien voor de Staat, de toevlucht tot nieuwe belastingen medebrengen ? De beschikbare middelen van 1952 hadden het, zonder de bijkredieten, mogelijk gemaakt al de schade te herstellen.

Naargelang de belastingen toenemen en de belastingopbrengst vermeerderd, duiken nieuwe uitgaven op welke men de moed zou moeten hebben af te wijzen of uit te stellen, uitgenomen bij in geval van werkelijke noodwendigheid. Voor 1952 zal het evenwicht tussen ontvangsten en uitgaven ongetwijfeld zonder meer verzekerd zijn. Wat zal er in de toekomst gedaan worden indien de uitgaven onderweg met zowat 5 milliard op de gewone begroting worden verhoogd zoals in 1952 ?

De Kamer zal vaststellen, dat sommige kredieten, door dit of geen departement aangevraagd, in de begroting zoals deze werd goedgekeurd, werden vermindert. Het Bestuur verzoekt thans om het bijkomend gedeelte, hetwelk vroeger beslist werd geweigerd.

De Departementen moeten zich gedragen naar de beslissingen van de Kamers en hun diensten beheren binnen de perken van de kredieten welke hun werden verleend. Zonder meer.

Ongetwijfeld kan de Staat zijn uitgaven steeds verhogen, zijn initiatieven, zijn vrijgevigheid en zijn ondernemingen steeds verruimen. Hij kan theoretisch steeds de belasting verzwaren, totdat de overdreven aard van de belastingen de opbrengst ervan vermindert, terwijl de ondernemingsgeest en de spaarzin hierdoor ten onder worden gebracht. Hij kan leningen aangaan tot de dag komt waarop de voorwaarden die hij bekomt verpletterend worden. En daarna ? De kruik gaat zolang te water tot ze breekt. Het is de munt die dan breekt en in waarde vermindert, tot groot nadeel van de eenvoudige mensen en van degenen die vertrouwen stelden in de Staat. Het is het afschuwelijk lapmiddel van de muntontwaarding.

Le moment est venu où l'Etat et les pouvoirs publics doivent comprimer leurs dépenses, s'interdire la politique de facilité, résister aux sollicitations et aux revendications de leur nombreux personnel dans l'intérêt même de celui-ci. Savoir dire : non ! C'est difficile, mais aussi nécessaire en politique qu'en morale.

C'est pourquoi la Commission des Finances appelle derechef l'attention du gouvernement sur la stricte nécessité de respecter le contrat budgétaire avenué entre l'exécutif et le législatif. Ces considérations ne s'adressent pas spécialement au gouvernement d'aujourd'hui. Elles valent pour tous les gouvernements qui se sont succédé depuis la libération.

Un membre a jugé devoir préciser sa réaction à l'endroit du projet de loi. Nous résumons son avis :

Il est inadmissible que les feuillets de crédits supplémentaires nous soient présentés et soient déposés par le Gouvernement alors que l'exercice budgétaire est clôturé.

Il faut en revenir à la règle qui veut qu'aucune dépense n'est autorisée sans la décision préalable du Parlement. En conséquence les crédits supplémentaires devraient être votés avant la dépense. Cette règle n'est plus observée aujourd'hui. Il reste, bien entendu, les cas de force majeure ou les situations tout à fait exceptionnelles. Dans ces cas, le Conseil des Ministres peut décider de procéder par avance de trésorerie, mais il faudrait à tout le moins que le Président de la Commission des Finances de la Chambre (et bien entendu aussi du Sénat) en soit averti, afin qu'il puisse faire communication des décisions gouvernementales aux membres de cette commission. L'application de cette règle pourrait nous épargner beaucoup d'abus.

Suggestion intéressante dont l'application aurait pour conséquence de réduire singulièrement le nombre des crédits supplémentaires et le recours, inconsideré parfois, aux avances de trésorerie.

La Commission s'est longuement préoccupée du déficit de la S. N. C. F. B., de ses causes, des subventions diverses et multiples qui font passer sur la tête de l'Etat diverses charges que supportait naguère la S. N.

Un membre a émis l'avis que la réintégration de l'exploitation du railway sous l'autorité du Ministre des Communications et du Parlement serait de nature à mieux servir l'intérêt général. Divers membres se sont élevés contre la prolifération des libres parcours, des gratuités partielles, des réductions consenties. Le déficit des abonnements ouvriers ne devrait-il pas être à charge des industriels qui occupent une main-d'œuvre amenée à l'usine ou au charbonnage, de régions éloignées ?

M. le Ministre des Communications a assisté à une séance de la Commission. Il a tenu à exposer la situation réelle de la S. N., les difficultés auxquelles elle doit faire face, la concurrence qu'elle subit, les lois et règlements qui chargent son exploitation et compromettent son rendement. Sans doute, a-t-il observé, l'exploitation par l'Etat laissait place jadis à certaines interventions d'ordre politique. Mais au lendemain de la guerre, le remplacement massif de la direction et du conseil d'administration a exposé la S. N. à subir une influence excessive peut-être du syndicalisme.

M. le Ministre a notamment signalé que le personnel effectif de la S. N. avait été réduit de 92.000 à 81.000 hommes, ce qui représente une diminution de dépenses de quelque 800 millions. Le recrutement a été bloqué et

Het ogenblik is aangebroken waarop de Staat en de openbare besturen hun uitgaven moeten inkrimpen, zich de politiek van gemakzucht moeten onttrekken, aan de verzoeken en verzuchtingen van hun talrijk personeel moeten weerstand bieden, in diens belangs zelf. Neen, kunnen zeggen ! Dit is moeilijk, doch zowel nodig op politiek als op moreel gebied.

Daarom is het, dat de Commissie voor de Financien opnieuw de aandacht van de Regering vestigt op de strenge noodzakelijkheid, het begrotingscontract, gesloten tussen de Uitvoerende en de Wetgevende Macht, te eerbiedigen. Deze beschouwingen zijn niet bijzonderlijk gericht tot de huidige Regering. Zij gelden voor alle regeringen welke elkaar opvolgden sedert de bevrijding.

Een Commissielid achtte het nodig, zijn reactie ten opzichte van het wetsontwerp nader toe te lichten. Wij vatten hier zijn advies samen :

Het is onaanvaardbaar dat de bladen bijkredieten ons door de Regering worden voorgelegd en ingediend wanneer het begrotingsjaar is afgesloten.

Wij moeten terugkeren tot de regel, volgens welke geen enkele uitgave mag geschieden zonder voorafgaande beslissing van het Parlement. Bijgevolg zouden de bijkredieten moeten goedgekeurd worden, vóór zij worden uitgegeven. Deze regel wordt thans niet meer in acht genomen. Er blijven, natuurlijk, de gevallen van overmacht of de volstrekt uitzonderlijke toestanden. In die gevallen kan de Miniserraad beslissen, kasvoorschotten toe te staan, maar dan zou ten minste de Voorzitter van de Commissie voor de Financien van de Kamer (en natuurlijk ook van de Senaat) daarvan op de hoogte moeten gebracht worden, opdat deze de regeringsbesluiten aan de leden van die Commissie zou kunnen mededelen. Door de toepassing van die regel zouden vele misbruiken voorkomen worden.

Belangwekkende suggestie, waarvan de toepassing tot gevolg zou hebben, dat het aantal bijkredieten en de vaak ondoordachte aanwending van kasvoorschotten aanzienlijk zouden afnemen.

De Commissie heeft een langdurige bespreking gewijd aan het tekort bij de N. M. B. S., aan de oorzaken er van en aan de talrijke en diverse toelagen, waardoor allerlei lasten, die vroeger door de N. M. werden gedragen, thans op de Staat worden afgewenteld.

Een lid was van oordeel dat het feit, dat de exploitatie der tramwegen opnieuw onder het gezag van de Minister van Verkeerswezen en van het Parlement wordt geplaatst, het algemeen belang zou ten goede komen. Verscheidene leden verzetten zich tegen de overvloedige toename der vrijkaarten, van de gedeeltelijke kosteloosheid, van de toegestane verminderingen. Zou het uit de werkabonnementen voortvloeiend tekort niet moeten gedragen worden door de bedrijven die arbeidskrachten te werk stellen, welk uit ver verwijderde streken naar de fabriek of de mijn moeten gevoerd worden ?

De Minister van Verkeerswezen woonde een vergadering van de Commissie bij. Hij stond er op een uiteenzetting te geven van de ware toestand van de N. M., van de moeilijkheden waaraan zij het hoofd moet bieden, van de mededinging waarmee zij af te rekenen heeft, van de wetten en reglementen die haar exploitatie bezwaren en haar rendement in het gedrang brengen. Ongetwijfeld, merkte hij op, liet de exploitatie door de Staat eertijds plaats voor zekere tussenkomsten van politieke aard. Maar dadelijk na de oorlog liep de N. M., ingevolge de massale vervanging van de directie en de raad van beheer, gevaar in een wellicht overdreven invloed van het syndicalisme te ondergaan.

De heer Minister wees er o.m. op, dat de getalsterkte van het werkend personeel van de N. M. van 92.000 tot op 81.000 werd teruggebracht, wat een vermindering van de uitgaven met ongeveer 800 miljoen betekent. De aanwer-

quelque 4.000 temporaires ont été licenciés. Au temps où le railway avait la presque totalité des transports et exerçait une manière de monopole, il pouvait s'accommoder des réductions de tarifs et de coupons que lui imposait l'Etat. Mais aujourd'hui le railway subit la concurrence très prononcée des voies navigables et surtout de la route.

Sur question d'un Commissaire relativement à la suppression du contrôle au sortir des gares, M. le Ministre signale que l'expérience faite sur la ligne du Quartier Léopold à Ottignies a été plutôt décevante. La recette a baissé sensiblement.

Nous bornerons là l'allusion à l'intéressant échange de vues auquel la Commission a procédé relativement aux Chemins de fer. La Chambre aura prochainement à examiner le budget des Communications et M. le Ministre aura l'occasion de fournir en séance publique les considérations qu'il a exposées à la Commission des Finances.

Un Commissaire s'est plaint d'une insuffisance de crédits pour la politique de l'habitation, de même pour les subventions aux communes, pour les hôpitaux. Il ajoute que l'indemnité parlementaire aurait dû être relevée.

M. le Ministre des Finances déclare se joindre aux protestations faites par les Commissaires à l'endroit du nombre de crédits supplémentaires. Quant aux chemins de fer, il a eu un entretien avec M. le Ministre des Communications et dès que le programme de redressement aura été préparé, il sera soumis aux deux Commissions réunies des Finances et des Communications.

Nous extrayons de la note adressée au Ministre des Finances et des réponses reçues du Gouvernement ce qui suit. Le surplus, questions et réponses, sera déposé au Greffe de la Chambre.

QUESTION N° 17 :

Ensemble des crédits supplémentaires (déduction faite des réductions).

Après le total net du premier feuillet : fr. 3.940,9 millions, le second comporte un nouvel ajout de fr. 1.530 millions, net. Ensemble : fr. 5.471 millions.

L'équilibre du budget ne sera pas ébranlé, à la faveur du gonflement massif des ressources fiscales en cours d'exercice.

M. le Ministre ne croit-il pas que la pratique illimitée des crédits supplémentaires, tant pour l'année 1952 que pour les exercices antérieurs, doit être sévèrement condamnée ?

Si pareil ajout de quelque 5 milliards et demi affectait une année normale dont les ressources fiscales correspondraient aux prévisions, les conséquences en seraient fâcheuses.

M. le Ministre ne pense-t-il pas que le recours aux crédits supplémentaires devrait être tout à fait exceptionnel et exclusivement réservé aux dépenses absolument nécessaires, urgentes et totalement imprévisibles ?

RÉPONSE :

Le Gouvernement est attentif aux conséquences fâcheuses qui pourraient résulter pour l'équilibre final du budget, de l'accroissement massif des allocations par la voie des crédits supplémentaires sollicités en cours d'exercice.

La circulaire précitée du 28 janvier 1953 tend à mettre un terme à l'utilisation abusive de cette procédure et les instances de contrôle administratif et budgétaire veilleront, dans leurs secteurs respectifs, à l'application stricte des dispositions qu'elle contient.

Nous estimons nécessaire de publier ici le texte intégral de la lettre adressée par M. le Ministre des Finances, le 28 janvier 1953, à chacun de ses collègues. Elle constitue

vingt werd stopgezet, en nagenoeg 4.000 tijdelijke personeelsleden werden afgedankt. Vroeger, toen de spoorwegen voor haast alle vervoer zorgden, en een soort monopolie bezaten, konden zij zich de verminderingen van tarieven en reiskaarten veroorloven, die hun door de Staat werden opgelegd. Maar thans moeten zij het hoofd bieden aan de zeer sterke mededinging van de waterwegen en vooral van het wegvervoer.

Op een vraag van een Commissielid betreffende de afschaffing van de controle aan de uitgang van de stations, verklaart de Minister dat de ondervinding, opgedaan op de lijn van het Luxemburg-station naar Ottignies eerder teleurstellend is. De ontvangsten zijn er merklijk vermindert.

Wij zullen het bij deze toespeling laten, wat betreft de interessante gedachtenwisseling, die in de Commissie plaats vond in verband met de Spoorwegen. De Kamer zal eerstdaags de begroting van Verkeerswezen moeten onderzoeken, en de heer Minister zal dan de gelegenheid krijgen, in openbare vergadering de beschouwingen naar voren te brengen, welke hij in de Commissie voor de Financiën heeft uiteengezet.

Een Commissielid bekloeg zich over de ontoereikende kredieten voor de huisvestingspolitiek, evenals voor de toelagen aan de gemeenten, voor de ziekenhuizen. Hij voegt er aan toe dat de parlementaire vergoeding had moeten verhoogd worden.

De heer Minister van Financiën verklaart in te stemmen met het protest van de Commissieleden ten opzichte van het aantal bijkredieten. In verband met de Spoorwegen, heeft hij een onderhoud gehad met de heer Minister van Verkeerswezen, en zodra het herstelprogramma zal voorbereid zijn, wordt het aan de Commissies voor de Financiën en voor het Verkeerswezen in een gemeenschappelijke vergadering voorgelegd.

Uit de nota gericht aan de Minister van Financiën en uit de antwoorden ontvangen van de Regering lichten wij wat volgt. De rest van de vragen en antwoorden zal ter Griffie van de Kamer ter inzage worden neergelegd.

VRAAG N° 17 :

Totaal van de bijkredieten (na aftrek van de verminderingen).

Na het netto-totaal van het eerste bijblad, 3.940,9 miljoen frank, omvat het tweede een nieuw toevoegsel van netto 1.530 miljoen frank. Samen : 5.471 miljoen.

Het evenwicht van de begroting zal niet worden verstoord dank zij de massale aangroei van de belastingontvangsten in de loop van het dienstjaar.

Meent de heer Minister niet dat de onbeperkte toevlucht tot bijkredieten, zowel voor het jaar 1952 als voor de vorige dienstjaren, streng moet gelaakt worden ?

Een dergelijke verhoging van ongeveer 5 1/2 miljard, die betrekking zou hebben op een normaal jaar waarin de belastingontvangsten zouden overeenstemmen met de ramingen, zou jammerlijke gevolgen hebben.

Meent de heer Minister niet dat de aanwending van bijkredieten volstrekt uitzonderlijk zou moeten zijn en uitsluitend voorbehouden voor de uitgaven die volstrekt nodig, dringend en geheel onvoorzien zijn ?

ANTWOORD :

De Regering sluit de ogen niet voor de jammerlijke gevolgen die voor het uiteindelijk evenwicht van de begroting zouden kunnen voortvloeien uit de massale verhoging van de toelagen door middel van de in de loop van het dienstjaar aangevraagde bijkredieten.

Het voormelde rondschrijven van 28 Januari 1953 strekt er toe een einde te maken aan het overdreven gebruik van die procedure, en de instanties voor administratieve en budgetaire controle hebben, in hun respectieve sectoren, zorg te dragen voor de nauwgezette toepassing van de er in voorkomende bepalingen.

Wij achten het nodig hier de integrale tekst bekend te maken van de brief die door de heer Minister van Financiën, op 28 Januari 1953, aan ieder van zijn collega's

la condamnation des anciens errements. La Commission ne peut qu'approuver ces instructions. Elle compte sur l'énergie du Ministre des Finances pour en assurer dorénavant l'impitoyable application.

MINISTÈRE DES FINANCES

Administration du Budget
et du Contrôle des Dépenses

Inspection générale des Finances

N° C. D. 435/B. I. 5.351

Bruxelles, le 28 janvier 1953.

Mon cher Collègue,

Objet : Instructions générales en ce qui concerne les demandes de crédits supplémentaires.

De plus en plus, les administrations semblent perdre de vue la notion véritable et essentielle du crédit budgétaire qui est celle d'une autorisation préalable accordée par le Parlement, et permettant des dépenses dans une limite déterminée. Toute décision qui a pour conséquence de rendre insuffisant le crédit alloué constitue donc une infraction aux prérogatives constitutionnelles du Parlement. A tout prix, il faut en revenir à la stricte orthodoxie budgétaire.

A diverses reprises, le Parlement s'est ému de l'ampleur prise par les feuillets d'ajustements budgétaires et de l'absence de justification sérieuse dans de nombreux cas. C'est pourquoi je vous prie de bien vouloir transmettre à vos services les instructions suivantes et de veiller à leur stricte application.

A. — Crédits supplémentaires pour l'exercice courant.

Chaque crédit supplémentaire à solliciter devra être justifié dans le document parlementaire, de telle façon que le Parlement puisse se prononcer en toute connaissance de cause. La justification devra être brève, mais néanmoins complète et claire. Des formules vagues telles que : « Crédit indispensable pour subvenir aux besoins jusqu'à la fin de l'année », ne pourront dorénavant plus justifier des demandes de crédits supplémentaires.

Il ne peut être question d'insérer dans les feuillets de crédits supplémentaires :

- a) des dépenses d'un principe nouveau, à moins qu'elles n'aient pu être prévues lors de l'élaboration du budget initial ou qu'elles ne puissent être introduites sans inconvénient dans le budget de l'exercice suivant;
- b) des augmentations de crédits qui résulteraient d'une évaluation imparfaite ou erronée de la part des services intéressés, lors de l'élaboration du budget initial;
- c) des dépenses se rapportant à des propositions qui ont déjà été rejetées lors de l'élaboration du budget soit par le Comité du Budget, soit par les Chambres elles-mêmes;
- d) des augmentations de crédits demandées parce que le programme d'action des services consommateurs n'a pas été adapté aux crédits mis à leur disposition. Ce cas risque de se présenter notamment lorsque le Gouvernement ou le Parlement ont apporté des réductions aux propositions primitives.

B. — Crédits supplémentaires pour créances d'exercices antérieurs.

Ceux-ci devront également être justifiés cas par cas en distinguant entre :

- a) les crédits supplémentaires pour créances d'exercices antérieurs résultant de dépassements réels de crédits, c'est-à-dire, d'engagements pris par les ordonnateurs au delà des crédits mis à leur disposition. Il y a lieu, notamment, de prendre des mesures pour éviter ces dépassements de crédits en ce qui concerne les paiements effectués sur les caisses des comptables.
- b) les crédits supplémentaires résultant d'engagements antérieurement contractés dans la limite des crédits alloués, mais dont la liquidation n'a pu être opérée avant la clôture de l'exercice, ni donner lieu à un report de crédit.

Il y a lieu d'indiquer en outre si la liquidation tardive est le fait :

1° de l'Administration, et dans ce cas les causes du retard;

2° des fournisseurs ou créanciers.

A cet égard, je crois utile de vous rappeler que l'article 100 de l'Arrêté Royal du 10 décembre 1868, portant règlement général sur la

werd gestuurd. Daarin worden de vroegere procedures aan de kaak gesteld. De Commissie kan die onderrichtingen slechts goedkeuren. Zij rekent op de krachtadigheid van de Minister van Financiën, opdat, zij voortaan streng zouden worden toegepast.

MINISTERIE VAN FINANCIËN

Bestuur van de Begroting
en van de Controle op de Uitgaven

Algemene Inspectie van Financiën

N° D. I. 435/B. I. 5.351

Brussel, 28 Januari 1953.

Waarde Collega,

Voorwerp : Algemene instructies inzake de aanvragen van bijkredieten.

Meer en meer schijnen de besturen uit het oog te verliezen dat de ware en essentiële betekenis van het begrotingskrediet die is van een voorafgaandelijk door het Parlement gegeven machtiging om uitgaven te doen binnen gegeven perken. Iedere beslissing die voor gevolg heeft het toegekende krediet ontoereikend te maken is dus een inbreuk op de grondwettelijke prerogatieven van het Parlement. Tot elke prijs teruggekeerd tot de strikte budgetaire orthodoxie.

Herhaaldelijk heeft het Parlement uiting gegeven aan zijn misnoegdheid wat betreft de toenemende omvang van de bijkredieten van het ontbreken van rechtvaardigingen in de meeste gevallen. Derhalve verzoek ik U de hiernavolgende instructies aan Uw diensten te willen overmaken en te willen waken over hun strikte toepassing.

A. — Bijkredieten voor het lopend dienstjaar.

Elk aan te vragen bijkrediet zal in het parlementair document zodanig moeten gerechtvaardigd worden dat het Parlement zich zou kunnen uitspreken met kennis van zaken. De uitleg dient bondig te zijn, doch ook volledig en duidelijk. Vage formules zoals « Krediet nodig om te voorzien in de behoeften tot het einde van het jaar », zullen voortaan de aanvragen van bijkredieten niet meer kunnen rechtvaardigen.

In de bijbladen van bijkredieten mogen niet meer worden opgenomen :

- a) uitgaven van een nieuw principe, tenzij dat die niet konden worden voorzien ten tijde van het opmaken der oorspronkelijke begrotingen of dat zij niet zonder bezwaar kunnen worden uitgesteld en opgenomen in de begroting voor het volgend dienstjaar;
- b) kredietverhogingen die zouden voortspuiten uit een onvolmaakte of verkeerde raming door de belanghebbende diensten ten tijde van het opmaken der oorspronkelijke begroting;
- c) uitgaven betreffende voorstellen die reeds werden verworpen bij het opmaken der begroting, hetzij door het Begrotingscomité, hetzij door de Kamers zelf;
- d) kredietverhogingen aangevraagd wegens het feit dat het uitvoeringsprogramma der betrokken diensten niet werd aangepast aan de te hunner beschikking gestelde kredieten. Dit geval zou zich kunnen voordoen o.a. wanneer de Regering of het Parlement verminderingen hebben aangebracht aan de primitieve voorstellen.

B. — Bijkredieten voor vorderingen van vroegere dienstjaren.

Deze zullen eveneens één per geval dienen gerechtvaardigd te worden, een onderscheid makend tussen :

a) de bijkredieten voor vorderingen van vroegere dienstjaren voortvloeiend uit werkelijke kredietoverschrijdingen, d.w.z. uit verbintenissen aangegaan door de ordonnateurs boven de te hunner beschikking staande kredieten. Het zal o.m. nodig zijn maatregelen te treffen om die kredietoverschrijdingen te vermijden, wat betreft de betalingen rechtstreeks gedaan op de kassen der rekenplichtigen.

b) de bijkredieten vereist om te voldoen aan verbintenissen die vroeger werden aangegaan binnen de perken van de toegekende kredieten, maar waarvan de vereffening niet kon worden verwezenlijkt vóór het sluiten van het dienstjaar en die geen aanleiding kan zijn tot kredietoverdracht naar het volgend dienstjaar.

Daarenboven is het nodig te vermelden of de laattijdige vereffening de schuld is van :

- 1° de Administratie, met opgave in dit geval van de redenen der vertraging;
- 2° van de leveranciers of schuldeisers.

In dit verband acht ik het nuttig U er aan te herinneren dat het artikel 100 van het Koninklijk besluit dd. 10 December 1868, houdende

compabilité de l'Etat, modifié par l'Arrêté Royal du 20 janvier 1939, impose aux créanciers de l'Etat d'adresser, dans le mois qui suit l'année de la dette, leur titre de créance au fonctionnaire ou chef de service que la dépense concerne. Si cette règle était observée, le paiement devrait toujours pouvoir être effectué avant la clôture de l'exercice. Ceci implique évidemment que l'habitude de contracter dans les derniers jours de l'année pour des fournitures ou prestations qui ne sauraient plus être effectuées avant le 31 décembre, soit complètement abandonnée.

C. — Régularisations.

En ce qui concerne les régularisations, il y a lieu de rappeler les instructions faisant l'objet de ma lettre-circulaire du 13 mars 1952 concernant le premier feuillet d'ajustement des budgets pour l'exercice 1952 :

« Je vous rends attentif au vœu exprimé par les Chambres législatives de voir réduire le volume sans cesse croissant des régularisations sollicitées.

Il est nécessaire, à cet égard, que cette procédure soit réservée aux seules dépenses fixes, c'est-à-dire à celles qui, en vertu de l'article 23 de la loi sur la Comptabilité de l'Etat, ne doivent pas être soumises au visa préalable de la Cour des Comptes.

Les Assemblées Législatives estiment, non sans pertinence, que l'usage de ce tempérament à la règle stricte du crédit préalablement ouvert ne peut aller jusqu'à dissimuler des dépassements réels de crédits sans que les justifications nécessaires soient fournies. »

Ces dispositions doivent être strictement appliquées.

D. — Relèvement de la prescription quinquennale.

1. — Traitements et allocations diverses.

L'attention des services doit être attirée sur le fait qu'il n'y a pas lieu de relever de la prescription quinquennale les créances qui sont la conséquence directe de modifications aux réglementations organiques (art. 35 de la loi du 15 mai 1846 sur la comptabilité de l'Etat).

Il en est de même en ce qui concerne les erreurs dans l'établissement ou le calcul des traitements, lorsque l'erreur est signalée par l'intéressé lui-même avant la date ultime prévue pour la prescription.

Par contre, si l'erreur est constatée par l'Administration, que ce soit ou non suite à une observation de la Cour des Comptes, il n'y a pas lieu de procéder à des liquidations arriérées pour la période donnant lieu à prescription. Si des raisons spéciales peuvent être invoquées en faveur du relèvement de la prescription, — par exemple la nécessité de payer les arriérés pour maintenir les droits à la pension complète — des explications devront être données au Parlement pour chaque cas en particulier.

2. — Travaux et fournitures.

Il doit être rappelé que, dès le moment où les factures sont introduites dans les délais prescrits — ce qui sera prouvé par une attestation à envoyer à la Cour des Comptes — il ne peut plus être question d'une levée de prescription, l'Administration étant dans ce cas responsable du retard dans le paiement (art. 35 de la loi du 15 mai 1846 sur la comptabilité de l'Etat).

* * *

Pour éviter dans toute la mesure du possible des demandes de levée de prescription — de même d'ailleurs que des demandes de crédits pour exercices antérieurs — les administrations devront promouvoir, par des demandes personnelles, l'introduction des titres de créances, dans les délais voulus.

E. — Mesures générales à prendre afin de limiter le nombre de crédits supplémentaires.

1) Chaque contrat devrait dorénavant mentionner que le fournisseur (de biens ou services) remettra ses titres de créance endéans x jours de la fourniture et, de toute façon, avant le 31 janvier de l'année qui suit l'exercice sur lequel la dépense doit être imputée. Le contrat mentionnera également que le fournisseur subira les conséquences d'un retard dans les paiements lorsqu'il introduira tardivement les pièces nécessaires. Les services devraient attirer spécialement l'attention des contractants sur ces dispositions.

2) Dans chaque département, des échéanciers doivent être tenus par les services intéressés, avec l'indication pour chaque commande :

algemeen reglement op de Rijkscomptabiliteit, gewijzigd door het Koninklijk besluit van 20 Januari 1939, aan de schuldeisers van de Staat oplegt hun vorderingsbewijzen te zenden aan de ambtenaar of het diensthoofd wien de uitgave betreft, uiterlijk binnen de maand na het jaar waarin de schuld ontstond. Indien deze regel werd nageleefd zouden de vereffeningen altijd moeten kunnen plaats grijpen vóór het afsluiten van het dienstjaar. Dit houdt natuurlijk in dat volledig zou worden afgezien van de gewoonte nog tijdens de laatste dagen van het jaar te contracteren voor leveringen of prestaties die in feite niet meer kunnen worden uitgevoerd vóór 31 December.

C. — Regularisaties.

Wat de regularisaties betreft dient herinnerd te worden aan de instructies die het voorwerp uitmaakten van mijn rondschrijven dd. 13 Maart 1952 betreffende het eerste bijblad van begrotingsaanpassingen voor het dienstjaar 1952 :

« Mag ik Uw aandacht vestigen op de door de Wetgevende Kamers uitgedrukte wens het steeds toenemend volume der aangevraagde regularisaties te zien verminderen ?

Te dien opzichte is het noodzakelijk dat deze procedure beperkt worde tot de vaste uitgaven, d.w.z. deze welke, krachtens artikel 23 van de wet op 's Rijks Comptabiliteit, niet aan het voorafgaand visum van het Rekenhof dienen onderworpen.

De Wetgevende Kamers achten terecht dat deze afwijking van het algemeen geldend stelsel inzake voorafgaande goedstemming der nodige kredieten niet zover mag reiken dat de vereiste verantwoording der werkelijke kredietoverschrijding ontdoken worden. »

Die beschikkingen moeten strikt worden toegepast.

D. — Ontheffing van de vijfjarige verjaring.

1. — Wedden en diverse weddetoelagen.

De aandacht van de diensten dient er te worden op gevestigd dat er geen aanleiding toe bestaat de ontheffing van de vijfjarige verjaring aan te vragen voor vorderingen die het rechtstreeks gevolg zijn van wijzigingen aan organieke reglementen (art. 35 van de wet van 15 Mei 1846 op de Comptabiliteit van de Staat).

Hetzelfde dient te worden gezegd wat betreft de vergissingen in de berekening van de wedden, wanneer die vergissingen werden gesignaleerd door de belanghebbenden zelf, vóór de uiterste datum voorzien inzake verjaring.

Daarentegen wanneer de vergissingen worden geconstateerd door het bestuur, ja dan neen ten gevolge van een bemerking van het Rekenhof, dient niet te worden overgegaan tot de vereffening van de achterstallen voor de periode welke door de verjaring wordt getroffen. Indien bijzondere redenen kunnen worden ingeroepen ten gunste van de ontheffing van de verjaring — bijv. de noodzakelijkheid de achterstallen uit te betalen om de rechten op het volledig pensioen te vrijwaren — zal de nodige uitleg moeten worden gegeven aan het Parlement voor ieder geval afzonderlijk.

2. — Werken en leveringen.

Er dient te worden aan herinnerd dat van het ogenblik af dat de facturen werden ingediend binnen de voorgeschreven termijn — hetgeen kan worden bewezen bij middel van een attestatie, aan het Rekenhof over te maken — er geen aanleiding meer is tot ontheffing van de verjaring, daar het bestuur in dit geval verantwoordelijk is voor de vertraging van de vereffening (art. 35 van de wet van 15 Mei 1846 op de Comptabiliteit van de Staat).

* * *

Om in de mate van het mogelijke de talrijke aanvragen tot ontheffing van de verjaring te vermijden — evenals ten andere de aanvragen van kredieten voor vroegere dienstjaren — zullen de besturen het indienen van de vorderingsbewijzen binnen de voorziene termijn bewerkstelligen door persoonlijke oproepen daartoe te richten tot de schuldeisers.

E. — Algemene maatregelen te treffen ten einde het aantal bijkredieten te beperken.

1) Elk contract zou voortaan moeten vermelden dat de leverancier (van goederen of diensten) zijn vorderingsbewijzen zal indienen binnen x dagen van de levering en alleszins vóór 31 Januari van het jaar dat volgt op het dienstjaar waaraan de uitgave moet worden gehecht. Het contract zal eveneens moeten vermelden dat de leverancier de gevolgen van een vertraging in de betaling zal ondergaan, wanneer hij de nodige stukken laattijdig indient. De diensten zouden de aandacht der contractanten speciaal moeten vestigen op deze bepalingen.

2) In ieder departement moeten vervaldagboeken worden gehouden door de betrokken diensten, waarin voor iedere bestelling wordt aangeduid :

- a) de la date de commande;
- b) de l'article budgétaire sur lequel la dépense est à imputer;
- c) de la date contractuelle de la livraison;
- d) de la date contractuelle de l'introduction des titres de créances;
- e) de la date effective de l'introduction de ces documents.

3) Les services doivent suivre de très près, article par article, le rythme de consommation des crédits mis à leur disposition, afin de pouvoir prendre en temps voulu les mesures nécessaires pour éviter une insuffisance de crédits vers la fin de l'année.

Il convient d'attirer l'attention des différents services, et en particulier des ordonnateurs délégués, sur la responsabilité qu'ils encourent, en provoquant ou en autorisant un dépassement de crédits. Dans certains départements, le contrôle interne ne semble pas être organisé convenablement.

Les Inspecteurs des finances s'attacheront à mettre ces manquements en lumière. Je les invite à signaler immédiatement aux autorités dont ils relèvent les possibilités de dépassement de crédits. Je les charge, d'autre part, d'examiner à l'avenir les propositions de crédits supplémentaires, en s'inspirant des directives ci-dessus énoncées.

Je pense, mon cher Collègue, que vous serez persuadé comme moi que ces mesures d'assainissement sont indispensables. C'est pourquoi, je vous demande de bien vouloir donner tout l'appui de votre autorité personnelle à leur mise en vigueur. Vous voudrez bien, par conséquent, insister auprès de vos services pour que ces directives soient scrupuleusement observées.

Le Ministre des Finances,
A.-E. JANSSEN.

QUESTION N° 18 :

Revision « barémique ».

L'exposé des motifs souligne que la revision barémique n'interviendrait que pour 207 millions outre le crédit de 500 millions déjà porté au budget du Premier Ministre. Ensemble 707 millions.

Le Gouvernement et le Parlement ne devraient-ils pas s'interdire de reviser les barèmes de traitements sinon pour l'avenir, c'est-à-dire à partir du 1er janvier suivant la promulgation de la loi ou de l'arrêté ? Et n'est-il pas plus abusif encore de décréter à toute occasion des rétroactivités dans l'application de nouveaux barèmes ?

RÉPONSE :

a) Montant du crédit :

L'étendue imprévisible des travaux relatifs à l'établissement du nouveau régime barémique, le fait aussi que les propositions budgétaires doivent être élaborées avant le 15 juin de l'année qui précède l'ouverture de l'exercice, n'ont pas permis de déterminer avec une approximation suffisante, pour chacun des articles de traitement, les montants des crédits à solliciter pour l'exercice 1952. Afin de ne pas fausser l'équilibre du budget, le Gouvernement s'est donc vu dans l'obligation de prévoir un crédit provisionnel de 500 millions au budget des Services du Premier Ministre, se réservant par la suite d'ajuster, par la voie du feuillet des crédits supplémentaires, les crédits afférents aux articles couvrant des rémunérations.

Cet ajustement tel qu'il est réalisé dans le présent feuillet, fait apparaître le crédit global initialement prévu, insuffisant de quelque 207 millions pour couvrir la charge résultant du nouveau régime barémique.

Il convient de souligner que le Gouvernement tend à enrayer l'augmentation des cadres des administrations et services et qu'il veille à ce qu'aucun recrutement n'ait lieu.

On peut estimer à plus d'un millier l'économie d'emplois réalisée de ce fait en 1952.

L'octroi de barèmes plus appropriés doit permettre au Gouvernement de mener avec succès une telle politique qui vise, en fait, à l'amélioration quantitative et qualitative du rendement individuel des agents de l'Etat.

b) Date d'application des nouveaux barèmes et rétroactivités.

Les nouveaux barèmes ont été appliqués dès 1951, d'après des circulaires administratives prises dans le courant de cette année et les crédits nécessaires ont été alloués dans les documents de crédits supplémentaires pour l'exercice en question.

Le Gouvernement s'en est expliqué à l'époque.

- a) de datum der bestelling;
- b) het begrotingsartikel waarop de uitgave moet worden aangerekend;
- c) de contractuele datum van de levering;
- d) de contractuele datum waarop de vorderingsbewijzen moeten ingediend zijn;
- e) de datum van de effectieve indiening van deze stukken.

3) De diensten moeten van nabij, artikel per artikel, het ritme van de consumptie der te hunner beschikking gestelde kredieten volgen, ten einde bijtijds de nodige maatregelen te kunnen nemen om een ontoereikendheid in de kredieten, tegen het einde van het jaar, te vermijden.

Het is nodig de aandacht van de verschillende diensten en in het bijzonder van de afgevaardigde ordonnateurs te vestigen op de verantwoordelijkheid die zij oplopen, door kredietoverschrijdingen te verwekken of toe te laten. In sommige departementen schijnt de interne controle niet behoorlijk ingericht te zijn.

De Inspecteurs van Financiën zullen zich beijveren die tekorten op te sporen. Ik nodig ze uit de overheden waarvan ze afhangen onmiddellijk te verwittigen wanneer er gevaar bestaat dat kredieten zullen worden overschreden. Ik gelast ze anderzijds in de toekomst de voorstellen van bijkredieten te onderzoeken met inachtneming van de hierboven gegeven richtlijnen.

Ik denk, Waarde Collega, dat U er met mij zult van overtuigd zijn dat deze saneringsmaatregelen volstrekt noodzakelijk zijn. Derhalve verzoek ik U de steun van Uw persoonlijke autoriteit te willen verlenen bij hun vankrachtwording. U gelieve bijgevolg bij Uw diensten aan te dringen opdat deze instructies strikt zouden worden nageleefd.

De Minister van Financiën,
A.-E. JANSSEN.

VRAAG N° 18 :

Herziening der Weddeschalen.

In de memorie van toelichting wordt onderstreept dat voor de herziening der weddeschalen, buiten het reeds op de begroting van de Eerste-Minister uitgetrokken krediet van 500 miljoen, slechts 207 miljoen werden ingeschreven. Samen 707 miljoen.

Zouden de Regering en het Parlement er niet goed aan doen, voortaan de weddeschalen nog slechts te herzien voor de toekomst, d.w.z. met ingang van 1 Januari volgend op de bekendmaking van de wet of het besluit ? En ligt er nog geen groter misbruik besloten in het feit, bij elke gelegenheid de toepassing van nieuwe weddeschalen te doen terugwerken ?

ANTWOORD :

a) Bedrag van het krediet :

Wegens de onberekenbare omvang van de werkzaamheden in verband met de vaststelling van het nieuwe stelsel der weddeschalen, en tevens wegens het feit, dat de begrotingsvoorstellen moeten uitgewerkt zijn vóór 15 Juni van het jaar, dat aan de opening van het dienstjaar voorafgaat, was het niet mogelijk, voor elk der artikelen in verband met de wedden, met voldoende nauwkeurigheid het bedrag vast te stellen van de kredieten, die voor het dienstjaar 1952 moesten gevraagd worden. Ten einde het evenwicht van de begroting niet te vervalsen, heeft de Regering zich dan ook verplicht gezien een voorlopig krediet van 500 miljoen uit te trekken op de begroting van de Diensten van de Eerste-Minister, en zich het recht voor te behouden achteraf, door middel van de bijbladen, de kredieten aan te passen, verbonden aan de artikelen in verband met bezoldigingen.

Deze aanpassing, zoals ze in dit bijblad geschiedt, laat uitschijnen dat het aanvankelijk voorziene globaal krediet ontoereikend was ten belope van zowat 207 miljoen om de last te dragen welke voortvloeit uit het nieuwe stelsel van weddeschalen.

Het past er hierop te wijzen, dat de Regering er naar streeft de uitbreiding van de kaders der besturen en der diensten stop te zetten, en dat zij er zorg voor draagt dat geen aanwerving meer zou plaatsvinden.

De besparing van betrekkingen welke, door dat feit, in 1952 verwezenlijkt werd, wordt geraamd op meer dan een duizendtall.

De toekenning van meer gepaste loonschalen moet de Regering in de gelegenheid stellen om met bijval een dergelijke politiek door te voeren, welke feitelijk streeft naar de quantitative en kwalitatieve verbetering van het individueel rendement van het Rijkspersoneel.

b) Toepassingsdatum der nieuwe weddeschalen en retroactiviteiten.

De nieuwe weddeschalen werden toegepast van 1951 af, overeenkomstig administratieve omzendbrieven welke in de loop van dit jaar gestuurd werden, en de nodige kredieten werden toegekend door de stukken betreffende de bijkredieten voor bedoeld dienstjaar.

De Regering heeft toenmaals daarover inlichtingen verstrekt.

Il a estimé devoir procéder par circulaire plutôt que par arrêté royal dans le seul but d'éviter le morcellement des matières, dans un domaine qui devait apparaître, tant sous l'angle de l'équité que dans sa forme juridique, comme un ensemble homogène et interdépendant.

Le Gouvernement ne décrète nullement, à chaque occasion, des rétroactivités abusives en matière de traitements. Des règles précises et détaillées faisant partie du Statut du personnel de l'État fixent sur des bases objectives et saines cet aspect délicat de la rémunération des prestations.

Il n'est que trop vrai que la plupart des revisions barémiques comportent une rétroactivité, parfois étendue. De même pour certains avantages ou ajoutés.

Le personnel des administrations publiques et des entreprises parétatiques n'a pas à se plaindre de son sort. Que de travailleurs indépendants aspirent à la stabilité de l'emploi, à la pension assurée et relativement importante, aux avantages divers octroyés aux fonctionnaires et agents des pouvoirs publics !

Le sain équilibre budgétaire exigerait que les majorations de traitements ou d'avantages accessoires ne prissent cours qu'au premier janvier de l'année suivante. Cette règle d'or devrait être rigoureusement appliquée.

QUESTION N° 20 :

MINISTÈRE DE LA JUSTICE (pp. XXI et 249).

Art. 6. — Dispositions diverses.

D'après le commentaire de la page 249, le bénéfice du pécule de vacances n'a pas été octroyé aux greffiers et greffiers adjoints pour les années 1950 et 1951.

Pourquoi alloue-t-on, en 1953, le bénéfice du pécule pour des années depuis longtemps révolues ?

L'extension du pécule de vacances aux greffiers et greffiers adjoints, à l'instar des ouvriers et des employés des entreprises privées est-il vraiment justifié ? C'est en réalité un ajout aux traitements. Et si cet ajout a été octroyé pour l'avenir par la loi du 31 juillet 1952, aucune raison ne paraît pouvoir être invoquée pour faire rétroagir, contre son texte, cette allocation.

RÉPONSE :

Le principe de l'allocation du pécule de vacances aux greffiers des cours et tribunaux avait été admis par le Gouvernement et par le Parlement pour les années 1948 et 1949. Aucun fait nouveau ne justifiait dès lors la suppression de cette allocation pour les années 1950 et 1951.

Si le gouvernement n'a pas pris à l'époque d'initiative à ce sujet, c'est parce qu'à partir de 1950 la question de la révision des rémunérations des magistrats et greffiers de l'Ordre judiciaire était posée et qu'une solution était possible dans le cadre de cette révision. Comme la loi du 31 juillet 1952 ne rétroagit pas au delà du 1er janvier 1952, il apparaît logique de maintenir jusqu'à cette date le régime instauré depuis 1948.

Il s'agit d'un pécule de vacances qui a été accordé, à tort ou à raison, aux greffiers des cours et tribunaux pour les années 1948 et 1949.

La rémunération des greffiers a été substantiellement améliorée par la loi du 31 juillet 1952 avec rétroactivité au 1er janvier 1952.

Aujourd'hui on veut accorder un pécule de vacances pour 1949 et 1950, soit pour des vacances, révolues depuis trois ans et demi et deux ans et demi...

Un membre pense que c'est là une politique de « Saint Nicolas » naguère dénoncée par M. le Premier Ministre, et qu'au moment où l'équilibre budgétaire est menacé du fait des inondations, des charges militaires et de la baisse de la conjoncture économique, ce cadeau doit être supprimé. Mais d'autres membres font valoir que l'interruption du service du pécule de vacances en 1950 et 1951

Zij meende eerder door middel van een rondzendbrief dan door middel van een Koninklijk besluit tewerk te moeten gaan, met het enig doel de splitsing van de stof te vermijden op een gebied dat zowel van het standpunt der billijkheid uit als in haar juridische vorm als een homogeen en samenhangend geheel moest voorkomen.

De Regering vaardigt geenszins, bij elke gelegenheid, overdreven retroactiviteiten uit in zake wedden. De duidelijke en nauw omschreven regels welke het Statuut van het Rijkspersoneel uitmaken stellen op objectieve en gezonde grondslagen dit kiese uitzicht van de bezoldiging der prestaties vast.

Het is jammer genoeg waar, dat de meeste herzieningen van de weddeschalen een soms uitgebreide terugwerkende kracht mede brengen. Aldus ook voor sommige voordelen of toevoegingen.

Het personeel der overheids- en parastatale diensten heeft niet te klagen over zijn lot. Hoevele onafhankelijke arbeiders snakken niet naar vastheid van betrekking, naar een verzekerd en vrij belangrijk pensioen en naar de verscheidene voordelen welke aan de ambtenaren en beambten der openbare diensten worden toegekend !

Het gezond begrotingsevenwicht vergt dat de verhogingen van de wedden of van de bijkomende voordelen slechts zouden ingaan op 1 Januari van het volgend jaar. Deze gulden regel zou streng dienen toegepast.

VRAAG N° 20 :

MINISTERIE VAN JUSTITIE (blz. XXI en 249).

Art. 6. — Verschillende bepalingen.

Volgens de commentaar op bladzijde 249, werd het genot van het verlofgeld niet toegekend aan de griffiers en adjunct-griffiers voor de jaren 1950 en 1951.

Waarom wordt in 1953 het genot van het verlofgeld voor sedert lang voorbij jaren toegekend ?

Is de uitbreiding van het verlofgeld tot de griffiers en adjunct-griffiers, naar het voorbeeld van de werklieden en bedienden uit de private ondernemingen, wel verantwoord ? In werkelijkheid is het een bijkomend bedrag dat aan de wedden wordt toegevoegd. En indien dit bijkomend bedrag voor de toekomst toegekend werd bij de wet van 31 Juli 1952, schijnt er wel geen reden ingeroepen te kunnen worden om, in weerwil van deze tekst, aan deze vergoeding een terugwerkende kracht te verlenen.

ANTWOORD :

Het beginsel van de toekenning van het verlofgeld aan de griffiers van de hoven en rechtbanken was door de Regering en door het Parlement aanvaard geworden voor de jaren 1948 en 1949. Geen nieuw feit heeft derhalve de afschaffing van deze vergoeding voor de jaren 1950 en 1951 verantwoord.

Indien de Regering toenmaals het desbetreffend initiatief niet heeft genomen, dan is het omdat, van 1950 af, de kwestie van de herziening der bezoldigingen van magistraten en griffiers van de Rechterlijke Orde gesteld was, en dat een oplossing mogelijk was binnen de perken van deze herziening. Daar de terugwerkende kracht van de wet van 31 Juli 1952 niet verder reikt dan 1 Januari 1952, komt het als logisch voor, tot op deze datum het sedert 1948 ingevoerd stelsel te behouden.

Het geldt een verlofgeld dat, terecht of ten onrechte, toegekend werd aan de griffiers van de hoven en rechtbanken voor de jaren 1948 en 1949.

De bezoldiging van de griffiers werd merkkelijk verbeterd door de wet van 31 Juli 1952, met terugwerkende kracht tot 1 Januari 1952.

Thans wil men verlofgeld toekennen voor 1949 en 1950, hetzij voor vacantes die drie en een half jaar en twee en een half jaar voorbij zijn...

Een lid is van mening dat dit een Sint-Niklaaspolitiek is, die eertijds door de heer Eerste-Minister werd aan de kaak gesteld, en dat een dergelijk geschenk moet afgeschaft worden, nu het begrotingsevenwicht bedreigd wordt ingevolge de overstromingen, de militaire lasten en de daling van de economische conjunctuur. Andere leden voeren echter aan dat de onderbreking van de dienst van

n'a pas été compensée puisque la majoration des traitements n'a couru qu'à dater du 1er janvier 1952.

Le crédit est maintenu par 13 voix, contre une et une abstention.

QUESTION N° 21 :

MINISTÈRE DE LA DÉFENSE NATIONALE (pp. XXI et 249).

Art. 9. — Dispositions diverses.

L'expédient suggéré constitue une dérogation à la loi du 15 mai 1846.

Est-ce bien nécessaire d'y recourir ?

Pourquoi ne pas envisager pour 1953 de nouveaux crédits mesurés aux besoins à satisfaire pendant cette année, et ainsi de suite ?

RÉPONSE :

Conformément à l'article 165 de l'arrêté royal du 10 décembre 1868 portant règlement général sur la comptabilité de l'État, le décompte prescrit par l'article 30 de la loi du 15 mai 1846 comprend, par article du budget :

- a) le montant du crédit;
- b) la somme à reporter à l'exercice suivant;
- c) la somme nette à laquelle chaque allocation du budget clos est réduite après ce transfert;
- d) le montant des liquidations et ordonnancements effectués dans le cours de l'exercice;
- e) la somme à annuler par la loi des comptes.

L'établissement d'un tel décompte ne présente évidemment aucun intérêt lorsque les éléments b), c) et e), sont connus d'avance au même titre que les éléments a) et d).

Or, c'est ainsi que la situation se présente pour les articles visés par la disposition spéciale. Ces articles comportent tous, en effet, un crédit d'engagement nettement supérieur au crédit de paiement alloué; il s'ensuit que le montant restant à liquider à la clôture de l'exercice pour l'exécution de marchés déjà conclus est supérieur à la différence entre les éléments connus a) et d) et qu'il y a lieu, par conséquent, de transférer cette différence en entier à l'exercice suivant.

Dans ces conditions, l'élément e) devient nul et l'élément c) peut être déterminé à partir des autres éléments connus.

La clause précitée n'est donc pas à considérer comme un expédient tendant à soustraire certaines parties de crédits à leur annulation, mais comme un simple moyen d'éviter des formalités superflues.

QUESTION N° 25 :

ARTICLE 16 DU PROJET (pp. XXIII et 251 à 261).

Art. 16. — Relèvement de la prescription quinquennale.

Les créances qu'il s'agit de faire revivre, que la prescription quinquennale a abolies, sont légion. Il en est dans tous les départements.

On voudrait savoir s'il est des créances qui échappent à pareille mesure et si la prescription quinquennale, d'ordre public, trouve encore quelque application aux créances à charge de l'État.

On observera qu'il y a maintes créances qui remontent à 1940, 1941, 1942 et qui sont éteintes par deux fois le temps requis pour la prescription.

RÉPONSE :

L'honorable rapporteur trouvera à la page 3 de la circulaire du 28 janvier 1953, n° C. D. 435/B. 1/5.351, la réponse à la question posée.

La Cour des Comptes exerce un contrôle très strict sur les liquidations se rapportant à des créances relevées.

Dans la lettre, reproduite supra, du Ministre des Finances à ses collègues, il est rappelé que les créances produites

het verlofgeld in 1950 en 1951 niet werd gecompenseerd, vermits de verhoging der wedden slechts van 1 Januari 1952 af is ingegaan.

Het krediet wordt gehandhaafd met 13 stemmen tegen 1 en 1 onthouding.

VRAAG N° 21 :

MINISTERIE VAN LANDSVERDEDIGING (blz. XXI en 249).

Art. 9. — Verschillende bepalingen.

Het voorgestelde hulpmiddel maakt een afwijking uit van de wet van 15 Mei 1846.

Is het wel nodig daartoe over te gaan ?

Waarom voor 1953 geen nieuwe kredieten voorzien, aangepast aan de behoeften die tijdens dat jaar moeten bestreden worden, en zo verder ?

ANTWOORD :

Overeenkomstig artikel 165 van het Koninklijk besluit van 10 December 1868 houdende het algemeen reglement betreffende de Rijkscomptabiliteit, omvat de afrekening, voorgeschreven door artikel 30 der wet van 15 Mei 1846, per artikel van de begroting :

- a) het bedrag van het krediet;
- b) de som die naar het volgende dienstjaar moet worden overgedragen;
- c) het netto-bedrag tot hetwelk iedere toelage van de afgesloten begroting na die overdracht is teruggebracht;
- d) het bedrag der uitbetalingen en ordonnancements gedaan in de loop van het dienstjaar;
- e) de som die geschrapt moet worden door de rekeningenwet.

Het opmaken van een dergelijke afrekening heeft natuurlijk geen belang wanneer de bestanddelen b), c) en d) vooraf bekend zijn zoals a) en d).

Welnu, zo vertoont zich de toestand voor in de bijzondere bepaling bedoelde artikelen. Die kredieten omvatten, inderdaad, alle een aanvondingskrediet dat merkkelijk hoger is dan het toegekende betalingskrediet; daaruit volgt dat het bedrag dat bij de sluiting van het dienstjaar nog te betalen valt voor de uitvoering van reeds aangegane overeenkomsten hoger is dan het verschil tusschen de bekende bestanddelen a) en d) en dat dit verschil, derhalve, in zijn geheel moet overgedragen worden naar het volgende dienstjaar.

In d'e omstandigheden, wordt het bestanddeel c) nietig en kan het bestanddeel d) vastgesteld worden aan de hand van de andere bekende bestanddelen.

De voormelde clause moet dus niet beschouwd worden als een lapmiddel dat er toe strekt sommige kredietgedeelten aan hun schrapping te onttrekken, doch eenvoudig als een middel om overbodige formaliteiten te vermijden.

VRAAG N° 25 :

ARTIKEL 16 VAN HET ONTWERP (blz. XXIII en 251 tot 261).

Art. 16. — Ontheffing van de vijfjarige verjaring.

De schuldvorderingen die moeten hersteld worden en die door de vijfjarige verjaring werden afgeschaft zijn legio. Er zijn er in alle departementen.

Er wordt gevraagd of er schuldvorderingen bestaan die buiten die maatregel vallen ofwel of de vijfjarige verjaring, die van dwingend recht is, nog toepassing vindt voor de schuldvorderingen ten laste van de Staat.

Er valt op te merken dat vele schuldvorderingen opklommen tot 1940, 1941 en 1942 en dat zij vervallen zijn door tweemaal de tijd die vereist is voor de verjaring.

ANTWOORD :

De heer verslaggever zal op blz. 3 van het aanschrijven van 28 Januari 1953, n° C. D. 435/B. 1/5.351, het antwoord vinden op de gestelde vraag.

Het Rekenhof oefent een zeer strenge controle uit op de uitbetalingen in verband met opgeheven schuldvorderingen.

In de hierboven bekendgemaakte brief van de Minister van Financiën aan zijn collega's wordt er aan herinnerd

régulièrement et qui n'ont pas été payées par le fait de l'administration, ne sont pas atteintes par la prescription quinquennale.

Il est vrai, et cette pratique doit être condamnée, que l'administration groupe les créances antérieures à cinq ans exigibles depuis 5 ans et plus, sans distinguer les unes des autres. Cela la dispense de fournir à la Cour des Comptes les justifications qui lui seraient réclamées dans le cas où la créance n'a pas été réglée par la carence ou la faute de l'administration.

QUESTION N° 26 :

MINISTÈRE DES AFFAIRES ÉTRANGÈRES (pp. XXV et 253).

Art. 4-2.

Quel peut être l'intérêt de faire revivre une créance de fr. 1,85 due à M. Nisot, J., pour la période 1940-1942 (pp. XXV-253) ? Il s'agit d'un « traitement d'attente ».

RÉPONSE :

Pendant la période 1940-1942, M. Nisot, J., actuellement Ministre Plénipotentiaire de 2e classe, a été détaché du Département à la « Harvard Law School ».

La législation en vigueur pour l'octroi d'une pension de retraite prévoit que seules comptent les années de service rémunérées par le Trésor.

Pendant les années 1940 à 1942, l'intéressé a été rémunéré par la « Harvard Law School » et non par le Trésor.

Le crédit sollicité représente un traitement symbolique destiné à permettre la supputation dans la pension à charge de l'Etat, du temps passé dans un organisme étranger au Département.

La somme de fr. 1,85 se répartit de la manière suivante :

Période du 1 août au 31 décembre 1940	fr. 0,45
Année 1941	1,00
Période du 1 janvier au 24 mai 1942	0,40
	fr. 1,85

Un membre estime que l'explication de ce crédit rétroactif de fr. 1,85 est « courtelinesque ». Si le fonctionnaire intéressé a jugé bon de demander ou d'accepter son détachement à la « Harvard law school », sans doute aura-t-il eu des avantages compensateurs du sacrifice qu'il faisait durant un an et quelques mois, du point de vue de sa future pension.

Mais la majorité de la Commission estime que le fonctionnaire dont il est question ne doit pas pâtir de l'interruption de ses services au département.

Le crédit est maintenu par 13 voix, contre 1 et 1 abstention.

QUESTION N° 28 :

MINISTÈRE DE L'INSTRUCTION PUBLIQUE
(pp. XXXI à XXXIX), (pp. 259-260).

Les centaines de créances, qu'il s'agit de ressusciter, ont 5, 10 et 15 ans d'âge. Les explication fournies ne permettent pas d'apprécier si la mesure de faveur est justifiée pour toutes ces créances.

Aussi bien lorsqu'il s'agit de créances dont le règlement aurait été ajourné en raison de litiges, il conviendrait que fût indiquée la date de la solution du litige.

RÉPONSE :

Ministère proprement dit.
Enseignement primaire,
Enseignement normal.

dat de schuldvorderingen die niet betaald werden door de schuld van het Bestuur niet vervallen ingevolge de vijfjarige verjaring.

Het is waar — en die handelwijze moet worden afgekeurd — dat het Bestuur de schuldvorderingen die dagtekenen van vóór vijf jaar groepeerd zonder de ene van de andere te onderscheiden. Aldus moet het aan het Rekenhof niet meer de verantwoording verstrekken die zou geëist worden indien de schuldvordering niet werd geregeld ingevolge de nalatigheid of door de schuld van het Bestuur.

VRAAG N° 26 :

MINISTERIE VAN BUITENLANDSE ZAKEN (blz. XXV en 253).

Art. 4-2.

Welk belang kan het hebben een schuldvordering van fr. 1,85 te herstellen ten bate van de heer Nisot, J., voor de periode 1940-1942 (blz. XXV-253) ? Het zou hier gaan om « wachtgeld ».

ANTWOORD :

Van 1940 tot 1942 werd de heer Nisot, thans Gevolmachtigd Minister 2de klasse, van het Departement gedetacheerd bij de « Harvard Law School ».

In de thans geldende wetgeving in zake toekenning van een rustpensioen wordt bepaald dat alleen de door de Schatkist bezoldigde dienstjaren in aanmerking komen.

Tijdens de jaren 1940 tot 1942, werd belanghebbende bezoldigd door de « Harvard Law School » en niet door de Schatkist.

Het aangevraagde krediet stelt een symbolische wedde voor welke dient om de berekening mogelijk te maken voor het pensioen ten laste van de Schatkist, van de tijd die in een organisme buiten het Departement werd doorgebracht.

De som van fr. 1,85 wordt onderverdeeld als volgt :

Periode van 1 Augustus tot 31 December 1940	fr. 0,45
Jaar 1941	1,00
Periode van 1 Januari tot 24 Mei 1942	0,40
	fr. 1,85

Een lid meent dat de verklaring van dat retroactief krediet « courtelinesque » is. Indien de belanghebbende ambtenaar het nuttig geacht heeft zijn detachering bij de « Harvard Law School » aan te vragen en te aanvaarden, dan heeft hij zeker voordelen genoten die het offer goedmaken dat hij een jaar en enkele maanden lang heeft gebracht ten opzichte van zijn toekomstig pensioen.

De meerderheid van de Commissie is echter van mening dat bedoelde ambtenaar niet de gevolgen moet dragen van de onderbreking van zijn diensten bij het departement.

Het krediet wordt gehandhaafd met 13 stemmen tegen 1 en 1 onthouding.

VRAAG N° 28 :

MINISTERIE VAN OPENBAAR ONDERWIJS
(blz. XXXI tot XXXIX) (blz. 259-260).

Honderden schuldvorderingen, die moeten hersteld worden, zijn 5, 10 of 15 jaar oud. Uit de verstrekte verklaringen kan niet worden opgemaakt of de gunstmaatregel voor al die schuldvorderingen verantwoord is.

Wanneer het schuldvorderingen geldt waarvan de regeling werd uitgesteld wegens geschillen, zou de datum van de beslechting van het geschil moeten vermeld worden.

ANTWOORD :

Eigenlijk Ministerie.
Lager Onderwijs.
Normaalonderwijs.

Enseignement moyen.
Enseignement supérieur.
Enseignement artistique.
Beaux-Arts.
Education populaire (voir justification pp. 259-260).
Enseignement technique.

Les renseignements demandés exigeraient un travail impossible à effectuer dans le délai fixé. En général, on peut affirmer que ces retards sont dus au fait que l'arrêté fixant les barèmes au 1 septembre 1947, n'a été rendu applicable que par l'arrêté du 2 septembre 1950 (*Moniteur* du 23 septembre 1950). Le travail nécessité par la péréquation des subsides n'a pas permis de régulariser en temps voulu les situations à revoir à la suite d'observations formulées par la Cour des Comptes ou par les Institutions. Ces régularisations n'ont donc pu se faire qu'après un travail comportant la révision de quelque vingt mille situations pour chacune des quatre années consécutives.

QUESTION N° 29 :

Crédits supplémentaires.

Le tableau groupe en un seul nombre les crédits budgétaires et les ajoutés du premier feuillet de crédits supplémentaires de l'exercice courant. L'appréciation du gonflement des crédits serait plus aisée si, comme il est fait pour les dépenses des exercices antérieurs faisant l'objet de nouveaux crédits, les chiffres du premier feuillet étaient rappelés dans une colonne *ad hoc*.

On ne peut se défendre de l'impression que les feuillets de crédits supplémentaires, qui portent sur une infinité d'articles budgétaires et se gonflent d'année en année, tendent à simplifier la tâche de l'administration en réduisant le contrôle parlementaire à un minimum. L'étude de deux gros volumes bourrés de chiffres, quelque 500 pages, le collationnement des crédits supplémentaires et des articles arrêtés au budget exigent un travail et prennent un temps démesurés.

La règle devrait être que seules les dépenses tout à fait urgentes et réellement imprévisibles devraient faire l'objet de crédits supplémentaires en cours d'exercice.

Nous sommes loin de cette règle.

RÉPONSE :

Le problème de la forme à donner aux documents de crédits supplémentaires fait actuellement l'objet d'une étude de la part du Gouvernement.

Dans la présentation des tableaux on est cependant tenu à certaines limitations du fait des exigences techniques et de la place disponible. La présentation envisagée par l'honorable rapporteur exigerait en réalité, pour permettre une lecture aisée, l'addition de trois colonnes, ce qui nécessiterait l'adoption d'autres formats et amènerait un développement démesuré des tableaux. La question fera cependant l'objet d'un nouvel examen dans le cadre de l'étude précitée.

Quant au contenu des feuillets, je m'en réfère à la réponse fournie à la question n° 17 portant sur le même objet, ainsi qu'au texte de la circulaire du 28 janvier 1953 déjà citée.

Il est exact que la mise en pratique des prescriptions contenues dans la lettre circulaire du 28 janvier 1953 mettra fin à nombre d'abus.

QUESTION N° 31 :

SERVICES DU PREMIER MINISTRE.

Art. 13. — Réduction de 10.000 francs seulement sur l'achat et l'utilisation des véhicules automoteurs mis à la disposition du Premier Ministre et du Cabinet.

L'explication (p. 103) est sommaire : ajustement des crédits aux besoins présumés.

Le crédit avait donc été trop généreusement chiffré. On voudrait savoir s'il entre dans les intentions du Gouvernement d'apporter plus de mesures dans le choix des voitures destinées aux Ministres et à leurs cabinets. Il n'est pas vrai que le prestige des fonctions ministérielles

Middelbaar Onderwijs.
Hoger Onderwijs.
Kunstonderwijs.
Schone Kunsten.
Volksopleiding (zie Verantwoording, blz. 259-260).
Technisch Onderwijs.

Het verstrekken van de gevraagde inlichtingen zou zoveel werk vergen, dat het onmogelijk binnen de gestelde termijn kan geschieden. In het algemeen kan verklaard worden, dat deze vertragingen te wijten zijn aan het feit, dat het besluit, waarbij de weddeschalen op 1 September 1947 werden vastgesteld, slechts toepasselijk gemaakt werd bij het besluit van 2 September 1950 (*Staatsblad* van 23 September 1950). Wegens het werk, vereist voor de perequatie van de toelagen, was het niet mogelijk te gelegener tijd de toestanden te regulariseren, die moesten herzien worden ingevolge opmerkingen vanwege het Rekenhof of vanwege de Instellingen. Deze regularisaties konden dus slechts geschieden, nadat voor elk der vier opeenvolgende jaren zowat 20.000 gevallen herzien waren.

VRAAG N° 29 :

Bijkredieten.

In de tabel worden de begrotingskredieten en de aanvullingen van het eerste bijblad voor het lopend dienstjaar in één enkel bedrag gegroepeerd. Men zou zich beter rekenschap kunnen geven van de verhoging der kredieten, zo de cijfers van het eerste bijblad in een kolom *ad hoc* werden herhaald, zoals trouwens gedaan wordt voor de uitgaven der vorige dienstjaren, waarvoor nieuwe kredieten worden uitgetrokken.

Men kan zich niet ontdoen van de indruk, dat de bijbladen, die betrekking hebben op een zeer groot aantal begrotingsartikelen en van jaar tot jaar omvangrijker worden, slechts tot doel hebben de taak van het bestuur te vereenvoudigen door de parlementaire controle tot op één minimum terug te brengen. Het onderzoek van twee dikke boekdelen, volgepropt met cijfers en zowat 500 bladzijden tellend, evenals het vergelijken van de bijkredieten met de in de begroting vastgelegde artikelen vergen buitenmate veel werk en tijd.

Regel zou moeten zijn, dat alleen voor de volstrekt dringende en werkelijk niet te voorzien uitgaven bijkredieten mogen gevraagd worden in de loop van het dienstjaar.

Van deze regel zijn wij ver verwijderd.

ANTWOORD :

Het vraagstuk van de vorm, die aan de bijbladen zou moeten gegeven worden, wordt thans door de Regering bestudeerd.

Voor de uiterlijke vorm der tabellen is men nochtans gebonden aan zekere beperkingen, wegens de technische vereisten en de beschikbare plaats. Wil men er de vorm aan geven, die de achtere verslaggever voorstelt, dan zouden er, ter wille van de leesbaarheid, in feite drie kolommen moeten aan toegevoegd worden, wat de aanwending van andere formaten zou vergen, en de tabellen buitenmate in omvang zou doen toenemen. De kwestie zal nochtans, in het raam van voormelde studie, opnieuw onderzocht worden.

Wat de inhoud van de bijbladen betreft, verwijs ik naar het antwoord op vraag n° 17 betreffende hetzelfde onderwerp, evenals naar de tekst van de reeds aangehaalde omzendbrief van 28 Januari 1953.

Inderdaad zou de toepassing van de voorschriften, vervat in de omzendbrief van 28 Januari 1953, een aantal misbruiken uit de weg ruimen.

VRAAG N° 31 :

DIENSTEN VAN DE EERSTE-MINISTER.

Art. 13. — Vermindering met slechts 10.000 frank op de aankoop en het gebruik van motorvoertuigen, ter beschikking gesteld van de Eerste-Minister en het Kabinet.

De verantwoording (blz. 103) is bondig : aanpassing der kredieten aan de vermoedelijke behoeften.

Het krediet was derhalve al te vrijgevig berekend. Men zou willen weten of de Regering van zins is gematigder om te gaan bij het kiezen van de wagens bestemd voor de Ministers en hun kabinetten. Het is onjuist te zeggen dat het prestige van de ministeriële ambten en van de

rielles et de leur titulaire serait influencé par le luxe de la voiture. Le contraire est vrai et les démocraties ne peuvent que gagner à la pratique d'une relative simplicité de vie par les hommes politiques qui ont l'honneur de diriger le pays. M. le Ministre ne pense-t-il pas qu'il conviendrait d'orienter ses collègues dans ce sens ?

RÉPONSE :

Il est impossible d'évaluer avec une précision mathématique l'importance des déplacements qu'un Premier Ministre devra effectuer en automobile durant l'année suivante.

Le crédit inscrit est basé sur les dépenses des années antérieures. Il peut même différer sensiblement selon le lieu de résidence du Premier Ministre.

Mais lors de l'élaboration du 2me feuillet de crédits supplémentaires, alors que l'exercice approche plus ou moins de sa fin, il est évidemment possible d'apprécier si le crédit encore disponible dépasse les besoins.

C'est ainsi que, pour 1952, une réduction de 10.000 francs a pu être consentie à l'article 13.

Il est à noter qu'aucun crédit n'était prévu pour l'achat d'une voiture automobile.

L'honorable membre pourra juger par le contenu de la circulaire ci-jointe du 26 janvier 1953 que le Gouvernement s'est préoccupé du choix des voitures destinées aux déplacements, tant des Ministres que des fonctionnaires.

Bruxelles, le 26 janvier 1953.

Monsieur le Ministre,

Objet : Achat, par l'Etat, de véhicules automobiles.

A diverses reprises, l'attention du Gouvernement a été attirée sur la nécessité impérieuse de restreindre le train de vie de l'Etat. Nous sommes tous d'accord, sans doute, pour nous efforcer de comprimer, dans toute la mesure du possible, les dépenses d'administration générale. Nous croyons donc pouvoir compter sur l'active coopération de nos Collègues au sein de leur département respectif.

L'utilisation de véhicules automobiles, propriété de l'Etat, a donné lieu à des dépenses généralement très élevées et dont l'importance est très variable suivant les départements. Dans bien des cas, il a été fait usage, pour les divers services, de voitures coûteuses dont l'utilisation constitue une charge peu proportionnée aux services qu'elles sont appelées à rendre.

Il importe d'adopter de nouveaux critères pour les acquisitions dont la nécessité apparaîtrait comme inéluctable. A l'avenir, les voitures destinées aux Ministres eux-mêmes ne devront pas avoir une puissance supérieure à 22 HP., le prix du véhicule ne pouvant dépasser 180.000 fr. Pour les véhicules destinés aux fonctionnaires généraux, ces maxima seront respectivement de 18 HP. et 140.000 francs. Pour les autres besoins, il conviendra de recourir à des voitures dont la puissance se situe entre 9 et 11 HP.

Nous vous saurions le plus grand gré de donner à vos services des instructions en ce sens, et d'en recommander l'application également aux divers établissements parastataux qui se trouvent sous votre contrôle.

Nous sommes persuadés, Monsieur le Ministre, que vous comprendrez le bien-fondé de notre proposition et que nous aurons sous peu la satisfaction de recevoir confirmation du fait que les instructions en cause sont d'application sous votre autorité.

Le Ministre des Finances.
(s.) A. E. JANSSEN.

Le Premier Ministre.
(s.) J. VAN HOUTTE.

Détail sans importance, dira-t-on peut-être. Mais non, il y a longtemps qu'on aurait dû prendre pareille mesure. Elle a une signification symbolique. Elle permettra au Gouvernement à mettre fin plus aisément aux abus tels que ceux que nous avons dénoncés dans un rapport récent et qui pullulent (1952-53, Doc. 120).

QUESTION N° 34 :

MINISTÈRE DE LA JUSTICE.

Art. 14 (pp. 8-106). — Combustibles.

Crédit supplémentaire du 1er feuillet, exercices antérieurs : 1.200.000 francs — idem du 2e feuillet : 4.940.000 francs pour 1952 ; idem exercices antérieurs : 1.350.000 francs.

La majoration est de plus de 50 %.

Aucune explication acceptable n'est donnée de pareille majoration.

titularis beïnvloed wordt door het weelderig uitzicht van hun wagen. Het tegenovergestelde is waar, en de democraties kunnen slechts winnen bij het aanvaarden van een betrekkelijk eenvoudige levensstandaard door de politieke mannen die de eer hebben het land te besturen. Denkt de heer Minister niet dat het betaamt zijn ambtgenoten op deze weg te brengen ?

ANTWOORD :

Het is onmogelijk met een wiskundige precisie de belangrĳkheid van de verplaatsingen te ramen die een Eerste-Minister per auto tijdens het volgend jaar zal moeten doen.

Het ingeschreven krediet is gesteund op de uitgaven der voorgaande jaren. Het is zelfs mogelijk dat het werkelijk gewijzigd wordt naargelang van de verblijfplaats van de Eerste-Minister.

Doch bij het uitwerken van het 2de bijblad bĳkredieten, ofschoon het dienstjaar min of meer ten einde loopt, is het natuurlijk mogelijk te oordelen of het nog beschikbaar krediet de behoeften overschrijdt.

Aldus kon voor 1952 nog een vermindering van 10.000 frank bewĳld worden op artikel 13.

Er dient opgemerkt, dat er geen krediet voorzien werd voor het aankopen van een autowagen.

Het lid zal naar de inhoud van bijgevoegde aanschrijving in dat 26 Januari 1953 kunnen oordelen, dat de Regering zich ingelaten heeft met de keuze van de auto's welke bestemd waren voor de reizen, zowel van de Ministers als van de ambtenaren.

Brussel, 26 Januari 1953.

Mijnheer de Minister,

Betreft : Aankoop van autovoertuigen door de Staat.

Herhaaldelijk werd de Regering gewezen op de noodzakelijkheid de Staatsuitgaven te besnoeien. Ongetwijfeld zijn wij het allen eens om in de mate van het mogelijke de uitgaven van algemeen bestuur in te krimpen. Wij geloven te mogen rekenen op de actieve medewerking van onze Collega's in de schoot van hun respectieve departementen.

Het gebruik van autovoertuigen, toebehorend aan de Staat, is de oorzaak geweest van over het algemeen grote uitgaven, waarvan de omvang erg varieert naargelang het departement. In veel gevallen werden voor de diverse diensten zware wagens in dienst genomen, waarvan het gebruik lasten medebrengt die niet evenredig zijn met de diensten die ze verondersteld zijn te verstrekken.

Nieuwe criteria dienen aangelegd voor de aankopen die eventueel onontbeerlijk zouden blijken. In de toekomst zouden zelfs de wagens bestemd voor de Ministers 22 P.K. niet mogen overtreffen, waarbij de prijs niet hoger mag zijn dan 180.000 frank. Wat de wagens, bestemd voor de opperamtenaren betreft, worden deze maxima op 18 P.K. en 140.000 frank gebracht. Voor de andere behoeften dient beroep gedaan op wagens waarvan de drijfkracht 9 à 11 P.K. bedraagt.

Wij zouden U ten zeerste dankbaar zijn indien U aan Uw diensten onderrichtingen in deze zin verstrekte en de toepassing er van ook tot de diverse onder Uw controle gestelde parastatale instellingen wilde uitbreiden.

Dat ons voorstel gegrond is hoeft wel geen betoog en wij hopen binnenkort Uw akkoord daadwerkelijk te verkrijgen door de toepassing van het voorstel bij de onder U ressorterende diensten.

De Minister van Financiën,
A. E. JANSSEN.

De Eerste-Minister,
J. VAN HOUTTE.

Détail zonder belang, zal men wellicht zeggen. Doch neen, sedert lang had dergelijke maatregel moeten genomen worden. Hij heeft een symbolische betekenis. Hij zal het aan de Regering mogelijk maken gemakkelĳker een einde te maken aan de vaak voorkomende misbruiken van dezelfde aard als die welke wij aangeklaagd hebben (1952-53, Stuk 120).

VRAAG N° 34 :

MINISTERIE VAN JUSTITIE

Art. 14 (Blz. 8-106) — Brandstoffen.

Bĳkrediet : op het 1e bijblad, voorgaande dienstjaren 1.200.000 frank. — idem 2e bijblad : 4.940.000 frank voor 1952 ; idem voorgaande dienstjaren : 1.350.000 frank.

De verhoging bedraagt meer dan 50 %.

Er wordt geen aanvaardbare uitleg verstrekt aangaande deze verhoging.

RÉPONSE :

Pour l'exercice courant la majoration sollicitée est de 4.940.000 fr.

Cette majoration se justifie à concurrence de 700.000 francs, par un fait nouveau. Un crédit de cet import avait été prévu à l'article 9-2 en vue du raccordement de la prison de Verviers à une distribution urbaine de chauffage.

Ce raccordement n'ayant pu être réalisé en 1952, le crédit a été supprimé à l'article 9-2 mais par contre il a fallu réinscrire la dépense à l'article 12-1 pour l'achat de combustibles.

Le restant de l'insuffisance pour l'exercice courant ainsi que l'insuffisance pour les exercices antérieurs résultent des difficultés éprouvées par le département à établir des prévisions précises en ce domaine.

Les combustibles sont fournis aux services de l'Etat par le Ministère des Communications.

Les quantités à fournir sont fixées par ce service suivant des normes établies par lui. Le même service procède à la fixation des prix. Les quantités et les prix peuvent donc dépasser ceux prévus par le département consommateur sans que celui-ci soit à même d'exercer un contrôle actif et préalable en cette matière.

C'est ce qui s'est produit.

Soucieux toutefois de cet état de choses, le département a pris des mesures pour éviter autant que possible à l'avenir, le dépassement de ces crédits.

Les explications ne sont pas suffisantes. Cette majoration de plus de 50 % du crédit prévu pour la consommation de charbons appelle un contrôle. Aussi bien le département en est-il convaincu, car il dit avoir pris des mesures pour éviter, autant que possible dans l'avenir, le dépassement de ces crédits. Ces mesures eussent dû être prises plus tôt.

QUESTION N° 35 :

MINISTÈRE DE L'INTÉRIEUR.

Art. 28-2 (pp. 14-116).

Nouveau crédit supplémentaire de 1.900.000 francs pour 1952, et pour les exercices antérieurs, de 3.475.000 francs.

Ces crédits sont sollicités en vue d'une péréquation éventuelle des traitements des receveurs communaux régionaux. Ces crédits doivent disparaître. L'année 1952 est révolue. Quant aux années antérieures, elles ne paraissent être affectées que par une rétroactivité injustifiable.

RÉPONSE :

Les diverses adaptations des barèmes des receveurs régionaux se sont opérées avec un retard sur les barèmes correspondants des agents de l'Etat.

Il s'agit actuellement de fixer le barème de ces agents dans le cadre de la révision générale des barèmes des agents de l'Etat au 1er janvier 1951. Tout comme pour ceux-ci, la rétroactivité à cette dernière date est normale, d'autant plus que, comme nous le rappelons, les adaptations antérieures n'ont été que partielles et tardives.

La fixation du nouveau barème à dater du 1er janvier 1951 sera réalisée incessamment par MM. les Gouverneurs de province comme le prévoient les articles 114 et suivants de la loi communale.

Il ne faut pas perdre de vue que l'Etat se borne, en matière de rémunération des receveurs régionaux, à faire l'avance des traitements, ces dépenses étant intégralement récupérables à charge des communes intéressées. Il s'agit, en dernière analyse, d'une question de gestion d'intérêts communaux, ce qui explique que l'administration générale n'intervient pas dans la fixation du barème de ces agents.

C'est sur la base du barème qui doit être normalement attribué aux receveurs régionaux, que le calcul des crédits supplémentaires est effectué.

Pour 1951 : les crédits supplémentaires sollicités s'élèvent à 3 millions 475.000 francs.

La révision barémique proprement dite représente une dépense supplémentaire de 3.179.000 francs.

La différence de 296.000 francs est indépendante de la question de la réadaptation du barème : elle vise simplement la régularisation de

ANTWOORD :

Voor het lopende dienstjaar bedraagt de aangevraagde verhoging 4.940.000 frank.

Die verhoging is tot beloop van 700.000 frank verantwoord door een nieuw feit. Een krediet van dat bedrag was uitgetrokken onder artikel 9-2, met het oog op de aansluiting van de gevangenis te Verviers bij een stedelijke verwarmingsdistributie.

Daar die aansluiting in 1952 niet kon uitgevoerd worden, werd het krediet onder artikel 9-2 geschrapt, doch men moest de uitgave opnieuw inschrijven onder artikel 12-1 voor het aankopen van brandstof.

De rest van het tekort voor het lopende dienstjaar en het tekort voor de vorige dienstjaren is het gevolg van moeilijkheden die het departement ondervindt bij het opmaken van nauwkeurige ramingen op dat gebied.

De brandstof wordt aan de staatsdiensten geleverd door het Ministerie van Verkeerswezen.

De te leveren hoeveelheden worden door die dienst vastgesteld volgens door hem bepaalde criteria. Dezelfde dienst stelt ook de prijzen vast. De hoeveelheden en de prijzen kunnen dus hoger liggen dan die welke door het verbruikend departement zijn voorzien, zonder dat dit laatste in staat is een actieve en voorafgaande controle in dit opzicht uit te oefenen.

Dat is dan ook gebeurd.

Het departement maakt zich echter bezorgd om die toestand en het heeft maatregelen genomen om overschrijding van die kredieten voortaan zoveel mogelijk te vermijden.

Die verklaringen volstaan niet. Die verhoging met meer dan 50 % van het krediet vastgesteld voor het verbruik van steenkolen vergt een controle. Trouwens, het departement is daarvan overtuigd, vermits het verklaart dat het maatregelen heeft genomen om overschrijding van die kredieten in de toekomst zoveel mogelijk te vermijden. Men had die maatregelen vroeger moeten nemen.

VRAAG N° 35 :

MINISTERIE VAN BINNENLANDSE ZAKEN.

Art. 28-2 (blz. 15-116).

Nieuw bijkrediet van 1.900.000 frank voor 1952, en van 3.475.000 frank voor de vorige dienstjaren.

Die kredieten worden aangevraagd met het oog op een eventuele perequatie van de wedden der gewestelijke gemeenteontvangers. Die kredieten moeten geschrapt worden. Het jaar 1952 is voorbij. Op de vorige jaren schijnt alleen terugwerkende kracht kunnen toegepast te worden die niet te verantwoorden is.

ANTWOORD :

De verschillende aanpassingen van de weddeschalen der gewestelijke ontvangers werden uitgevoerd met een vertraging op de overeenstemmende schalen van het Rijkspersoneel.

Het komt er thans op aan de weddeschaal van die personeelsleden vast te stellen in het kader van de algemene herziening der wedden van het Rijkspersoneel, van 1 Januari 1951 af. Evenals voor laatstgenoemden, is de terugwerkende kracht tot laatstgenoemde datum normaal, te meer, zoals wij reeds aanstipten, daar de vroegere aanpassingen slechts gedeeltelijk en laattijdig werden uitgevoerd.

De nieuwe weddeschaal met ingang van 1 Januari 1951 zal eerlang worden vastgesteld door de heren Provinciegouverneurs, zoals bepaald wordt in de artikelen 114 en volgende van de gemeentewet.

Men mag niet vergeten dat de Staat, in zake bezoldiging van de gewestelijke ontvangers, zich er toe beperkt de wedden voor te schieten. Die uitgaven kunnen volledig teruggevorderd worden ten laste van de betrokken gemeenten. Het is, ten slotte, een kwestie van beheer van gemeentebelangen, wat verklaart waarom het algemeen bestuur niet tussenkomt bij het vaststellen der weddeschaal van die personeelsleden.

Op grond van de weddeschaal die normaal aan de gewestelijke ontvangers moet worden toegekend, worden de bijkredieten berekend.

Voor 1951 bedragen de aangevraagde kredieten 3.475.000 frank.

De eigenlijke herziening van de weddeschalen maakt een bijkomende uitgave uit van 3.179.000 frank.

Het verschil van 296.000 frank ligt buiten de kwestie van de weddeschalen : het slaat alleen op de regularisatie van sommige individuele

certaines situations individuelles (valorisation de services antérieurs) dans le cadre du barème actuellement en vigueur.

Pour 1952 : L'application du nouveau barème proposé représente une dépense supplémentaire de 3.179.000 francs. Toutefois, la demande de crédits supplémentaires a pu se limiter à 1.900.000 francs. En effet, le budget de 1952 a prévu, en vue de la création de 15 emplois nouveaux, un crédit de 1.364.602 francs, qui n'a été utilisé que partiellement et dont l'excédent peut être employé au paiement d'arriérés de traitement. Il restait également un excédent laissé par l'inutilisation de quelques allocations accessoires.

Il est signalé que les traitements des receveurs régionaux sont fréquemment plus élevés que les rémunérations des receveurs des contributions de l'Etat.

Les deux crédits, 1.900.000 francs et 3.475.000 francs, sont réclamés pour la révision éventuelle des traitements.

Un membre propose le rejet de ce crédit.

Mais on fait valoir qu'il ne s'agit que d'une avance dans le chef de l'Etat, pour l'exercice 1952 et les exercices antérieurs. Le crédit est maintenu par 13 voix et deux abstentions.

QUESTION N° 36 :

MINISTÈRE DES AFFAIRES ÉTRANGÈRES.

Art. 9-2 (pp. 17-118). — Dépenses ordinaires. Éclairage. Chauffage.

Nouveau crédit supplémentaire pour 1952 : 1.000.000 de francs. Crédit supplémentaire porté dans le 1er feuillet pour les dépenses des exercices antérieurs : 925.000 francs.

L'explication est fort sommaire : hausse des prix et nombre plus élevé de fournitures. Pourquoi cette majoration massive de 25 %, pour l'exercice 1952, surgit-elle seulement dans le second feuillet ? Le premier est daté du 17 juin 1952. Doit-on en déduire que le supplément d'un million de francs serait afférent au seul second semestre de 1952 ? Si oui, cela représenterait une majoration de 50 %.

RÉPONSE :

Le premier feuillet des crédits supplémentaires a été établi fin mars par le Département pour être transmis pour le 5 avril au Ministère des Finances.

A cette époque, peu de dépenses étaient imputées étant donné la lenteur apportée par certains créanciers à faire parvenir leurs factures (eau, gaz, électricité, etc.). Le coût des télégrammes nous étant facturé trimestriellement, la première facture afférente à l'exercice 1952 n'était pas rentrée.

Dès lors, il paraît évident que cela eût été osé de vouloir préjuger de l'insuffisance du crédit.

L'augmentation résulte de la hausse des prix survenue au cours du second semestre de 1951 après l'élaboration du budget de 1952 qui a été remis au Ministère des Finances pour le 15 juin 1951.

Il est à observer qu'une réduction de 1.500.000 francs est consentie à l'article 9-3.

La majoration est considérable.

L'ajouté de 925.000 francs est d'importance.

Les notes justificatives ne fournissaient aucune explication acceptable.

L'argument tiré du fait que les frais afférents aux « postes à l'étranger » auraient diminué de 1.500.000 francs n'est d'aucun intérêt parce qu'il n'y a aucune relation entre les frais de l'administration centrale (chauffage et éclairage, etc.) et les charges des postes à l'étranger.

M. le Ministre ne devrait-il pas réclamer de son administration la justification de ces majorations et de leur caractère imprévisible ?

toestanden (valorisatie van vroegere diensten) in het kader van de thans toegepaste weddeschaal.

Voor 1952, komt de toepassing van de nieuwe weddeschaal neer op een bijkomende uitgave van 3.179.000 frank. De aanvraag tot bijkredieten kon echter beperkt blijven tot 1.900.000 frank. Inderdaad, in de begroting voor 1952 was, met het oog op de instelling van 15 nieuwe betrekkingen, een krediet voorzien van 1.364.602 frank, dat slechts gedeeltelijk werd gebruikt en waarvan het overschot kan worden aangewend tot uitbetaling van weddeachterstallen. Er bleef eveneens een overschot ingevolge het niet gebruiken van enkele bijkomende toelagen.

Er wordt aangestipt dat de wedden van de gewestelijke ontvangers vaak meer bedragen dan de bezoldigingen van de ontvangers der belastingen van de Staat.

De twee kredieten, nl. 1.900.000 en 3.475.000 frank, worden aangevraagd voor de eventuele herziening van de wedden.

Een lid stelt voor dit krediet te verwerpen.

Er wordt echter aangevoerd dat het een voorschot geldt in hoofde van de Staat, voor het dienstjaar 1952 en vorige dienstjaren. Het krediet wordt gehandhaafd met 13 stemmen en twee onthoudingen.

VRAAG N° 36 :

MINISTERIE VAN BUITENLANDSE ZAKEN.

Art. 9-2 (blz. 17-118). — Gewone uitgaven. Verlichting. Verwarming.

Nieuw bijkrediet voor 1952 : 1.000.000 frank. Bijkrediet opgenomen in het 1ste bijblad voor de uitgaven van de vorige dienstjaren : 925.000 frank.

De verklaring is vrij beknopt : stijging der prijzen en een groter aantal leveringen. Waarom komt die reusachtige verhoging van 25 % voor het dienstjaar 1952 slechts te voorschijn in het tweede bijblad ? Het eerste dagtekt van 17 juni 1952. Moet daaruit worden afgeleid dat het supplement van een miljoen frank alleen betrekking heeft op het tweede semester van 1952 ? Zo ja, dan is er een verhoging van 50 %.

ANTWOORD :

Het eerste blad met bijkredieten werd einde Maart door het Departement opgemaakt en op 5 April naar het Ministerie van Financiën verzonden.

Destijds werden weinig uitgaven aangerekend, omdat sommige schuldeisers hun rekeningen (water, gas, electriciteit, enz.) niet hadden ingediend. Daar de telegramkosten ons om de drie maanden worden aangerekend, was de eerste rekening betreffende het dienstjaar 1952 niet ingekomen.

Het zou dan ook klaarblijkelijk gewaagd geweest zijn te willen vooruitlopen op de ontoereikendheid van het krediet.

De verhoging vloeit voort uit de stijging der prijzen tijdens het tweede semester van 1951, na het opmaken van de begroting voor 1952, die voor 15 juni 1951 aan de Minister van Financiën werd voorgelegd.

Er valt op te merken dat een vermindering van 1.500.000 frank wordt toegestaan bij artikel 9-3.

Die verhoging is aanzienlijk.

De vermeerdering van 925.000 frank is opvallend.

In de verantwoordingen wordt geen enkele aanvaardbare verklaring verstrekt.

Het argument volgens hetwelk de kosten in verband met de « posten in het buitenland » met 1.500.000 frank verminderd zijn heeft geen enkel belang, omdat de kosten van het hoofdbestuur (verwarming, verlichting, enz.) niets te maken hebben met de kosten van de posten in het buitenland.

Zou de heer Minister van zijn bestuur geen verantwoording moeten eisen voor die verhogingen en voor het feit dat zij niet konden voorzien worden ?

QUESTION N° 38 :

MINISTÈRE DES AFFAIRES ÉTRANGÈRES.

Art. 25-2, 6° (pp. 18-121). — Subventions.

Il s'agit d'une subvention ou de subventions à accorder éventuellement : 14.600.000 francs y compris subvention à l'I. N. R. Voir le détail p. 121.

Pourquoi, en fin d'année, porter en dépenses et allouer un crédit pour des subventions éventuelles ? Sont-elles accordées et affectées, ou non ? L'I. N. R. n'émarge que trop au budget des non-valeurs et à divers autres budgets. Le crédit originaire était de 100.000 francs. Il serait multiplié par 14, cela en fin d'année.

Des explications précises sont indispensables et, aussi bien, s'il s'agit d'une simple éventualité, le crédit doit être repoussé.

Il s'agirait, dit-on, du transfert de charges diverses, du Ministère des Communications au Ministère des Affaires Étrangères. Mais où est dans le feuillet la réduction qui affecterait le budget des Communications ?

RÉPONSE :

Le crédit prévu à l'article 25-2, 6°, comporte deux parties distinctes :

- a) un crédit originaire de 100.000 francs pour subventions diverses;
- b) un crédit supplémentaire de 14.600.000 francs destiné à la subvention à l'I. N. R.

Les « Emissions Mondiales » qui constituaient une section de l'Office de Radiodiffusion Nationale belge de Londres, ont été intégrées dans l'I. N. R. en 1945, lors de la reprise, par cet organisme, de l'actif et du passif de la R. N. B.

Jusqu'en 1951, les frais relatifs aux Emissions Mondiales, étaient inscrits au Budget du Ministère des Communications, à titre de « dépenses d'autorité ».

Les 14.600.000 francs de crédit supplémentaire sollicités au budget des Affaires Étrangères de 1952 correspondent aux frais culturels des Emissions Mondiales, les 10 millions restant inscrits au budget des Communications étant destinés à couvrir les frais « techniques » (Le détail de leur affectation figure dans le développement de l'article) :

Le transfert, au budget des Affaires Étrangères, des frais culturels des Emissions Mondiales est apparu souhaitable en effet, en raison du développement que les Emissions Mondiales sont appelées à prendre en tant qu'instrument de propagande belge à l'étranger, par suite de la mise en service des nouveaux émetteurs de Wavre-Overysse, en août 1952.

On ne peut méconnaître, en effet, l'importance du moyen de pénétration que constitue, de nos jours, la radio, et il importait que le Ministre des Affaires Étrangères puisse en disposer pleinement à l'avenir dans la mise en œuvre de la politique d'information et de rayonnement culturel de la Belgique à l'étranger, dont il a la responsabilité.

Il s'agit en réalité d'une subvention à la radiodiffusion. Le crédit de 14.600.000 francs porté au budget du département des Affaires Étrangères devrait soulager l'I. N. R. de cette charge et cet allègement devrait se refléter dans une diminution des crédits de l'I. N. R. Celui-ci conserverait la somme de 10.000.000 de francs pour couvrir les « frais techniques ».

Il ne paraît pas admissible que cette dépense de 14 millions 600.000 francs soit engagée, pour 1952, sans aucun accord du parlement.

Plusieurs membres appuient cette observation et font valoir que tous les crédits relatifs à l'I. N. R. doivent être groupés et compris dans le budget des communications, à défaut de quoi il est malaisé de se rendre compte du coût réel de notre régime de radiodiffusion.

Pour le maintien du crédit : 2 voix. Contre : 7 voix. Abstentions : 6 voix.

VRAAG N° 38 :

MINISTERIE VAN BUITENLANDSE ZAKEN.

Art. 25-2, 6° (blz. 19-121). — Toelagen.

Het geldt een toelage of toelagen die eventueel zouden toegekend worden: 14.600.000 frank, de toelage aan het N. I. R. inbegrepen. Zie, voor de bijzonderheden, blz. 121.

Waarom, op het einde van het jaar, een krediet toekennen voor eventuele toelagen? Worden zij toegestaan en aangewend, of niet? Het N. I. R. neemt al te veel plaats in op de begroting van kwade posten en op verschillende andere begrotingen. Het oorspronkelijk krediet bedroeg 100.000 frank. Het zou vermenigvuldigd worden met 14, en dat op het einde van het jaar.

Er moeten volstrekt nauwkeurige verklaringen verstrekt worden en, indien het een eventualiteit zonder meer geldt, moet het krediet verworpen worden.

Men zegt dat het gaat om de overdracht van allerlei lasten van het Ministerie van Verkeerswezen naar het Ministerie van Economische Zaken. Waar staat dan in het bijblad de vermindering op de begroting van Verkeerswezen?

ANTWOORD :

Het op artikel 25-2, 6°, uitgetrokken krediet bestaat uit twee wel onderscheiden gedeelten :

- a) een oorspronkelijk krediet van 100.000 frank voor diverse tegemoetkomingen;
- b) een bijkrediet van 14.600.000 frank, bestemd tot het verlenen van een toelage aan het N. I. R.

De « Werelduitzendingen », die een afdeling vormden van de Belgische Nationale Radio-omroep te Londen, werden bij het N. I. R. ingelijfd in 1945, toen dit organisme het actief en het passief van de B. N. R. O. overnam.

Tot 1951 werden de kosten in verband met de Werelduitzendingen als « overheidsuitgaven » op de begroting van het Ministerie van Verkeerswezen uitgetrokken.

Het bijkrediet van 14.600.000 frank, aangevraagd op de begroting van Buitenlandse Zaken voor 1952, stemt overeen met de culturele uitgaven van de Werelduitzendingen, terwijl de 10 miljoen, die nog steeds op de begroting van Verkeerswezen worden uitgetrokken, bestemd zijn om de « technische » kosten te bestrijden (de gedetailleerde opgave van zijn aanwending komt voor in de toelichting bij het artikel).

De overdracht, naar de begroting van Buitenlandse Zaken, van de culturele uitgaven van de Werelduitzendingen is inderdaad wenselijk gebleken, wegens de uitbreiding, die de Werelduitzendingen als instrument van de Belgische propaganda in het buitenland zullen nemen, ingevolge de indienstneming van de nieuwe zendstations te Waver-Overijse, in Augustus 1952.

Het belang, dat de radio op onze dagen heeft als middel om overal door te dringen, mag inderdaad niet miskend worden, en het kwam er op aan dit middel in de toekomst volledig ter beschikking van de Minister van Buitenlandse Zaken te stellen met het oog op de politiek van voorlichting en van culturele uitstraling van België in het buitenland, waarvan hij de verantwoordelijkheid draagt.

Feitelijk geldt het een toelage voor de radio-omroep. Het krediet van 14.600.000 frank, uitgetrokken op de begroting van het departement van Buitenlandse Zaken, zou de last van het N. I. R. moeten verlichten, en deze verlichting zou moeten blijken uit een vermindering van de kredieten voor het N. I. R. Dit laatste zou het bedrag van 10.000.000 fr. behouden tot bestrijding van de « technische kosten ».

Het lijkt onaanvaardbaar, dat deze uitgave van 14 miljoen 600.000 frank voor 1952 wordt vastgelegd, zonder enige instemming vanwege het Parlement.

Verscheidene leden stemmen in met deze opmerking, en zijn van oordeel dat alle kredieten met betrekking tot het N. I. R. moeten worden gegroepeerd en opgenomen in de begroting van Verkeerswezen, zo niet wordt het moeilijk er zich rekenschap van te geven hoeveel ons radio-omroep-regime werkelijk kost.

Voor de handhaving van het krediet : 2 stemmen. Tegen : 7 stemmen. Onthoudingen : 6.

QUESTION N° 43 :

MINISTÈRE DE LA DÉFENSE NATIONALE.

Art. 14-2 (pp. 24-135). — Force terrestre.

Crédit supplémentaire : 150.961.000 francs.

Rien que les missions et déplacements à l'intérieur du pays sont portés pour une dépense supplémentaire de 1.186.000 francs. L'augmentation est de quelque 75 %.

Est-elle justifiée ? Était-elle imprévisible ?

RÉPONSE :

Le crédit de 1.000.000 de francs prévu à l'article 14-2 du budget ordinaire de 1952 pour les missions à l'intérieur du pays du personnel civil, a été calculé en tenant compte des dépenses effectuées en 1951.

L'application du programme général des développements de la Force Armée a eu pour effet d'augmenter considérablement le nombre de déplacements à l'intérieur du pays, notamment pour la conduite et la surveillance de nombreux travaux de constructions nouvelles à tous usages et pour les nombreuses réceptions de matériel de toutes espèces.

Ce crédit supplémentaire de 1.186.000 francs est justifié attendu que les dépenses déjà comptabilisées pour 1952 atteignent la somme de 2.032.000 francs.

Il faut s'arrêter quelques instants à ce crédit supplémentaire.

Le crédit originaire pour les dépenses afférentes aux déplacements était de 201.895.000 francs rien que pour la force terrestre.

L'ajouté réclamé est de 150.961.000 francs pour le même objet. Ensemble 352.856.000 francs.

De telles dépenses appellent un contrôle attentif et sévère. Il faut encore tenir compte d'un ajouté de 2.196.000 francs pour les années antérieures. L'énormité de pareille dépense n'implique-t-elle pas l'existence d'abus ou au moins d'une politique de facilité chez ceux qui commandent ce secteur des dépenses !

QUESTION N° 47 :

MINISTÈRE DE LA DÉFENSE NATIONALE.

Art. 13 (pp. 28-143). — Gendarmerie.

Pour l'achat et l'utilisation de véhicules automobiles, le crédit de 11.660.000 francs se voit majoré de 13.448.000 francs pour 1952 et de 8.600.000 francs pour les exercices antérieurs. Ensemble coefficient 3.

Si ces ajoutés sont la conséquence de l'arrêté royal du 14 juillet 1951, comment s'explique l'erreur commise dans le montant du crédit budgétaire ? Pourquoi le premier feuillet n'a-t-il pas pour partie au moins, tenu compte de cette lourde majoration ?

RÉPONSE :

Le second feuillet d'ajustement 1952 ne comporte aucune augmentation à l'article 13 du budget de la gendarmerie. Le crédit de cet article est au contraire diminué de 284.000 francs.

Il est prévu, par contre, à l'article 14 du même budget, une augmentation de 13.448.000 francs pour les dépenses propres à l'exercice 1952 et un crédit supplémentaire de 8.600.000 francs se rapportant aux dépenses de l'année 1951.

Ces ajoutés sont effectivement la conséquence de l'application de l'arrêté royal du 14 juillet 1951.

L'arrêté en question étant encore à l'état de projet lors de l'élaboration du budget de la gendarmerie pour 1952, il n'a pu en être tenu compte pour l'évaluation du crédit.

En outre, c'est seulement après l'introduction du premier feuillet d'ajustement que les modalités définitives d'application de l'arrêté ont pu être mises au point et que les travaux de régularisation ont pu être effectués. Dès lors, mon département n'étant pas en possession des éléments d'appréciation, il s'est vu dans l'obligation de reporter au 2e feuillet d'ajustement, la demande de crédit supplémentaire.

VRAAG N° 43 :

MINISTERIE VAN LANDSVERDEDIGING.

Art. 14-2 (blz. 25-135). — Landmacht.

Bijkrediet : 150.961.000 frank.

Alleen reeds voor de zendingen en verplaatsingen in het binnenland wordt een bijkomende uitgave van 1.186.000 frank ingeschreven. De verhoging beloopt zowat 75 %.

Is zij verantwoord ? Kon zij niet voorzien worden ?

ANTWOORD :

Het krediet van 1.000.000 frank, op artikel 14-2 van de gewone begroting voor 1952 uitgetrokken voor de zendingen in het binnenland van het burgerlijk personeel, werd berekend met inachtneming van de in 1951 gedane uitgaven.

De afhandeling van het algemeen ontwikkelingsprogramma voor de Gewapende Macht heeft tot gevolg gehad, dat het aantal verplaatsingen in het binnenland aanzienlijk is toegenomen, o.m. in verband met de uitvoering van en het toezicht op talrijke nieuwe bouwwerken voor alle gebruik en in verband met de vele opleveringen van allerlei materieel.

Dit bijkrediet van 1.186.000 frank is verantwoord, gezien de reeds voor 1952 ingeboekte uitgaven 2.032.000 frank bedragen.

Bij dit bijkrediet moeten wij even blijven stilstaan.

Het aanvankelijk krediet voor de uitgaven met betrekking tot de verplaatsingen bedroeg 201.895.000 frank, niets dan voor de landmacht.

Het aangevraagd bijkomend bedrag beloopt 150.961.000 frank, tot hetzelfde doel. Samen 352.856.000 frank.

Dergelijke uitgaven vergen een aandachtig en nauwgezet onderzoek. Er dient rekening gehouden met een bijkomend bedrag van 2.196.000 frank voor de vorige jaren. Onderstelt de geweldige omvang van een dergelijke uitgave het bestaan niet van misbruiken of ten minste van een politiek van gemakzucht bij diegenen die deze uitgaven-sector beheren !

VRAAG N° 47 :

MINISTERIE VAN LANDSVERDEDIGING

Art. 13 (blz. 29-143). — Rijkswacht.

Voor de aankoop en het gebruik van autovoertuigen wordt het krediet van 11.660.000 frank verhoogd met 13.448.000 frank voor 1952 en met 8.600.000 frank voor de vorige dienstjaren. Samen coëfficiënt 3.

Indien deze bijkomende bedragen het gevolg zijn van het Koninklijk besluit van 14 Juli 1951, hoe wordt dan de vergissing verklaard welke begaan werd bij de vaststelling van het bedrag van het begrotingskrediet ? Waarom hield het eerste bijblad dan niet, gedeeltelijk ten minste, rekening met deze zware verhoging ?

ANTWOORD :

Het tweede aanpassingsbijblad voor 1952 bevat geen verhoging onder artikel 13 der begroting van de Rijkswacht. Het krediet onder dit artikel is integendeel verminderd met 284.000 frank.

Er wordt daarentegen onder artikel 14 van dezelfde begroting een verhoging met 13.448.000 frank voorzien voor de uitgaven in verband met het dienstjaar 1952 en een krediet van 8.600.000 frank met betrekking op de uitgaven voor het jaar 1951.

Deze bijkomende bedragen zijn werkelijk het gevolg van de toepassing van het Koninklijk besluit van 14 Juli 1951.

Daar bedoeld besluit nog slechts een ontwerp was bij de uitwerking van de begroting van de Rijkswacht voor 1952, kon er geen rekening mede gehouden worden bij de raming van het krediet.

Bovendien is het slechts na het indienen van het eerste aanpassingsbijblad dat de definitieve toepassingsmodaliteiten van het besluit nader konden bepaald worden en dat de regularisatieverrichtingen konden worden uitgevoerd. Daar mijn departement niet beschikte over de beoordelingselementen, was het verplicht de aanvraag om bijkrediet over te brengen op het 2e aanpassingsbijblad.

On peut observer que si les modalités d'application n'ont été mises au point qu'après le premier feuillet, la dépense, elle, n'a pas attendu. Et le triplement du crédit comporterait des justifications plus précises à exiger de l'administration.

QUESTION N° 57 :

**MINISTÈRE DES AFFAIRES ÉCONOMIQUES
ET DES CLASSES MOYENNES.**

Administration centrale.

Art. 9-2 (pp. 34-155). — Eclairage, chauffage, etc.

300.000 francs crédit originaire. Supplément : 240.000 francs près de 100 %.

Ce doublement est-il justifié ? L'estimation budgétaire était-elle faite avec le soin requis ?

RÉPONSE :

L'insuffisance de crédit provient :

- 1) de ce que, lors de l'élaboration du Budget, les dépenses à résulter du reliement au réseau téléphonique des ingénieurs du Corps des Mines et des communications de service à en résulter, ont été sous-estimées;
- 2) de l'augmentation du coût des communications téléphoniques;
- 3) de la réduction consentie à l'époque en vue d'alléger les charges publiques, et qui s'est avérée trop importante par la suite.

Pourquoi a-t-on sous-estimé la dépense du reliement au téléphone des ingénieurs du corps des mines ? La dernière observation contenue dans la réponse du département n'est pas admissible. Le crédit sollicité ayant été réduit par le gouvernement et les chambres, son rétablissement au montant maximum n'est pas tolérable. L'administration doit contenir la dépense dans la limite du crédit qu'il a plu au Parlement, sur les propositions du Gouvernement, de déterminer.

QUESTION N° 58 :

**MINISTÈRE DES AFFAIRES ÉCONOMIQUES
ET DES CLASSES MOYENNES.**

Art. 12-2 (pp. 34-155). — Fournitures de bureau.

Fr. 1.271.857,32 de nouveaux crédits pour les années antérieures.

Pourquoi les factures de l'O. C. F., de 1950 et 1951, sont-elles introduites fin 1952 ?

RÉPONSE :

Les factures de l'O. C. F. doivent être appuyées des pièces justificatives et notamment des déclarations de créance des imprimeurs et des fournisseurs.

Le retard avec lequel ceux-ci introduisent ces pièces à l'O. C. F. met souvent cet Office dans l'impossibilité de respecter les délais légaux.

La réponse n'est pas acceptable. L'Office Central des Fournitures est un organe administratif. Il est inexcusable de ne pas respecter et faire respecter les prescriptions administratives. Que des factures remontant à 1950 n'aient pu être produites que fin 1952, n'est-ce pas suggestif ? Et il s'agit d'un crédit supplémentaire d'importance : 1 million 271.857,32 francs.

Er kan worden opgeworpen dat indien de toepassingsmodaliteiten slechts nader bepaald werden na het eerste bijblad, de uitgave zelve niet kon wachten. En de vernieuwingsvergissing met drie zou aanleiding moeten geven tot meer nauwkeurige verantwoordingen vanwege het Bestuur.

VRAAG N° 57 :

**MINISTERIE VAN ECONOMISCHE ZAKEN
EN MIDDENSTAND.**

Hoofdbestuur

Art. 9-2 (blz. 35-155). — Verlichting, verwarming, enz.

300.000 frank, aanvankelijk krediet. Kredietverhoging : 240.000 frank, zowat 100 %.

Is deze verdubbeling verantwoord ? Werd de nodige zorg besteed aan de begrotingsraming ?

ANTWOORD :

De ontoereikendheid van het krediet is het gevolg :

- 1) van het feit dat, bij de uitwerking van de begroting, de uitgaven voortkomende uit de aansluiting bij het telefoonnet der ingenieurs van het Mijncorps en de daaruitvolgende dienstmededelingen onderschat werden;
- 2) van de verhoging van de kostprijs der telefoonverbindingen;
- 3) van de vermindering die destijds toegestaan werd ten einde de openbare lasten te verlichten en welke nadien te belangrijk bleek.

Hoe komt het dat de uitgave voor de aansluiting van de Rijksmijnningen bij de telefoon te laag werd geschat ? De laatste opmerking, vervat in het antwoord van het Departement, is onaanvaardbaar. Aangezien het aangevraagde krediet door de Regering en door de Kamers werd verminderd, kan niet geduld worden dat het terug op het maximumbedrag wordt vastgesteld. Het Bestuur moet de uitgave beperken tot het krediet, dat het Parlement, op voorstel van de Regering, heeft willen bepalen.

VRAAG N° 58 :

**MINISTERIE VAN ECONOMISCHE ZAKEN
EN MIDDENSTAND.**

Art. 12-2 (blz. 35-155). — Bureelbenodigdheden.

Nieuwe kredieten ten bedrage van fr. 1.271.857,32 voor de vorige dienstjaren.

Hoe komt het dat de facturen van het C. B. B. voor 1950 en 1951 eerst einde 1952 werden ingediend ?

ANTWOORD :

De facturen van het C. B. B. moeten gestaafd zijn door verantwoordingsstukken, en o.m. door de schuldverklaringsverklaringen van de drukkers en de leveranciers.

Wegens de vertraging, waarmee deze laatste bedoelde stukken bij het C. B. B. indienen, is het dit Bureau vaak onmogelijk de wettelijke termijnen in acht te nemen.

Het antwoord is onaanvaardbaar. Het Centraal Bureau voor Benodigdheden is een bestuursorganisme. Het kan geen verontschuldiging inroepen om de administratieve voorschriften niet na te leven of niet te doen naleven. Is het niet veelzeggend dat facturen, die teruggaan tot 1950, slechts einde 1952 konden worden ingediend ? En het geldt een bijkrediet van belang : 1.271.857,32 frank.

QUESTION N° 59 :

MINISTÈRE DES AFFAIRES ÉCONOMIQUES
ET DES CLASSES MOYENNES.

Art. 16 (pp. 34-156).

Contentieux : au lieu de 1.000.000 : 3.000.000 de francs.

Le Département pourrait-il donner quelque précision au sujet des condamnations auxquelles le supplément de 2.000.000 de francs doit faire face ?

RÉPONSE :

Ce crédit supplémentaire est destiné à faire face aux liquidations découlant de deux instances engagées contre le Département et où la décision de justice lui fut défavorable.

1re affaire : MM. C... et J... avaient été désignés en 1945 par le Département, en qualité d'experts auprès de la Mission Economique belge à Washington pour des achats de cuirs et peaux.

La Commission régulatrice des prix ayant estimé qu'une commission de 2 % pouvait leur être attribuée, le Département s'était conformé à cet avis.

Toutefois, après quelques opérations, le Département estima que cette rétribution était trop élevée par rapport aux prestations et adressa un télégramme aux intéressés pour leur notifier son désir de ramener cette commission à de plus justes proportions.

Le Tribunal ne retint pas la renonciation adressée par le Département parce que dit-il « le contrat fait la loi des parties et il n'appartient pas à l'État de modifier unilatéralement le mode de rémunération contractuellement fixé ».

Le Département fut donc condamné à payer à chacun des deux intéressés une somme de fr. 1.382.446,82, soit pour les deux fr. 2.764.893,64 auxquels il faut ajouter les frais de procédure, soit ... 60.960,—

Total ... fr. 2.825.853,64

2de affaire : Il s'agit d'un accident de roulage survenu le 2 avril 1946 et au cours duquel Mlle S... fut renversée par un camion piloté par le soldat B... de « Sédichar » alors qu'elle se trouvait dans le file d'eau en face de son habitation.

L'accident était dû à un bris de direction, la responsabilité fut attribuée entièrement au Département par l'Arrêt de la Cour d'Appel qui renvoya les parties devant le Tribunal de 1re Instance. Celui-ci condamna le Département le 19 mai 1952 à une somme de 251.000 francs en principal, outre les intérêts judiciaires, dépens et accessoires.

La réponse de l'administration fait ressortir que les honoraires promis à ces deux experts étaient singulièrement excessifs. Fr. 1.382.446,82 d'honoraires pour chacun, c'est inconcevable. Les membres de la commission régulatrice des prix et le département, qui ont fixé cette rémunération à 2 % du prix des achats de cuirs, ont agi bien à la légère.

QUESTION N° 60 :

MINISTÈRE DES AFFAIRES ÉCONOMIQUES
ET DES CLASSES MOYENNES.

Art. 20-2 (pp. 36-157). — Subventions. — I. R. S. I. A.

Les dépenses de fonctionnement de l'Institut prévues pour 70.000.000 de francs sont portées à 102.500.000 francs soit un crédit supplémentaire de 32.500.000 francs. L'explication de la page 157 devrait être complétée. Pourquoi les liquidations de 1949, 1950 et 1951, ensemble plus de 67.000.000, sont-elles restées en souffrance et comment ne s'en est-on aperçu que fin 1952 ?

Ne serait-il pas plus indiqué de reporter à l'année 1953 le règlement de ces arriérés, à due concurrence ?

RÉPONSE :

Pour bien comprendre le fonctionnement organique de l'I. R. S. I. A. il faut se remémorer que l'article 14 de l'arrêté-loi du 27 décembre 1944 portant création de l'I. R. S. I. A. dispose que « les opérations relatives à un exercice peuvent se poursuivre pendant l'année suivante ». C'est ainsi qu'une promesse de subside consentie en 1951 peut entraîner des

VRAAG N° 59 :

MINISTERIE VAN ECONOMISCHE ZAKEN
EN MIDDENSTAND.

Art. 16 (blz. 35-156).

Geschillen : 3.000.000 frank in plaats van 1.000.000 frank.

Kan het Departement enkele nadere bijzonderheden verstrekken in verband met de veroordelingen, waarvan de kosten met het aanvullend krediet van 2.000.000 moeten bestreden worden ?

ANTWOORD :

Dit bijkrediet is bestemd om het hoofd te bieden aan de vereffeningen, voortvloeiend uit twee tegen het Departement ingestelde rechtsovereenkomsten, waarbij de rechterlijke beslissing ongunstig was.

1ste zaak : De heren C... en J... waren in 1945 door het Departement aangewezen als deskundigen bij de Belgische Economische Zending te Washington, voor de aankoop van leder en huiden.

Daar de Prijsregelingscommissie geoordeeld had dat hun een commissieloon van 2 % mocht worden toegekend, had het Departement overeenkomstig dit advies gehandeld.

Na enkele verrichtingen oordeelde het Departement evenwel, dat deze vergoeding te hoog was bij vergelijking met de prestaties, en stuurde aan de betrokkenen een telegram om ze in kennis te stellen van zijn verlangen, dit commissieloon tot juistere verhoudingen terug te brengen.

De Rechtbank aanvaardde de geldigheid niet van de door het Departement gestuurde opzegging, want, zei ze, « het contract is wet voor partijen, en de Staat mag niet eenzijdig de bezoldigingswijze veranderen, die contractueel werd vastgesteld ».

Het Departement werd dus veroordeeld om aan ieder van beide betrokkenen een som te betalen van fr. 1.382.446,82, zegge voor de twee : fr. 2.764.893,64, waarbij de procedurekosten dienen gevoegd, zegge ... 60.960,00

Totaal ... fr. 2.825.853,64

2de zaak : Het gaat hier om een verkeersongeval, dat zich heeft voorgedaan op 2 April 1946 en waarbij Mej. S... door een vrachtwagen, bestuurd door soldaat B... van « Sédichar », overreden werd terwijl zij in de straatgoot vóór haar woning stond.

Daar het ongeval te wijten was aan het breken van de stuurinrichting werd het Departement volledig aansprakelijk gesteld door het arrest van het Hof van Verbreking, dat partijen verwees voor de Rechtbank van eerste aanleg. Deze veroordeelde het Departement, op 19 Mei 1952, tot een bedrag van 521.000 frank in hoofdsom, buiten de gerechtelijke interesses, kosten en bijkomstigheden.

Uit het antwoord van het Bestuur blijkt dat de erelonen die aan die twee deskundigen werden beloofd buitengewoon hoog. Honoraria ten belopen van fr. 1.382.446,82 voor ieder, dat is ongehoord. De leden van de prijsregelingscommissie en het departement, die deze bezoldiging hebben vastgesteld op 2 % van de aankoop prijs van leder, zijn heel lichtvaardig te werk gegaan.

VRAAG N° 60 :

MINISTERIE VAN ECONOMISCHE ZAKEN
EN MIDDENSTAND.

Art. 20-2 (blz. 37-157). — Toelagen. I. W. O. N. L.

De uitgaven voor de werking van het Instituut, die geraamd waren op 70.000.000 frank, worden verhoogd tot 102.500.000 frank, hetzij een bijkrediet van 32.500.000 frank. De verklaring op blz. 157 zou moeten aangevuld worden. Waarom zijn de uitbetalingen van 1949, 1950 en 1951, zegge samen meer dan 67.000.000 frank, achterwege gebleven, en hoe komt het dat men dat eerst einde 1952 heeft vastgesteld ?

Zou het niet beter zijn de regeling van die achterstallen, tot het verschuldigde bedrag, uit te stellen tot 1953 ?

ANTWOORD :

Om de organieke werking van het I. W. O. N. L. goed te begrijpen, moet men zich herinneren dat artikel 14 van de besluitwet van 27 December 1944 bepaalt dat « de verrichtingen betreffende een dienstjaar gedurende het volgende jaar mogen voortgezet worden ». Zo kan een belofte van toelage, gedaan in 1951, werkelijke uitgaven

décaissements réels en 1952. Si cette même promesse devait être renouvelée en 1953 elle peut encore provoquer des décaissements en 1954 et ultérieurement.

C'est ce qui explique que des liquidations pour les exercices 1949 et 1950 frappent le subside octroyé pour l'année 1952.

Au surplus, il ne paraît pas indiqué de reporter à l'exercice 1953 les soldes dont parle l'honorable Représentant, le droit aux subventions en cause étant né antérieurement à 1953 et le paiement en étant devenu exigible en 1952.

La réponse ne paraît pas satisfaisante. L'Institut est porté au budget pour un crédit de 70.000.000 de francs. Pourquoi l'ajouté massif de 32.500.000 francs ?

Sans doute, le dernier alinéa de l'arrêté-loi du 27 décembre 1944 dit-il que « les opérations relatives à un exercice peuvent se poursuivre pendant l'année suivante ». Mais en quoi cette disposition justifie-t-elle le crédit supplémentaire de 32.500.000 francs et sa prétendue « imprévisibilité » ? Nous appelons l'attention de M. le Ministre sur cette anomalie.

QUESTION N° 61 :

MINISTÈRE DES AFFAIRES ÉCONOMIQUES
ET DES CLASSES MOYENNES.

Art. 312 (pp. 38-160). — Fournitures à l'intervention de l'O. C. F.

Crédit original : 300.000 francs. — Supplément : 50.000 francs.

L'explication, laconique, ne permet pas de se rendre compte de la nécessité de ce complément.

RÉPONSE :

Le crédit original de 300.000 francs aurait, suite aux restrictions imposées, pu être réduit de 100.000 francs, mais l'impression de divers documents relatifs à la distribution de marchandises, pour un montant de 150.000 francs a nécessité l'inscription d'un crédit supplémentaire de 50.000 francs.

La réponse du Département n'explique pas pourquoi le crédit avait été exagéré de 33 % ni pourquoi la dépense de 150.000 francs n'a pas été prévue.

MINISTÈRE DES AFFAIRES ÉCONOMIQUES
ET DES CLASSES MOYENNES.

QUESTION N° 62 :

Art. 319. — Rétribution des administrations communales du chef de prestations fournies en matière de cartes de ravitaillement.

Crédit nouveau : 1.750.000 francs et pour les exercices antérieurs 400.000 francs.

Cette dépense n'était-elle pas prévue ? Si non, comment expliquer que déjà avant 1952 on aurait exposé 400.000 francs de dépenses ?

RÉPONSE :

En 1951 un crédit de 13.000.000 de francs a été inscrit au second feuillet d'ajustement pour permettre de payer la rémunération des administrations communales pour l'identification des cartes de ravitaillement sur la base de fr. 1,50 par habitant (soit $8.653.653 \times \text{fr. } 1,50 = \text{fr. } 12.980.479,50$) suivant le relevé officiel du chiffre de la population du Royaume au 31 décembre 1950 (décision du Conseil des Ministres en date du 18 mai 1951).

Au moment de la clôture de l'exercice 1951 une somme de fr. 12.598.684,50 avait déjà été payée. Certaines communes ont introduit leur déclaration de créance tardivement et c'est pour cette raison qu'à l'occasion du 2e feuillet de 1952 un crédit supplémentaire de 400.000 francs a été sollicité afin de permettre de liquider ces créances ($13.000.000 \text{ fr.} - 12.600.000 \text{ fr.} = 400.000 \text{ fr.}$).

En sa séance du 30 janvier 1952 le Comité du Budget a marqué son accord sur l'attribution d'une indemnité de 20 centimes par an et par habitant aux communes pour la tenue à jour des cartes de ravitaillement, soit d'après le chiffre de la population du Royaume au 31 décembre 1951, $8.703.119 \times \text{fr. } 0,20 = \text{fr. } 1.740.623,80$.

en 1952 ten gevolge hebben. Indien die belofte in 1953 werd hernieuwd zou zij nog uitgaven in 1954 en later kunnen ten gevolge hebben.

Dit verklaart waarom de uitbetalingen voor de dienstjaren 1949 en 1950 slaan op de toelage, verleend voor het jaar 1952.

Bovendien schijnt het niet aan te raden, de saldo's waarvan de heer Volksvertegenwoordiger gewag maakt over te dragen naar het dienstjaar 1953, vermits het recht op de toelagen in kwestie vóór 1953 is ontstaan en de betaling er van in 1952 eisbaar geworden was.

Dit antwoord schijnt niet bevredigend. Het Instituut komt voor op de begroting voor een krediet van 70 miljoen frank. Waarom die reusachtige verhoging met 32.500.000 frank ?

Weliswaar bepaalt het laatste lid van artikel 14 der besluitwet van 27 December 1944 dat « de verrichtingen betreffende een dienstjaar gedurende het volgende jaar mogen voortgezet worden ». Maar hoe verklaart die bepaling het bijkrediet van 32.500.000 frank en de zogenaamde « onvoorzienbaarheid » er van ? Wij maken de Minister attent op deze onregelmatigheid.

VRAAG N° 61 :

MINISTERIE VAN ECONOMISCHE ZAKEN
EN MIDDENSTAND.

Art. 312 (blz. 39-160). — Leveringen door tussenkomst van de C.D.B.

Oorspronkelijk krediet : 300.000 frank. — Bijkrediet : 50.000 frank.

De verklaring is laconiek en men kan zich aan de hand daarvan geen rekenschap geven van de noodzaak van dit supplement.

ANTWOORD :

Men zou het oorspronkelijk krediet van 300.000 frank, ingevolge de opgelegde beperkingen, hebben kunnen verminderen tot 100.000 frank, doch wegens het drukken van verschillende stukken betreffende de verdeling van koopwaren, voor een bedrag van 150.000 frank, was men verplicht een bijkrediet van 50.000 frank in te schrijven.

In het antwoord van het Departement wordt niet verklaard waarom het krediet met 33 t. h. werd verhoogd, noch waarom de uitgave van 150.000 frank niet werd voorzien.

MINISTERIE VAN ECONOMISCHE ZAKEN
EN MIDDENSTAND.

VRAAG N° 62 :

Art. 319. — Bezoldiging van de gemeentebesturen wegens prestaties geleverd in zake ravitaillingskaarten.

Nieuw krediet : 1.750.000 frank en, voor de vorige dienstjaren, 400.000 frank.

Was die uitgave niet voorzien ? Zo neen, hoe verklaart men dan dat men vóór 1952 reeds 400.000 frank ten koste had geleegd ?

ANTWOORD :

In 1951 werd een krediet van 13.000.000 frank in het tweede bijblad opgenomen, ten einde de bezoldiging mogelijk te maken van de gemeentebesturen voor de identificering der ravitaillingskaarten op grondslag van fr. 1,50 per inwoner (zegge $8.653.653 \times 1,50 = \text{fr. } 12.980.479,50$), volgens het officieel cijfer van de bevolking van het Koninkrijk op 31 December 1950 (beslissing van de Ministerraad van 18 Mei 1951).

Bij de afsluiting van het dienstjaar 1951, was reeds een som van fr. 12.598.684,50 betaald. Sommige gemeenten hebben hun aangifte van schuldverdring laattijdig ingediend. Daarom werd bij het tweede bijblad van 1952 een bijkrediet van 400.000 frank aangevraagd, ten einde die schuldverdringen te kunnen vereffenen ($13.000.000 \text{ fr.} - 12.600.000 \text{ fr.} = 400.000 \text{ fr.}$).

Tijdens zijn vergadering van 30 Januari 1952, betuigde het Begrotingscomité zijn instemming met de toekenning van een vergoeding van 20 centimes per jaar en per inwoner aan de gemeenten, voor het bijhouden van de ravitaillingskaarten, hetzij volgens het bevolkingscijfer van het Koninkrijk op 31 December 1951, $8.703 \times \text{fr. } 0,20 = \text{fr. } 1.740.623,80$.

Cette dépense n'a pu être prévue au budget de 1952 puisque la décision du Comité du Budget date de fin janvier 1952.

QUESTION N° 63 :

MINISTÈRE DES AFFAIRES ÉCONOMIQUES
ET DES CLASSES MOYENNES.

Art. 320-4 (pp. 38-161). — Subventions.

Allocations compensatoires de la hausse du coût de la vie. Dépenses des exercices antérieurs :

1re feuillet : 1.489.280,55
2e feuillet : 2.421.506,35

Il s'agit d'allocations payées en 1949. Comment leur liquidation ne se présente-t-elle que fin 1952 ?

RÉPONSE :

Il s'agit ici de paiements effectués par la Caisse Nationale de Compensation pour allocations familiales (habilitée à cette fin par l'Arrêté du Régent du 6 juillet 1948) en faveur d'enfants bénéficiant d'allocations familiales en application de la loi du 4 août 1930, ainsi qu'à la mère ou à la personne qui les élève, mais uniquement pour les périodes antérieures au 1er janvier 1950.

Par un avis publié au *Moniteur belge* du 16 février 1951, le Département a fixé au 28 février 1951, la date limite pour l'introduction d'une réclamation relative au non-paiement d'allocations compensatoires à la suite d'erreurs administratives.

La loi du 27 mars 1951, qui a porté la prescription en matière d'allocations familiales de six mois à trois ans a rendu inopérante, en partie, la décision du Ministre des Affaires Économiques publiée par l'avis dont question ci-dessus. Une circulaire du Ministre du Travail et de la Prévoyance Sociale a précisé que la prescription triennale était d'application pour la période qui précède le 1er avril 1951 et rétroagissait donc au 1er avril 1948.

Le droit aux allocations familiales ouvrant le droit aux allocations compensatoires, le Département ne peut donc se refuser au paiement.

L'explication fournie à l'appui des crédits supplémentaires de plus de 3.900.000 francs illustre les inconvénients que présentent l'improvisation d'ajouts aux allocations d'ordre social et l'abolition des prescriptions acquises.

QUESTION N° 64 :

MINISTÈRE DES AFFAIRES ÉCONOMIQUES
ET DES CLASSES MOYENNES.

Art. 329-1 (pp. 38-161). — Autres dépenses.

Commissions pour prestations relatives à la livraison de camions à la clientèle civile de juin 1945 à mars 1946 :

premier feuillet : 1.093.703,75
second feuillet : 735.681,25

Pourquoi ces créances ont-elles « dormi » durant tant d'années ?

Ne pouvait-on les porter au budget de 1952 lors de sa confection, voire déjà auparavant à l'un des budgets successifs de 1946 à 1951 ?

RÉPONSE :

Dès la libération du territoire et plus spécialement au début de 1945, le Département s'attacha à la reconstruction du parc automobile national pratiquement anéanti par les réquisitions allemandes, les spoliations diverses et l'usure de guerre.

C'est pourquoi il créa un service qui fut dénommé « Service de réparation des véhicules alliés récupérés » en abrégé « Servar ».

Die uitgave kon in de begroting van 1952 niet worden opgenomen, vermits de beslissing van het Begrotingscomité dagteekent van einde Januari 1952.

VRAAG N° 63 :

MINISTERIE VAN ECONOMISCHE ZAKEN
EN MIDDENSTAND.

Art. 320-4 (blz. 39-161). — Toelagen.

Compensatievergoedingen wegens de levensduurte. Uitgaven van de vorige dienstjaren :

1ste bijblad : 1.489.280,55
2de bijblad : 2.421.506,35

Het geldt toelagen die in 1949 werden uitbetaald. Hoe komt het dat de vereffening er van slechts einde 1952 gebeurde ?

ANTWOORD :

Het geldt hier uitbetalingen die door de Nationale Compensatiekas voor Gezinsvergoedingen (daartoe gemachtigd door het Besluit van de Regent van 6 Juli 1948) werden gedaan ten voordele van kinderen die gezinsvergoedingen genieten bij toepassing der wet van 4 Augustus 1930, alsmede voor de moeder of voor de persoon die deze kinderen opvoedt, doch alleen voor de perioden van vóór 1 Januari 1950.

In een bericht, bekendgemaakt in het *Staatsblad* van 16 Februari 1951, stelde het Departement de uiterste datum voor het indienen van een bezwaarschrift tegen het niet-betalen van compensatievergoedingen ingevolge bestuurlijke vergissingen vast op 28 Februari 1951.

Door de wet van 27 Maart, waarbij de verjaring in zake gezinsvergoedingen van zes maanden tot drie jaar werd verhoogd, werd de beslissing van de Minister van Economische Zaken, bekendgemaakt door het hogervermelde bericht, gedeeltelijk ongedaan gemaakt. In een aanschrijven van de Minister van Arbeid en Sociale Voorzorg wordt nader bepaald dat de driejarige verjaring van toepassing is voor de periode vóór 1 April 1951, met het gevolg dat zij terugwerkende kracht heeft tot 1 April 1948.

Daar het recht op gezinsvergoedingen aanleiding geeft tot compensatievergoedingen, kan het Departement niet weigeren te betalen.

De uitleg welke verstrekt werd tot staving van de bijkomende kredieten voor meer dan 3.000.000 frank doet de nadelen inzien welke voortvloeien uit de geïmproviseerde toevoeging van bedragen bij de vergoedingen van sociale aard en uit de afschaffing van de verworven verjaringen.

VRAAG N° 64 :

MINISTERIE VAN ECONOMISCHE ZAKEN
EN VAN MIDDENSTAND.

Art. 329-1 (blz. 39-161). — Andere uitgaven.

Commissielonen voor prestaties in verband met de levering van vrachtwagens van Juni 1945 tot Maart 1946 aan de burgerlijk cliënteel.

eerste bijblad : 1.093.703,75
tweede bijblad : 735.681,25

Waarom bleven deze schuldvorderingen onaangeroerd liggen gedurende zoveel jaren ?

Konden zij niet gebracht worden op de begroting voor 1952 tijdens het opmaken er van, ja zelfs vroeger, op een der opeenvolgende begrotingen voor 1946 tot 1951 ?

ANTWOORD :

Sedert de bevrijding van het grondgebied en meer in het bijzonder sedert 1945, heeft het Departement zich toegelegd op de wedersamenstelling van het nationaal autopark, dat practisch vernield werd ten gevolge van de Duitse opeisingen, van allerhande berovingen en van sleet in oorlogstijd.

Daarom richtte het een dienst in, welke genoemd werd « Dienst voor herstelling van voertuigen overgenomen van de geallieerden », verkort « Servar ».

Ce Service se chargeait, comme son nom l'indique, de la récupération de véhicules (en ordre principal des camions) abandonnés par les Alliés, de leur remise en état et de leur vente à des particuliers.

Comme ces camions étaient de marques représentées en Belgique par un importateur principal, « Servar » fut contraint de s'adresser à ceux-ci pour la réparation et surtout le remplacement de pièces défectueuses. Comme ces véhicules, au surplus, avaient été amenés sur le continent par les Armées, les importateurs n'avaient pas perçu la commission ordinaire leur attribuée par la marque. Ils étaient donc en droit de se désintéresser de ces véhicules et de placer les nouveaux propriétaires de camions acquis de « Servar » dans l'impossibilité de faire réparer leur véhicule à la première panne ou au premier bris d'une pièce quelconque.

Dans l'intérêt des nouveaux propriétaires et par voie de conséquence de la vie économique du Pays, le Département appliqua une solution transactionnelle ménageant les intérêts des importateurs et des particuliers.

Cette solution consistait en l'octroi par « Servar » d'une commission de 5 % sur le prix de vente aux particuliers, commission attribuée à l'importateur pour chaque véhicule de sa marque vendu après réparation dans ses ateliers.

Pour faire face à ses engagements, le Département inscrivit les crédits nécessaires à son projet de budget mais ils furent radiés. Le Département insista encore mais dut s'incliner devant un nouveau refus. (Séances du Comité du Budget des 24 mai 1949 et 25 mai 1950).

Cette situation se prolongea jusqu'au jour où un importateur porta l'affaire en justice.

Le Tribunal saisi de l'affaire donna gain de cause au demandeur et le Département fut condamné au paiement. (Première Instance — Bruxelles — 4 mai 1951). Le Département s'exécuta. Mais les autres importateurs qui attendaient la suite de l'instance renouvelèrent leurs prétentions et le Département, pour éviter une procédure coûteuse et inutile, fit bref procès et s'inclina. Il sollicita alors les crédits nécessaires au premier feuillet à l'exception de la commission due à un importateur dont le relevé de commissions n'était pas exact. La résorption de la différence s'étant opérée entretemps, le crédit fut sollicité au second feuillet.

La solution adoptée par l'Etat était-elle la moins onéreuse et ne pouvait-on amener d'autre façon les agents des fabricants de camions à faire la réparation des véhicules récupérés en Allemagne ?

QUESTION N° 65 :

MINISTÈRE DES AFFAIRES ÉCONOMIQUES ET DES CLASSES MOYENNES.

Art. 329-2 (pp. 38-161). — Liquidation des services belges de Londres.

Crédit supplémentaire pour dépenses antérieures à 1952 : fr. 957.814,20.

Cette somme aurait été payée au moyen d'avances du trésor. Mais comment n'apparaît-elle qu'aujourd'hui dans les crédits budgétaires ?

Le Gouvernement ne devrait-il pas donner les ordres utiles pour que ces comptes de la période de guerre soient enfin apurés et réglés et opposer ensuite la prescription quinquennale ?

RÉPONSE :

Ces sommes dont le total s'élève à fr. 957.814,20 ont, en effet, été payées pendant la guerre par les services installés à Londres.

L'administration qui s'occupe de la liquidation de ces services procède à une ventilation des diverses dépenses et fait parvenir au fur et à mesure de l'avancement des travaux aux différents départements ministériels les décomptes leur permettant de les régulariser budgétairement.

Quelle que soit l'explication, le public ne comprendra pas que la liquidation des services belges de Londres pendant la guerre ne soit pas depuis longtemps achevée.

Deze dienst belastte zich, zoals zijn naam zegt, met het terugwinnen van de voertuigen (hoofdzakelijk van vrachtwagens) door de geallieerden achtergelaten, met het opkalfateren en met de verkoop er van aan particulieren.

Daar deze vrachtwagens behoorden tot merken welke in België vertegenwoordigd waren door een hoofdimporteur, werd « Servar » et toe verplicht zich tot deze te wenden voor het herstel en vooral voor de vervanging van defecte stukken. Daar deze voertuigen bovendien door de Legers op het vasteland waren gebracht, hadden de invoerders de gewone, hun door het merk toegekend commissieloon niet getrokken. Zij hadden dus het recht zich niets aan te trekken van deze voertuigen, en de nieuwe eigenaars van aan « Servar » gekochte vrachtwagens bij het eerste defect of bij het breken van het eerste stuk in de onmogelijkheid te stellen hun voertuig te laten herstellen.

In het belang van de nieuwe eigenaars en bijgevolg van het economisch leven van het Land, paste het Departement een transactieformule toe, waardoor de belangen van de invoerders en van de particulieren werden gevrijwaard !

Deze oplossing bestond in de toekenning door « Servar » van een Commissieloon van 5 % op de verkoopprijs aan de particulieren, commissieloon toegekend aan de invoerder voor elk verkocht voertuig van zijn merk, na de herstelling in zijn werkhuizen.

Ten einde aan zijn verbintenissen het hoofd te bieden, schreef het Departement de nodige kredieten in op zijn ontwerp van begroting, doch deze werden geschrapt. Het Departement drong opnieuw aan, doch moest zich neerleggen bij een nieuwe weigering. (Vergaderingen van het Begrotingscomité van 24 Mei 1949 en 25 Mei 1950).

Deze toestand bleef voortbestaan tot op de dag dat een invoerder de zaak voor het gerecht bracht.

De Rechtbank waarbij de zaak aanhangig werd gemaakt stelde de eiser in het gelijk en het Departement werd verplicht te betalen. (Eerste aanleg — Brussel — 4 Mei 1951). Het Departement deed zulks. Doch de andere invoerders, die de afloop van het geding afwachten, herhaalden hun aanspraken, en het Departement, om een dure en overbodige rechtspleging te vermijden, maakte er korte metten mede en gaf toe. Het vroeg dan om de nodige kredieten op het eerste bijblad, met uitzondering van het commissieloon verschuldigd aan een invoerder wiens opgave van commissielonen niet juist was. Daar het verschil intussen was opgeslorpt, werd het krediet op het tweede bijblad aangevraagd.

Was de door de Staat aanvaarde oplossing de goedkoopste en kon men de vertegenwoordigers der wagenfabrikanten er niet op een andere wijze toe brengen, de herstelling van de in Duitsland teruggewonnen vrachtwagens te doen ?

VRAAG N° 65 :

MINISTERIE VAN ECONOMISCHE ZAKEN EN MIDDENSTAND.

Art. 329-2 (blz. 39-161). — Vereffening der Belgische diensten te Londen.

Bijkrediet voor uitgaven die vóór 1952 werden gedaan : fr. 957.814,20.

Deze som werd zogezegd betaald door middel van Schatkistvoorschotten. Maar hoe komt het dat zij eerst nu in de begrotingskredieten opgenomen worden ?

Zou de Regering niet de vereiste bevelen moeten geven, opdat deze rekeningen van de oorlogsperiode eindelijk aangezuiverd en geregeld worden, en vervolgens de vijfjarige verjaring inroepen ?

ANTWOORD :

Deze sommen, die in totaal fr. 957.814,20 bedragen, werden inderdaad reeds tijdens de oorlog betaald door de te Londen gevestigde diensten.

Het bestuur dat zich bezighoudt met de vereffening van deze diensten, zorgt voor de verdeling van de diverse uitgaven, en maakt, naargelang de werkzaamheden vorderen aan de verschillende ministeriële departementen de afrekening over, die ze in staat stelt ze in begrotingsopzicht te regulariseren.

Hoe men het ook tracht te verklaren, het publiek zal niet begrijpen dat de vereffening van de Belgische diensten te Londen tijdens de oorlog niet sedert lang geëindigd is.

QUESTION N° 66 :

ADMINISTRATION DES POSTES.

Art. 7 (pp. 40-163). — Administration Générale.

3. Postes. 3.025.000 francs de crédits supplémentaires pour 1952. Pour exercices antérieurs : 18.753 (1er feuillet) et 5.550.000.

Quand les nouveaux barèmes ont-ils été établis ? De même le nouveau régime des indemnités pour fonctions supérieures ?

RÉPONSE :

Les nouveaux barèmes généraux ont été fixés en 1951 (note du Service d'Administration Générale — Cabinet du Premier Ministre, du 29 août 1951, n° Cz 65/CD 32) avec effet au 1er janvier 1951. Ces barèmes ont été notifiés le 12 octobre 1951 (note n° Cz 83/CD 32).

Quant aux barèmes spéciaux pour l'Administration des Postes ils ont été fixés en mai 1952.

Le nouveau régime des fonctions supérieures a été consacré par l'arrêté du Régent du 14 avril 1950 avec effet au 23 avril 1950. Ce régime a été modifié par le Conseil des Ministres à partir du 1er janvier 1951 (circulaire n° 305/n° CZ 84/CE 322-31 du 31 décembre 1951).

Majorations barémiques générales avec effet rétroactif. Décision du 29 août 1951. Notification du 12 octobre 1951. Application au 1er janvier 1951.

Quant aux postes, les barèmes spéciaux sont fixés en mai 1952, mais appliqués rétroactivement dès le 1er janvier 1951. Politique de facilité.

QUESTION N° 67 :

ADMINISTRATION DES POSTES.

Art. 14-3 (pp. 40-164). — Postes. — Déplacements.

Ajoutés massifs, tant pour l'année 1952 que pour les exercices antérieurs. De 34 millions le crédit passe à 59.898.904 francs. Cette majoration anormale devrait être expliquée et documentée mieux que par les observations laconiques de la page 164. Quelle a été l'affectation de ces 23 millions de crédits supplémentaires ? Ceux-ci étaient-ils imprévisibles ?

RÉPONSE :

Le crédit initial de 34.090.000 francs a été augmenté :

1) de 20.205.000 francs (2me feuillet).

Il s'agit des livres-parcours et des billets à souche délivrés aux fonctionnaires et agents des postes en vue de l'exécution du service, ainsi que des billets de voyages gratuits accordés aux agents des postes en activité de service et pensionnés.

Des billets de voyages gratuits sont également accordés aux temporaires et aux auxiliaires à tâche complète comptant au moins un an de service.

La redevance forfaitaire fut établie en 1926, de commun accord entre la Poste et la S. N. C. B. sur la base de 6.620.000 pour un effectif de 17.871 agents. Il varie chaque année d'après l'effectif en fonction et le coefficient d'exploitation de la S. N. C. B.

Comment se justifie la majoration ?

En 1952, le forfait fut d'abord fixé à 17.059.000 francs (15.323 agents, coefficient d'exploitation fixé à 3.00534).

Le 22 août 1952, le Conseil des Ministres a marqué son accord pour appliquer, en outre, un coefficient de majoration de 1,8 ce qui justifie une augmentation de 13.647.000 francs. Enfin, par application de l'arrêté royal du 4 novembre 1952 (*Moniteur*, n° 317-318) une somme forfaitaire de 6.500.000 francs doit être ajoutée en vue de payer le transport des fonctionnaires et agents pour l'exécution du service, transport qui était gratuit antérieurement.

2) de 2.709.617 francs (2me feuillet).

Ce crédit se décompose comme suit :

a) 2.693.617 francs. Cette somme doit servir à solder le prix des bil-

VRAAG N° 66 :

BESTUUR DER POSTERIJEN.

Art. 7 (blz. 41-163). — Algemeen Bestuur.

3. Posterijen 3.025.000 frank bijschietingen voor 1952. Voor vorige dienstjaren : 18.753 (1ste lijst) en 5.550.000.

Wanneer werden de nieuwe weddeschalen opgemaakt ? Evenzo het nieuwe regime der vergoedingen voor het waarnemen van hogere functies ?

ANTWOORD :

De nieuwe algemene bezoldigingsschalen werden in 1951 vastgesteld (nota van de Dienst van Algemeen Bestuur — Kabinet van de Eerste-Minister, van 29 Augustus 1951, n° CZ 65/DC 32) met uitwerking op 1 Januari 1951. Die schalen werden ter kennis gebracht op 12 October 1951 (nota n° CZ 83/DC 32).

De bijzondere schalen voor het Bestuur der Posterijen werden vastgesteld in Mei 1952.

Het nieuw regime der hogere functies is bij besluit van de Regent van 14 April 1950, met uitwerking op 23 April 1950, bekrachtigd geworden. Dit regime werd door de Ministerraad gewijzigd vanaf 1 Januari 1951 (Aanschrijving n° 305/n° CZ 84/DC 322-31 van 31 December 1951).

Algemene verhoging van de weddeschalen, met terugwerkende kracht. Beslissing van 29 Augustus 1951. Bekendmaking op 12 October 1951. Toepassing op 1 Januari 1951.

Wat de Posterijen betreft, werden de bijzondere weddeschalen vastgesteld in Mei 1952, doch toegepast met terugwerkende kracht tot 1 Januari 1951. Politiek van gemakzucht.

VRAAG N° 67 :

BESTUUR DER POSTERIJEN.

Art. 14-3 (blz. 41-164). — Posterijen. — Verplaatsingen.

Massale aanvullingen, zowel voor het jaar 1952 als voor de vorige dienstjaren. Van 34 miljoen verhoogt het krediet tot op 59.898.904 frank. Deze ongewone verhoging vraagt betere uitleg en documentatie dan de laconische opmerkingen op bladzijde 164. Tot wat zijn die 23 miljoen bijschietingen bestemd geworden ? Konden deze laatste niet voorzien worden ?

ANTWOORD :

Het aanvankelijk krediet van 34.090.000 frank werd verhoogd :

1) met 20.205.000 frank (2de blad).

Het betreft vrijkaarten en stambiljetten die aan ambtenaren en andere personeelsleden van Posterijen werden uitgereikt voor kosteloze reizen, toegestaan aan het in werkelijke dienst of gepensionneerd zijnde postpersoneel.

Biljetten voor kosteloze reizen worden eveneens toegekend aan de tijdelijken en hulpkrachten met volle dagtaak die ten minste een jaar dienst tellen.

De forfaitaire vergoeding werd in 1926 in gemeen overleg tussen de Post en de N.M.B.S. vastgesteld op grondslag van 6.620.000 voor een effectief van 17.871 man. Zij verandert elk jaar volgens het in dienst zijnde effectief en de exploitatiecoëfficiënt van de N.M.B.S. Hoe is die verhoging te rechtvaardigen ?

In 1952 werd het forfaitair bedrag eerst vastgesteld op 17.059.000 frank (15.323 personeelsleden, exploitatiecoëfficiënt vastgesteld op 3.00534).

Op 22 Augustus 1952 heeft de Ministerraad zijn instemming betuigd om bovendien een verhogingscoëfficiënt van 1,8 toe te passen, hetgeen een verhoging van 13.647.000 wettigt. Ten slotte, bij toepassing van het Koninklijk besluit van 4 November 1952 (*Staatsblad* n° 317-318) moet een forfaitair bedrag van 6.500.000 frank toegevoegd worden tot betaling van het vervoer van ambtenaren en beamten die voor de uitvoering van de dienst reizen, welk vervoer vroeger kosteloos geschiedde.

2) met 2.709.617 frank (2de blad).

Dit krediet is onderverdeeld als volgt :

a) 2.693.615 frank. Dit bedrag moet dienen tot betaling van de

lets de voyages gratuits accordés aux temporaires et auxiliaires, lesquels ne sont pas compris dans la redevance forfaitaire. Ce complément est seulement connu lorsque la S. N. C. B. a établi le kilométrage parcouru par les intéressés; la facture nous parvient toujours après la clôture de l'exercice.

b) 16.000 francs. Ce crédit a dû être pétitionné pour pouvoir liquider aux Tramways Anversois le supplément réclamé par ceux-ci ensuite de l'augmentation de leurs tarifs. La facture fut introduite par cette Compagnie après la clôture de l'exercice 1951. Cette augmentation de 5 % sur les tarifs existants entre en vigueur à partir du 2 août 1951 et nous fut réclamée le 5 mai 1952.

3) de 2.894.287 francs (1er feuillet).

Elle se décompose comme suit :

2.685.287 francs. — Montant de la redevance due par l'Administration des Postes du chef des billets de voyages gratuits et des livres parcours délivrés 1949 aux conditions du chiffre 4 de la convention concernant les prestations réciproques (tarif normal réduit de 35 %).

209.000 francs. — Le crédit prévu primitivement (12.500.000 fr.) pour le paiement des frais de route et de séjour a été réduit d'office à 10.500.000 francs. Une insuffisance constatée par la suite, n'était pas connue au moment de la formation du 1er feuillet d'ajustement (le 20 mars 1952).

* * *

Ces dépenses imprévisibles au moment de la formation des budgets auxquels elles se rapportent n'ont pu être comprises que dans la première demande d'ajustement qui a suivi leur établissement.

A quand la suppression de ces faveurs que sont les voyages gratuits en chemin de fer pour les convenances personnelles de l'agent? Est-ce parce qu'ils dépendent du Ministère des Communications que les agents des Postes doivent disposer de billets gratuits pour les voyages en chemin de fer?

A concurrence de 2.685.287 francs il s'agit de compenser au profit de la S. N. des billets de voyages gratuits et des livres parcours délivrés en 1949...!

QUESTION N° 68 :

SABENA. — VOYAGES DE PARLEMENTAIRES.

Art. 24-7 (pp. 42-165).

Prévue pour 100.000 francs, la subvention compensatoire de la réduction des tarifs aériens aux membres des Chambres législatives a été augmentée de 40.000 francs (premier feuillet) et réduite de 25.000 francs. Nos aéroports sont fréquentés par des services belges et par des compagnies étrangères. Il n'est pas usé des services aériens pour des voyages à l'intérieur du pays. Le moindre des voyages se fait en majeure partie au-dessus de territoires étrangers ou de la mer. Le Gouvernement n'estime-t-il pas que ces réductions sont incompatibles avec les articles 52 et 57 de la Constitution? Les réductions compensées par l'Etat sont en réalité des avantages complémentaires assurées aux parlementaires. Cela n'est pas sain.

RÉPONSE :

Depuis 1932, une réduction de 50 % avec plafond de 1.000 francs par voyage était accordée aux parlementaires sur les lignes aériennes exploitées par la Sabena. Cette réduction était compensée par une intervention correspondante de l'Etat, faisant l'objet d'un crédit inscrit au budget ordinaire du Ministère des Communications.

Suite à la discussion qui s'est ouverte au sein des Chambres législatives à l'occasion de l'examen du projet de loi autorisant des régularisations, augmentant et réduisant certains crédits ouverts pour l'exercice 1952 et allouant des crédits supplémentaires pour les dépenses se rapportant aux exercices 1951 et antérieurs (loi du 26 juillet 1952), le Ministère des Communications a suspendu à partir de mi-juillet 1952 l'application de la réduction précitée.

prix der aan de tijdelijken en hulpkrachten toegekende biljetten voor kosteloze reizen, die niet in de forfaitaire vergoeding begrepen zijn. Dit aanvullend bedrag is slechts bekend als de N. M. B. S. het door de betrokkenen afgelegd aantal kilometers berekend heeft; de factuur werd ons doorgaans na de afsluiting van het dienstjaar.

b) 16.000 frank. Dit krediet moest aangevraagd worden om aan de Antwerpse Tramwegen het bijbedrag te kunnen betalen dat deze ten gevolge van de verhoging van hun tarieven vorderden. De factuur werd door die Maatschappij ingediend na de afsluiting van het dienstjaar 1951. Deze verhoging van 5 % op de bestaande tarieven werd op 5 juni 1952 van ons gevorderd.

3) met 2.894.287 frank (1° blad).

Deze verhoging is onderverdeeld als volgt :

2.685.287 frank. Bedrag van de vergoeding die door het Bestuur der Posterijen verschuldigd is wegens de biljetten voor kosteloze reizen en de vrijkaarten welke in 1949 werden uitgereikt onder de voorwaarden van cijfer 4 der overeenkomst betreffende de wederzijdse dienstverrichtingen (normaal tarief verminderd met 35 %).

209.000 frank. Het aanvankelijk uitgetrokken krediet (12.500.000 fr.) voor de betaling van de reis- en verblijfskosten werd ambtshalve verminderd tot op 10.500.000 frank. Een achteraf vastgesteld ietwat was niet bekend toen de eerste aanpassingslijst (op 20 Maart 1952) opgesteld werd.

* * *

Die uitgaven, welke niet konden voorzien worden op het ogenblik van het opmaken van de begrotingen waarop zij betrekking hebben, konden slechts opgenomen worden in de eerste daarnavolgende aanvraag tot aanpassing.

Wanneer zullen die voordelen eens afgeschaft worden, bestaande in kosteloze spoorreizen voor de persoonlijke belangen van personeelsleden? Is het omdat zij afhangen van het Ministerie van Verkeerswezen dat de personeelsleden van Posterijen moeten beschikken over kosteloze spoorkaartjes?

Het geldt hier een compensatie, tot beloop van 2 miljoen 685.287 frank, ten voordele van de N. M., voor kosteloze reiskaartjes en vrijkaarten die werden afgeleverd in 1949...!

VRAAG N° 68 :

SABENA. — REIZEN VAN PARLEMENTSLEDEN.

Art. 24-7 (blz. 43-165).

Aanvankelijk ten bedrage van 100.000 frank, werd de toelage tot compensatie van de vermindering der luchtvaarttarieven aan de leden der Wetgevende Kamers met 40.000 frank verhoogd (eerste blad) en verminderd met 25.000 frank. Onze luchtvaartterreinen worden door Belgische diensten en door vreemde maatschappijen gebruikt. Voor reizen in het binnenland wordt van de luchtvaartdiensten geen gebruik gemaakt. De kleinste reis geschiedt meestal boven vreemde gebiedsdelen, of boven de zee. Is de regering niet van oordeel dat die verminderingen onverenigbaar zijn met artikelen 52 en 57 van de Grondwet? De door de Staat gecompenseerde verminderingen zijn eigenlijk bijkomende voordelen die aan de parlementsleden verleend worden. Dat is niet gezond.

ANTWOORD :

Sinds 1932 werd een vermindering van 50 % met ten hoogste 1.000 frank per reis aan de parlementsleden toegestaan op de door de Sabena geëxploiteerde luchtlijnen. Die vermindering werd gecompenseerd door een overeenstemmende tussenkomst van de Staat, waarvoor een krediet op de gewone begroting van het Ministerie van Verkeerswezen werd uitgetrokken.

Ingevolge de bespreking in de Wetgevende Kamers ter gelegenheid van de behandeling van het ontwerp van wet houdende machtiging tot regularisatie, verhoging en vermindering van sommige voor het dienstjaar 1952 toegestane kredieten en toekenning van bijkredieten voor de uitgaven die op de dienstjaren 1951 en vroegere betrekking hebben (wet van 26 juli 1952), heeft de Minister van Verkeerswezen vanaf half juli 1952 de toepassing van de vermelde vermindering geschorst.

MM. les Présidents des deux Chambres en ont été avisés. A la demande de M. le Président de la Chambre des Représentants, le département examine les mesures à prendre au point de vue conditions d'utilisation par les parlementaires des transports aériens vis-à-vis des dispositions constitutionnelles en la matière.

Cette étude est en cours.

QUESTION N° 69 :

MINISTÈRE DES COMMUNICATIONS.

Art. 24-13 (pp. 42-166).

Compensation des réductions tarifaires accordées à la métallurgie luxembourgeoise. De 12.000.000, le crédit passe à 117.219.000 francs, soit un crédit supplémentaire de 105.219.000 francs.

L'explication, page 166, n'est pas suffisante.

Ces transports laissent-ils la Société Nationale en perte en dépit de leur importance et de leur fréquence ?

Sur quelle loi ou sur quel arrêté l'Etat a-t-il imposé à la Société Nationale des réductions de tarifs à la métallurgie luxembourgeoise qui jouit d'ailleurs d'une prospérité sans précédent ?

RÉPONSE :

La convention du 25 juillet 1921 établissant l'Union économique belgo-luxembourgeoise prévoit que les tarifs de transport dont les produits de l'industrie métallurgique belge et certaines matières destinées à cette industrie bénéficient sur le réseau belge, sont également appliqués à l'industrie métallurgique luxembourgeoise à la condition que les chemins de fer luxembourgeois appliquent sur leur réseau à l'industrie métallurgique belge le même traitement qu'à l'industrie métallurgique luxembourgeoise.

En vue de rendre ces mesures applicables à la S. N. C. B. une convention fut conclue le 30 avril 1929 entre le Gouvernement belge et la dite Société.

Par cette convention le Gouvernement belge s'est engagé à payer chaque année à la Société Nationale une indemnité forfaitaire de vingt millions pour la dédommager du préjudice que lui cause l'application de cette convention. Cette indemnité a été ramenée à 12 millions en 1932 pour tenir compte du détournement d'une partie du trafic par des voies étrangères.

Tant en 1929 qu'en 1932 le calcul de cette indemnité forfaitaire a été établi sur la base, d'une part, du volume du trafic de l'époque et, d'autre part, sur les réductions de prix accordées à la même époque à la métallurgie belge par rapport aux métallurgies étrangères : allemande, française et sarroise.

Depuis 1932 la dite indemnité de 12 millions n'a plus été adaptée à la courbe ascendante des tarifs et c'est ainsi qu'elle s'est, à la longue, avérée manifestement insuffisante.

Dans le cadre des mesures adoptées en principe dès 1949 par le Comité Ministériel de Coordination Economique en vue de l'assainissement progressif de la situation financière de la S. N. C. B., la Commission de contact « Etat-S. N. C. B. » a proposé de porter cette indemnité à 117.219.000 francs pour l'exercice 1952. C'est cette proposition qui a été retenue par le Gouvernement; elle tend à compenser à concurrence de 75 % la perte de recette totale subie.

Il résulte de ce qui précède que dès le début le prix de revient particulier aux transports en cause est resté étranger à la solution du problème tel qu'il est issu de l'Union économique de 1921.

L'élément « prix de revient » revêt cependant une importance capitale dans le cadre des études touchant l'électrification ou, le cas échéant, la « dieselisation » d'une partie du réseau (dont la ligne du Luxembourg).

Il est cependant prématuré de se livrer à des prévisions en ce qui concerne les répercussions possibles de telle modernisation du système de traction sur le compte d'exploitation et partant, le cas échéant, sur les tarifs.

Cette indemnité sera en principe en majeure partie supprimée à compter du 10 février 1953 en raison de l'augmentation des tarifs appliquée à l'industrie métallurgique conformément aux décisions prises par la Haute Autorité dans le cadre du Plan Schuman.

Plusieurs membres ont insisté sur la nécessité de mettre fin à cette subvention et à la réduction compensée par l'Etat.

De hh. Voorzitters van beide Kamers werden daarvan in kennis gesteld. Op verzoek van de heer Voorzitter van de Kamer der Volksvertegenwoordigers, onderzoekt het Departement welke maatregelen dienen genomen om gezien de desbetreffende grondwettelijke bepalingen de omstandigheden te bepalen waarin de parlementsleden van het luchtvervoer gebruik maken.

Deze kwestie ligt ter studie.

VRAAG N° 69 :

MINISTERIE VAN VERKEERSWEZEN.

Art. 24-13 (blz. 43-166).

Compensatie van de aan de Luxemburgse metaalnijverheid toegestane tariefverminderingen. Van 12.000.000 wordt het krediet op 117.219.000 frank gebracht, zegge een bijkrediet van 105.219.000 frank.

De uitleg op bladzijde 166 is niet voldoende.

Brengt dit vervoer voor de Nationale Maatschappij een verlies mede, niettegenstaande het belang en de herhaling daarvan ?

Op grond van welke wet of van welk besluit heeft de Staat aan de Nationale Maatschappij opgelegd tariefverminderingen toe te staan aan de Luxemburgse metaalnijverheid, die trouwens een bloei kent zoals nooit te voren ?

ANTWOORD :

De overeenkomst van 25 Juli 1921 tot oprichting van de Belgisch-Luxemburgse Economische Unie voorziet dat de vervoertarieven die voor de producten van de Belgische metaalnijverheid en voor sommige voor de nijverheid bestemde stoffen op het Belgisch net gelden, eveneens op de Luxemburgse metaalnijverheid worden toegepast, op voorwaarde dat de Luxemburgse spoorwegen op hun net de Belgische metaalnijverheid op dezelfde manier als de Luxemburgse metaalnijverheid behandelen.

Om die maatregelen op de N. M. B. S. toepasselijk te maken werd op 30 April 1929 een overeenkomst gesloten tussen de Belgische Regering en bedoelde maatschappij.

Door die overeenkomst heeft de Belgische Regering zich verbonden elk jaar aan de Nationale Maatschappij een vaste vergoeding van twintig miljoen te betalen om deze schadeloos te stellen voor het nadeel dat haar berokkend wordt door de toepassing van die overeenkomst. Deze vergoeding werd in 1932 tot op 12 miljoen verminderd, om rekening te houden met de omleiding van een gedeelte van het verkeer over vreemde banen.

Zowel in 1929 als in 1932 werd die vaste vergoeding berekend op grond, eensdeels, van de omvang van het verkeer op dat tijdstip en, anderdeels, van de prijsverminderingen, op datzelfde tijdstip aan de Belgische Metaalnijverheid toegestaan met betrekking tot de vreemde metaalnijverheden : Duitse, Franse en Saarlandse.

Sinds 1932 werd die vergoeding van 12 miljoen niet meer aangepast aan de stijging van de tarieven en zo komt het dat zij te langen laatste klaarblijkelijk ontoereikend gebleken is.

In het kader van de maatregelen die vanaf 1949 in principe door het Ministerieel Comité voor Economische Coördinatie toegepast werden met het oog op de progressieve sanering van de financiële toestand der N. M. B. S., heeft de contactcommissie « Staat-N. M. B. S. » voorgesteld die vergoeding voor het dienstjaar 1952 op 117.219.000 frank vast te stellen. Het is dit voorstel dat door de Regering in aanmerking genomen werd; het heeft ten doel het geleden totaal verlies aan ontvangsten tot 75 % te compenseren.

Uit wat voorafgaat blijkt dat de eigen kostprijs van het betrokken vervoer van het begin af niets te maken heeft gehad met de oplossing van het probleem zoals de Economische Unie van 1921 het heeft doen rijzen.

De factor « kostprijs » is evenwel van kapitaal belang binnen het kader van de studiën inzake electrificatie of, in voorkomend geval, « dieselisatie » van een gedeelte van het net (o. m. de lijn naar Luxemburg).

Het is echter voorbarig aan ramingen te doen op het stuk van de mogelijke terugslag van dergelijke modernisatie van het tractiestelsel op de exploitatierekening en derhalve, in voorkomend geval, op de tarieven.

Deze vergoeding zal in principe grotendeels vanaf 10 Februari 1953 wegvallen wegens de verhoging der tarieven op de metaalnijverheid toegepast overeenkomstig de door de Hogere Overheid in het kader van het Plan-Schuman genomen beslissingen.

Verscheidene leden legden er nadruk op, dat een einde moet gemaakt worden aan die toelagen en aan de door de

L'industrie métallurgique a passé par une période de prospérité très marquée en 1951 et 1952. Pourquoi imposer au chemin de fer des réductions de tarifs et à l'Etat Belge de les supporter ?

Voir en annexe au rapport les réponses plus détaillées de l'administration (question 133).

QUESTION N° 70 :

MINISTÈRE DES COMMUNICATIONS (p. 42).

Art. 24-15 (nouveau). — 35.250.000 francs.

Justification de cette intervention ?

RÉPONSE :

Aux termes de la convention belgo-franco-luxembourgeoise conclue le 17 avril 1946, afin de constituer la Société luxembourgeoise des chemins de fer, convention approuvée par la loi belge du 3 avril 1948, les tarifs dégressifs belges sont prolongés sur les chemins de fer luxembourgeois pour les transports en transit empruntant les réseaux belges, luxembourgeois et français ou vice-versa. La recette totale est répartie entre les différents réseaux au prorata des parcours effectués sur chacun d'eux.

Il va sans dire qu'une recette plus forte aurait été réalisée si le tarif dégressif avait été appliqué comme précédemment sur des distances s'arrêtant aux frontières.

A l'instar de la formule envisagée pour les réductions tarifaires accordées à la métallurgie luxembourgeoise, la Commission de contact « Etat - S. N. C. B. » a proposé d'allouer à la S. N. C. B. une indemnité correspondant à 75 % de la perte de recette subie par elle du fait de la suppression du rebondissement des tarifs aux frontières.

Cette indemnité qui est de 35.250.000 francs pour l'exercice 1952 (2me feuillet de crédits supplémentaires à l'exercice 1952) a été ramenée à 33.000.000 francs au budget ordinaire des Communications de 1953.

Cette indemnité est susceptible d'être réduite ou supprimée dans un avenir prochain en application des dispositions du Plan Schuman; la question fait l'objet d'études au sein de la Commission d'experts des transports de la dite organisation.

La subvention de 35.250.000 francs forme un article nouveau. Il s'agit de balancer au profit de la S. N. les conséquences de la convention du 17 avril 1946 approuvée par la loi belge du 3 avril 1948 et de mettre à charge de l'Etat, pour 1952, la compensation de la prolongation des tarifs dégressifs belges sur les chemins de fer luxembourgeois pour les transports en transit.

Il s'agit d'une subvention indirecte faite à la S. N. dont la situation est difficile.

Voir en annexe au rapport les réponses plus détaillées faites à la question n° 133 posée par un Commissaire.

QUESTION N° 71 :

MINISTÈRE DES COMMUNICATIONS (p. 42).

Art. 24-16 (nouveau). — 10.200.000 francs.

Sur quelle loi ou sur quel arrêté reposent ces bonifications d'ancienneté imposées à la Société Nationale ? Le personnel de l'Etat jouit-il des mêmes avantages ? Si oui, pourquoi les travailleurs indépendants et les employés et ouvriers des entreprises privées en sont-ils privés ?

RÉPONSE :

En vertu de l'arrêté du Régent du 19 juin 1947 coordonnant les dispositions de la loi du 27 mai 1947 avec les dispositions des lois des 3 août 1919, 21 juillet 1931, 24 et 28 décembre 1931 des bonifications d'ancienneté sont accordées aux *invalides de guerre occupant*

Staat gecompenseerde vermindering. De metaalnijverheid heeft in 1951 en 1952 een opvallende bloeiperiode gekend. Waarom aan het spoor tariefverminderingen opleggen en de Belgische Staat verplichten deze ten laste te nemen ?

Zie in de bijlage bij dit verslag de meer uitvoerige antwoorden van het Bestuur (vraag n° 133).

VRAAG N° 70 :

MINISTERIE VAN VERKEERSWEZEN (blz. 42).

Art. 24-15 (nieuw). — 35.250.000 frank.

Rechtvaardiging van deze tussenkomst ?

ANTWOORD :

Luidens de Belgisch-Frans-Luxemburgse overeenkomst gesloten op 17 April 1946, tot inrichting van de Luxemburgse spoorwegmaatschappij, overeenkomst die goedgekeurd werd door de Belgische wet van 3 April 1948, wordt de toepassing van de Belgische degressieve tarieven tot de Luxemburgse spoorwegen uitgebreid voor het transitovervoer over de Belgische, Luxemburgse en Franse netten of omgekeerd. De globale ontvangst wordt onder de verschillende netten verdeeld naar rato van de op elk van deze netten afgelegde trajecten.

Het lijkt geen twijfel dat meer zou ontvangen geweest zijn ware het degressief tarief zoals vroeger toegepast geworden over afstanden die niet verder gingen dan tot de grens.

Naar het voorbeeld van de formule die wordt overwogen voor de aan de Luxemburgse metaalnijverheid toegekende tariefverlaging, heeft de contactcommissie « Staat-N. M. B. S. » voorgesteld aan de N. M. B. S. een vergoeding te verlenen ten bedrage van 75 % van het verlies aan ontvangsten, door deze laatste geleden uit hoofde van het wegvallen der oplopende tarieven aan de grens.

Deze vergoeding, die voor het dienstjaar 1952 35.250.000 frank bedraagt (2^e lijst bijkredieten voor het dienstjaar 1952), werd op de gewone begroting van Verkeerswezen voor 1953 teruggebracht tot 33.000.000 frank.

Deze vergoeding zal in een nabije toekomst kunnen verminderd of opgeheven worden bij toepassing van de bepalingen van het Plan Schuman; de kwestie ligt ter studie bij de Commissie van vervoerdeskundigen van bedoelde organisatie.

De toelage van 35.250.000 frank maakt een nieuw artikel uit. De bedoeling is, ten voordele van de N. M. de gevolgen te verhelpen van de overeenkomst van 17 April 1946, goedgekeurd door de Belgische wet van 3 April 1948, en de compensatie van de verlenging der degressieve Belgische tarieven op de Luxemburgse spoorwegen voor het transitovervoer voor 1952 ten laste van de Staat te leggen.

Het geldt hier een onrechtstreekse toelage aan de N. M., welke in een moeilijke toestand verkeert.

Zie in de bijlage bij dit verslag de meer uitvoerige antwoorden die werden verstrekt op de door een lid van de Commissie gestelde vraag n° 133.

VRAAG N° 71 :

MINISTERIE VAN VERKEERSWEZEN (blz. 42).

Art. 24-16 (nieuw). — 10.200.000 frank.

Op grond van welke wet of van welk besluit zijn deze extra-diensttijden aan de Nationale Maatschappij opgelegd ? Geniet het Rijkspersoneel dezelfde voordelen ? Zo ja, waarom blijven de zelfstandige arbeiders en de bedienden en werklieden der private bedrijven daarvan verstoken ?

ANTWOORD :

Krachtens het besluit van de Regent dd. 19 Juni 1947, waarbij de bepalingen der wet van 27 Mei 1947 en die der wetten van 3 Augustus 1919, 21 Juli 1931, 24 en 28 December 1931 worden gecoördineerd, wordt aan de oorlogsinvaliden, die bij de Staat of bij de instel-

des emplois de l'Etat ou des établissements sous le contrôle ou la garantie de l'Etat.

Les mêmes bonifications sont accordées aux prisonniers politiques et aux déportés dont l'invalidité a été reconnue par les tribunaux des dommages de guerre.

A cela s'ajoute la déclaration faite à la Chambre par le Premier Ministre, lors de la discussion de la loi de 1926 créant la S. N. C. B., déclaration d'après laquelle le personnel de cette société se verrait octroyer les avantages dont jouit le personnel de l'Etat.

Le statut du personnel de la S. N. C. B. élaboré à l'intervention de la Commission paritaire constituante (cfr. art. 13 de la loi de 1926) a été axé sur cette déclaration.

Dès lors l'article 16 (nouveau) ne touche en rien aux principes dûment acquis pour ce qui concerne le personnel; il tend simplement à transférer à l'Etat une dépense qui, somme toute, n'est pas le fait de la S. N. C. B. et qui n'a pas été sans exercer une influence non négligeable sur le déséquilibre financier de la S. N. C. B.

Toute comparaison avec le personnel du secteur privé se situe donc en dehors du cadre de ce problème strictement financier.

Ces bonifications d'ancienneté constituent un avantage réservé aux agents de l'Etat et des services publics. On pourrait discuter le bien-fondé de la législation qui les a établies.

Ici encore il s'agit d'une nouvelle subvention de l'Etat pour fournir à la S. N. la compensation de la charge de ces bonifications, encore qu'elles soient d'application depuis quelque 20 ans...

QUESTION N° 72 :

MINISTÈRE DES COMMUNICATIONS.

Art. 24-17 (nouveau).

Même question que pour le 16 (nouveau). Sur quoi repose l'injonction faite à la Société Nationale ?

RÉPONSE :

L'article 9 du chapitre 16 relatif au Service des Pensions du Statut du personnel de la S. N. C. B. dispose notamment :

« Toutefois, pour les agents que la Société a repris le 1er septembre 1926 de l'ancienne Administration des Chemins de fer de l'Etat, il sera, en outre, tenu compte, dans le calcul de la pension, des services que les dispositions légales ou statutaires en vigueur au 31 août 1926 pour les agents de l'Etat permettent de faire entrer en ligne de compte. »

Par « dispositions légales ou statutaires en vigueur au 31 août 1926 pour les agents de l'Etat », il faut entendre :

- les dispositions relatives au régime des pensions civiles instauré par la loi du 21 juillet 1844;
- les dispositions régissant le régime des pensions des ouvriers de l'Etat instauré par arrêté royal du 31 décembre 1906, modifié par les dispositions subséquentes publiées avant le 1er septembre 1926.

Les dispositions de la loi du 21 juillet 1844 visées par l'article 9 précité sont celles reprises à l'article 6. Ce dit article 6 a été modifié et complété notamment par la loi du 3 juin 1920.

Il y a lieu de citer également la loi du 23 novembre 1919 sur les pensions militaires, articles 51 et 52, ainsi que la loi du 3 août 1919 complétée par celles du 27 mai 1947 et du 14 juillet 1951.

Des avantages analogues sont accordés aux combattants de la guerre 1940-1945 ainsi qu'aux membres de la Résistance Armée et des Services de Renseignements et d'Actions.

Ces bases juridiques étant dûment acquises, le problème financier qui est venu s'y greffer a été résolu de la même manière et dans un même but d'assainissement de la situation de la S. N. C. B. que le problème posé par les bonifications d'ancienneté aux invalides de guerre.

Comme pour d'autres articles, et notamment le précédent, on a recherché en 1952 toutes les compensations qui pourraient servir de fondement ou de prétexte à de nouvelles subventions à la S. N.

lingen onder de contrôle of de waarborg van de Staat een betrekking bekleden, extra-diensttijd toegekend.

Dezelfde extra-diensttijd wordt toegekend aan de politieke gevangenen en weggevoerden, wier invaliditeit door de rechtbanken voor oorlogsschade erkend werd.

Daarbij komt nog de verklaring, bij de bespreking van de wet van 1926 houdende oprichting van de N. M. B. S. door de Eerste-Minister in de Kamer afgelegd, volgens welke het personeel van deze Maatschappij de voordelen zou genieten die aan het Rijkspersoneel toegekend zijn.

Het Statuut van het personeel van de N. M. B. S., opgemaakt met de medewerking van de Paritaire Commissie, de zogenaamde Constituante (cfr. art. 13 van de wet van 1926) is op deze verklaring afgestemd.

Artikel 16 (nieuw) raakt dan ook, in genenale aan de behoorlijke verworven rechten, wat het personeel betreft; het heeft enkel ten doel op de Staat een uitgave over te dragen, die eigenlijk niet uit hoofde van de N. M. B. S. geschiedt en die een niet onaanzienlijke invloed gehad heeft op de onevenwichtige financiële toestand van de N. M. B. S.

Alle vergelijking met het personeel van de privé-sector valt dus buiten het kader van dit louter financieel vraagstuk.

De extra-diensttijd is een voordeel dat voorbehouden wordt aan de leden van het personeel der Rijks- en Openbare Diensten. Men zou kunnen betwisten dat de wetgeving waarbij hij werd ingevoerd, wel gegrond is.

Hier ook geldt het een nieuwe Rijkstoelage om aan de N. M. een compensatie te verschaffen wegens de last van die extra-diensttijd, hoewel deze wordt toegepast sedert een twintigtal jaren...

VRAAG N° 72 :

MINISTERIE VAN VERKEERSWEZEN.

Art. 24-17 (nieuw).

Zelfde vraag als voor 16 (nieuw). Waarop steunt de aan de Nationale Maatschappij opgelegde last ?

ANTWOORD :

In artikel 9, hoofdstuk 16, betreffende de Dienst der Pensioenen, van het Statuut van het personeel der N. M. B. S. wordt o. m. bepaald :

« Voor de bedienden, die op 1 September 1926 door de Maatschappij overgenomen werden van het vroeger Beheer der Staatsspoorwegen, wordt bij het berekenen van het pensioen eveneens rekening gehouden met de diensten, welke de op 31 Augustus 1926 voor de bedienden van de Staat van kracht zijnde wets- of statuutsbepalingen, toelaten in aanmerking te doen komen. »

Onder « op 31 Augustus 1926 voor de bedienden van de Staat van kracht zijnde wets- of statutaire bepalingen » dienen verstaan :

- de bepalingen betreffende het stelsel der burgerlijke pensioenen, ingevoerd bij de wet van 21 Juli 1844;
- de bepalingen inzake regeling van het pensioenstelsel van de Staatswerklieden, ingevoerd bij Koninklijk besluit van 31 December 1906, gewijzigd bij de latere, vóór 1 September 1926 verschenen bepalingen.

De bij voormeld artikel 9 bedoelde bepalingen van de wet van 21 Juli 1844 zijn die welke voorkomen in artikel 6. Dit artikel 6 werd inzonderheid bij de wet van 3 Juni 1920 gewijzigd en aangevuld.

Dient eveneens vermeld, de wet van 23 November 1919 op de militaire pensioenen, artikelen 51 en 52, alsmede de wet van 3 Augustus 1919, aangevuld bij deze van 27 Mei 1947 en van 14 Juli 1951.

Gelijkaardige voordelen zijn verleend aan de strijders van de oorlog 1940-1945, alsmede aan de leden van het Gewapend Verzet en van de Inlichtings- en Actiediensten.

Zodra deze rechtskundige grondslagen behoorlijk vaststonden, werd het financieel probleem dat er mede gepaard gaat opgelost op dezelfde wijze en met hetzelfde doel, tot sanering van de toestand van de N. M. B. S. als het probleem gesteld door de extra-diensttijd aan de oorlogsinvaliden.

Evenals voor andere artikelen, en o. m. het vorige, heeft men in 1952 al de compensaties opgezocht die zouden kunnen dienen tot grondslag of tot voorwendsel voor nieuwe toelagen aan de N. M.

QUESTION N° 73:

ADMINISTRATION DES POSTES.

Art. 28-7 (pp. 42-167). — Postes.

Au crédit de 81.350.000 francs, il est ajouté un crédit supplémentaire de 85.300.000 francs et des crédits pour les exercices antérieurs de fr. 78.318,50 et 828.000 francs.

Aucune justification ni explication du crédit supplémentaire, supérieur au crédit originaire.

Pourquoi cette dépense n'était-elle pas prévisible ?

Quant au dernier ajouté de 828.000 francs pour les années antérieures, dont partie à relever de la prescription quinquennale, pourquoi les factures ont-elles subi des retards aussi anormaux ? Pourquoi la S. N. C. B. n'a-t-elle pas porté en compte plus tôt les frais de traction des voitures postales ?

M. le Ministre ne pense-t-il pas que ces oublis, ces arriérés, ces imprévus et ces ajoutés massifs ne sont pas compatibles avec une bonne gestion.

RÉPONSE :

1) Justification du crédit de 85.300.000 (2me demande — exercice courant).

Ce crédit se décompose comme suit :

a) 84.000.000 francs. — Sont à imputer sur cette rubrique, les redevances de fr. 6.746.476 (suivant décompte provisoire) pour la traction des ambulants intercalés dans les trains GV et de 37.000 francs environ pour la confection des plis par le personnel de la S. N. C. B. Provisoirement, la redevance de 78.500 francs payée à l'Office allemand pour l'utilisation de la voiture-poste allemande circulant entre Cologne et Ostende depuis le début de l'année 1952, sera également imputée sur cette rubrique, aucun autre article n'étant prévu pour cette dépense.

Par ailleurs, suite de l'accord de principe concernant le paiement à la S. N. C. B. du transport des dépêches par tous les trains, avec effet au 1er janvier 1952, une redevance supplémentaire de 85.619.000 francs (12.919.000 francs pour la traction des voitures-postes dans les trains voyageurs + 72.700.000 francs pour le transport des dépêches par les trains de voyageurs) est à prévoir pour 1952. Compte tenu du crédit actuellement disponible (8.530.200 fr. — 6.861.976 fr. = 1.668.224 fr.), un crédit supplémentaire de 84.000.000 fr. est donc à prévoir.

Lors de l'élaboration, en avril 1951, des prévisions budgétaires pour 1952, et lors de la demande, en mars 1952, des crédits supplémentaires à insérer au premier feuillet d'ajustement, des pourparlers étaient en cours entre la S. N. C. B. et divers organismes en vue d'obtenir le paiement de certaines prestations qu'elle assurait jusqu'alors à titre gratuit. De sorte qu'à l'époque susvisée, la question d'une redevance à payer par la poste à la S. N. C. B. n'avait guère dépassé le stade de l'étude préalable et de l'hypothèse.

C'est par arrêté royal du 4 novembre 1952, qu'une décision ferme est intervenue en cette matière (*Moniteur* des 12-13 novembre).

b) 300.000 francs. — Par suite de suppressions et réductions opérées sur certaines lignes de vicinaux et d'autobus, quelques circuits d'autos nouveaux ont été rendus nécessaires pour assurer le transport des dépêches.

Il n'était pas possible de prévoir en 1951, ni même au début de 1952, dans quelles mesure les suppressions ou réductions opérées sur certaines lignes, nécessiteraient un accroissement du transport des dépêches par autos.

c) 1.000.000 francs. — (Crédit de 1.500.000 — réduit d'office à 1.000.000.) La situation de certains crédits de cet article se présente comme suit :

N°	Objet	Crédit alloué	Engagements	Dépenses
B. 9	Mob. et Mat. Bch ...	1.500.000	1.975.979,75	475.978,75
B. 14	Entretien Mob. au Bch	250.000	749.088,01	499.088,01
C. 8	Entretien locaux Bch...	3.000.000	3.157.197,56	157.187,56
				1.122.254,32

B. 9. — Le dépassement du crédit s'est produit d'une part par

VRAAG N° 73:

BESTUUR DER POSTERIJEN.

Art. 287 (blz. 43-167). — Posterijen.

Aan het krediet van 81.350.000 frank zijn een bijkrediet van 85.300.000 frank en kredieten van 78.318,50 en 828.000 frank voor de vorige dienstjaren toegevoegd.

Geen enkele rechtvaardiging noch verklaring van het bijkrediet, hoger dan het oorspronkelijk krediet.

Waarom kon deze uitgave niet voorzien worden ?

Waarom hadden de facturen zulke ongewone vertraging in verband met de aanvulling van 828.000 frank voor de vorige jaren, waarvan een gedeelte van de vijfjarige verjaring te onthouden is ? Waarom heeft de N. M. B. S. de kosten voor het slepen van de postrijtuigen niet eerder in rekening gebracht ?

Denkt de heer Minister niet dat deze verzuimen, deze achterstallige en onvoorziene uitgaven, alsmede deze massale aanvullingen niet verenigbaar zijn met een goed beheer ?

ANTWOORD :

1) Rechtvaardiging van het krediet van 85.300.000 frank (2^e aanvraag — lopend dienstjaar).

Dit krediet is onderverdeeld als volgt :

a) 84.000.000 frank. — Dienen onder deze rubriek aangerekend, de te betalen sommen van 6.746.476 frank (volgens voorlopige afrekening) voor het slepen van de in de G.V. treinen ingevoerde postrijtuigen, en van ongeveer 37.000 frank voor het klaarmaken van de omslagen door het personeel van de N. M. B. S. Voorlopig zal de aan de Duitse Dienst betaalde vordering van 78.500 frank, voor het gebruik van het sedert het begin van het jaar 1952 tussen Keulen en Oostende rijdende Duitse postrijtuig, eveneens op deze rubriek aangerekend worden, daar geen enkel ander artikel voor deze uitgave voorzien is.

Trouwens, ingevolge het vanaf 1 Januari 1952 geldend principieel akkoord betreffende de betaling aan de N. M. B. S. van het vervoer der brievenmalen met al de treinen, dient voor 1952 een bijkomende som van 85.619.000 frank uitgetrokken (12.919.000 fr. voor het slepen van de postrijtuigen in de reizigerstreinen + 72.700.000 fr. voor het vervoer van de brievenmalen door de reizigerstreinen). Rekening gehouden met het thans beschikbaar krediet (8.530.200 fr. — 6.861.976 fr. = 1.668.224 fr.) dient dus een bijkrediet van 84.000.000 frank uitgetrokken.

Bij het opmaken, in April 1951, van de begrotingsramingen voor 1952 en ten tijde van de aanvraag, in Maart 1952, van de op de eerste aanpassingslijst in te lassen bijkredieten, waren besprekingen aan de gang tussen de N. M. B. S. en verscheidene organismen om de betaling van sommige prestaties, die zij tot dan toe kosteloos verrichtte, te bekomen. De kwestie van een door de post aan de N. M. B. S. te betalen som was op vorenbedoeld tijdstip nog in het stadium van de voorlopige bestudering en van de onderstelling.

Het is bij Koninklijk besluit van 4 November 1952, dat hieromtrent een vaste beslissing getroffen werd. (*Staatsblad* van 12-13 November).

b) 300.000 frank. — Ingevolge opheffingen en beperkingen op sommige buurt- en autobuslijnen, was het nodig enkele nieuwe autoritten in te richten voor het vervoer van de brievenmalen.

Het was niet mogelijk in 1951, zelfs niet bij de aanvang van 1952, te voorzien in hoever de opheffingen en beperkingen op sommige lijnen het vervoer per auto van brievenmalen zou doen toenemen.

c) 1.000.000 frank. — (Krediet van 1.500.000 fr. van ambtswege tot 1.000.000 fr. verminderd.)

De toestand van sommige kredieten van dit artikel ziet er uit als volgt :

N°	Betreft	Toegekend krediet	Verbintnissen	Uitgaven
B. 9	Mob. en Mat. Bch ...	1.500.000	1.975.979,75	475.978,75
B. 14	Onderhoud Mob. Bch	250.000	749.088,01	499.088,01
C. 8	Onderhoud lokalen Bch	3.000.000	3.157.197,56	157.187,56
				1.122.254,32

B. 9. — Het krediet is overschreden geworden, enerzijds door de

l'acquisition d'une machine à composer (365.000 fr.) qui était absolument nécessaire pour les travaux courants de l'imprimerie du B.C.H. mais dont l'acquisition a été avancée pour faire face à l'impression des Actes du Congrès Postal, d'autre part, par l'acquisition de machines à cartes perforées (320.000 fr.), mécanisation des assignations de pensions servies par la Caisse d'Épargne et du service de Radio-Redevances.

B. 14. — Le crédit initial sollicité par l'Administration a été ramené d'office de 400.000 à 250.000. Le crédit accordé a été dépassé en raison des 3 dépenses suivantes que l'on peut qualifier exceptionnelles : réparations et constitution d'un stock de pièces de rechange pour la machine à trier Transorma (200.000 fr.), idem pour les machines Adressograph (70.000 fr.), frais divers de transfert du matériel et des machines comme suite à l'occupation du nouveau bâtiment de l'Office (50.000 fr.).

C. 8. — Les travaux de nettoyage et d'entretien du nouveau bâtiment ont été adjugés à une firme privée au prix de fr. 3.157.187,56, justifié par les salaires payés aux ouvriers, d'où une insuffisance de 157.000 fr. sur l'estimation primitive.

2) Justification de la somme de fr. 78.318,50.

La somme de fr. 78.318,50 représente le montant des factures introduites par la S. N. C. B. et la R. T. T. après la clôture des exercices 1950 et 1951. A la réception de ces factures, les organismes précités ont été avisés de ce que la liquidation de leurs créances ne pourrait être poursuivie qu'après l'obtention de crédits supplémentaires.

Pour le surplus, afin de remédier à cette situation la S. N. C. B. et la R. T. T. ont été invitées à prendre les mesures nécessaires afin que leurs factures et décomptes parviennent à l'Administration des Postes un mois avant la clôture de l'exercice budgétaire.

3) Justification du crédit de 828.000 francs.

Ce crédit se décompose comme suit :

a) 25.000 francs. — Il s'agit dans la majorité des cas, de dépenses relatives à des disparitions d'envois recommandés du service international, disparitions imprévisibles, cela va de soi.

La même situation se présente parfois quant aux envois recommandés du régime intérieur.

Les résultats des enquêtes effectuées par certains offices étrangers, parviennent avec beaucoup de retard. Les indemnités ne pouvant être payées aux ayants droit que lorsque la disparition a bien été établie, il en résulte des retards parfois considérables, dans la liquidation de ces paiements.

b) 150.000 francs. — Cette somme est constituée en majeure partie par des avances effectuées par le bureau de Bruxelles I pour liquidation d'indemnités d'accidents après la clôture du budget de 1951, sur lequel elles étaient imputables en raison des jugements intervenus.

Le surplus est constitué par des factures introduites tardivement par la S. N. C. B. et la R. T. T.

c) 170.000 francs. — La somme de 170.000 francs représente le montant des factures introduites par la S. N. C. B. et la R. T. T. après la clôture des exercices 1950 et 1951. A la réception de ces factures, les organismes précités ont été avisés de ce que la liquidation de leurs créances ne pourrait être poursuivie qu'après l'obtention de crédits supplémentaires.

Pour le surplus, afin de remédier à cette situation, la S. N. C. B. et la R. T. T. ont été invitées à prendre les mesures nécessaires afin que leurs factures et décomptes parviennent à l'Administration des Postes un mois avant la clôture de l'exercice budgétaire.

d) 483.000 francs. — Le montant provisoire de 6.264.863 francs pour 1951 a été revu par la S. N. C. B. après écoulement de l'exercice 1951, en fonction des changements intervenus dans les prix de revient au cours de l'exercice envisagé et qui n'ont pu être évalués exactement qu'au cours du 1er semestre de 1952.

Encore une subvention à la S. N. Le crédit budgétaire est plus que doublé.

aankoop van een zetmachine (365.000 fr.), die volstrekt nodig was voor het lopend werk der drukkerij van het B. C. H., doch die eerder moest aangekocht worden om de Akten van het Postcongres te kunnen drukken, anderzijds, door de aankoop van machines voor geperforeerde kaarten (320.000 fr.), mechanisatie van de assignaties van door de Spaarkas uitbetaalde pensioenen en van de assignaties van de dienst Radio-omroep-Taxes.

B. 14. — Het door het Bestuur aangevraagd oorspronkelijk krediet is van amtswege van 400.000 op 250.000 frank teruggebracht. Het toegekend krediet is overschreden geworden wegens de volgende drie uitgaven, die als buitengewoon kunnen beschouwd worden : herstellingen en aanleggen van een voorraad wisselstukken voor de sorteermachine Transorma (200.000 fr.), idem voor de machines Adressograph (70.000 fr.), allerlei kosten ten gevolge van het overbrengen van materieel en machines naar het nieuw in gebruik genomen gebouw van het B. C. H. (50.000 fr.).

C. 8. — Het schoonmaak- en onderhoudswerk van het nieuw gebouw werd aan een private firma toegewezen voor een bedrag van fr. 3 miljoen 157.187,56, gerechtvaardigd door de aan de werklieden uitgekeerde lonen, vandaar een tekort van 157.000 frank op de eerste raming.

2) Rechtvaardiging van de som van fr. 78.318,50.

De som van fr. 78.318,50 vertegenwoordigt het bedrag van de door de N. M. B. S. en de R. T. T. na het afsluiten van de dienstjaren 1951 en 1952 ingediende facturen. Bij de ontvangst van deze facturen werden voormelde organismen er van verwittigd dat de betaling van hun schuldvorderingen slechts na het bekomen van bijkredieten zou kunnen voortgezet worden.

Voor het overige, ten einde in deze toestand te voorzien, werden de N. M. B. S. en de R. T. T. verzocht de nodige maatregelen te treffen om haar facturen en afrekeningen één maand vóór het afsluiten van het begrotingsjaar aan het Bestuur der Posterijen te laten ge worden.

3) Rechtvaardiging van het krediet van 828.000 frank.

Dit krediet is onderverdeeld als volgt :

a) 25.000 frank. — Het geldt meestal uitgaven betreffende het zoekraken van aangetekende zendingen van de internationale dienst, iets wat natuurlijk niet kon voorzien worden.

Dezelfde toestand doet zich soms voor wat de aangetekende zendingen in binnenverkeer betreft.

De uitslagen van de door sommige vreemde postbesturen gedane onderzoeken komen met veel vertraging toe. Daar de vergoedingen aan de rechthebbenden slechts kunnen uitbetaald worden als de verdwijning wel degelijk gebleken is, volgen daaruit soms aanzienlijke vertragingen in het vereffenen van deze betalingen.

b) 150.000 frank. — Deze som bestaat grotendeels uit door het kantoor Brussel I gedane voorschotten voor het uitkeren van vergoedingen wegens ongevallen, na het afsluiten van de begroting van 1951, waarop zij dienden uitgetrokken op grond van de gevelde vonnissen.

Het overige bestaat uit niet tijdig door de N. M. B. S. en de R. T. T. ingediende facturen.

c) 170.000 frank. — De som van 170.000 frank vertegenwoordigt het bedrag van de door de N. M. B. S. en de R. T. T. na afsluiting van de dienstjaren 1950 en 1951 ingediende facturen. Bij de ontvangst van deze facturen, werden voormelde organismen er van verwittigd dat de betaling van hun schuldvorderingen slechts na het bekomen van bijkredieten zou kunnen voortgezet worden.

Voor het overige, ten einde deze toestand te verhelpen, werden de N. M. B. S. en de R. T. T. verzocht de nodige maatregelen te treffen om haar facturen en afrekeningen één maand vóór de afsluiting van het begrotingsjaar aan het Bestuur der Posterijen te laten ge worden.

d) 483.000 frank. — Het voorlopig bedrag van 6.264.863 frank voor 1951 werd na het verstrijken van het dienstjaar 1951 door de N. M. B. S. gewijzigd, in overeenstemming met de tijdens het beoogde dienstjaar in de kostprijs ingetreden veranderingen en die tijdens het 1° halfjaar van 1952 niet nauwkeurig konden geraamd worden.

Nog een toelage aan de N. M. Het begrotingskrediet is meer dan verdubbeld.

QUESTION N° 75 :

MINISTÈRE DES COMMUNICATIONS.

Art. 22-5 (nouveau) (pp. 44-167). — Subventions.
Crédits nouveaux de 5.650.000 francs (Ecole d'aviation civile).

Quelle est la loi ou quel est l'arrêté royal, en fonction duquel cette intervention est faite ?

Était-elle imprévisible lors de l'élaboration du budget ou lors du premier feuillet de crédit supplémentaire ?

RÉPONSE :

L'école d'aéronautique civile a été créée à l'initiative du département des Communications dans le but d'obvier à la pénurie de pilotes belges de transport aérien civil.

L'enseignement est assuré par la Sabena et l'Etat intervient dans le financement de l'école sous forme de remboursement de certaines charges de la Société, notamment de personnel et de matériel.

Le Conseil des Ministres a approuvé le principe de cette intervention en séance du 20 juin 1952.

Les droits et obligations des parties (Etat-Sabena) font l'objet pour 1952 d'une convention en date du 31 décembre 1952.

La question de l'organisation d'un enseignement aéronautique pour les besoins des transports aériens a fait l'objet d'études au sein de mon département, au lendemain de la guerre 1940-1945; différentes formules ont été examinées en vue de promouvoir le recrutement et la formation de ce personnel, mais l'aboutissement de ces études s'est heurté à l'absence de moyens pratiques de réalisation.

Par ailleurs, les difficultés internationales ont amené la Force aérienne à suspendre pour plusieurs années l'accord selon lequel elle libérait périodiquement des pilotes militaires devant fonctionner comme commandant de bord.

Cette décision concomitante avec le début des événements de Corée a obligé mon département à étudier d'accord avec la Sabena, les modalités permettant d'obvier sans retard à ces difficultés graves.

Cet état de choses risquant de compromettre le fonctionnement régulier de nos transports aériens internationaux et mettant la Sabena dans l'obligation d'avoir recours à l'emploi de pilotes étrangers au grand dam de notre économie nationale, mon département s'est trouvé dans l'obligation de prendre d'urgence les mesures nécessaires, ce qui justifie l'initiative prise en cours d'exercice 1952 de mettre sur pied le nouvel enseignement dont il s'agit.

Telles sont les raisons pour lesquelles il n'a pas été possible de prévoir le crédit nécessaire lors de l'élaboration du budget ordinaire de mon département pour l'exercice 1952.

A remarquer que la décision n'était pas encore arrêtée définitivement lors de l'introduction du premier feuillet d'ajustement budgétaire.

Le département des communications a créé une école d'aéronautique civile. Le conseil des Ministres a approuvé le principe de cette décision le 20 juin 1952.

Quelle est la loi ou quel est l'arrêté royal qui justifierait cette création sans consultation du parlement ?

L'école d'aéronautique civile est utile à la Sabena qui devrait en assumer toutes les charges. Pourquoi l'Etat prendrait-il cette dépense pour lui ? C'est une subvention camouflée.

Plusieurs membres réprouvent la décision prise sans l'aveu de parlement.

Le crédit est rejeté par 7 voix contre et 5 abstentions.

QUESTION N° 76 :

MINISTÈRE DES TRAVAUX PUBLICS.

Art. 9-3 (pp. 46-171). — Administration générale.

Le crédit de 109 millions pour loyers est réduit de 23 millions, mais il est majoré, pour les exercices antérieurs de 134.000 (premier feuillet) et de 524.000 francs. Aucune explication n'est donnée au sujet de la réduction. Quant aux créances des exercices 1951 et antérieurs,

VRAAG N° 75 :

MINISTERIE VAN VERKEERSWEZEN.

Art. 22-5 (nieuw) (blz. 45-167). — Toelagen.
Nieuwe kredieten van 5.650.000 (Burgerlijke luchtvaartschool).

Krachtens welke wet of welk Koninklijk besluit geschiedde deze tussenkomst ?

Kon zij niet voorzien worden bij het opmaken van de begroting of op de eerste lijst bijkredieten ?

ANTWOORD :

De burgerlijke luchtvaartschool werd op initiatief van het Departement van Verkeerswezen opgericht, met het doel het tekort aan Belgische vliegtuigbestuurders voor het burgerlijk luchtvaartvervoer aan te vullen.

Het onderwijs wordt verzorgd door de Sabena en de Staat komt tussen voor de financiering van de school in de vorm van terugbetaling van sommige uitgaven, die, inzonderheid op het stuk van personeel en materieel, ten laste zijn van de Maatschappij.

De Ministerraad heeft het principe van deze tussenkomst op zijn vergadering van 20 juni 1952 goedgekeurd.

De rechten en verplichtingen van partijen (Staat-Sabena) zijn voor 1952 geregeld bij een overeenkomst dd. 31 December 1952.

De kwestie van de organisatie van luchtvaartonderwijs voor de noodwendigheden van het luchtvervoer werd onmiddellijk na de oorlog 1940-1945 bij mijn Departement bestudeerd; verschillende formules werden in overweging genomen ten einde de aanwerving en de opleiding van dit personeel te bevorderen, maar de uitslag van deze studiën werd gestuit door het gebrek aan praktische middelen tot verwezenlijking van dat doel.

Anderzijds hebben de internationale moeilijkheden de Luchtmacht er toe geleid het akkoord, volgens hetwelk zij geregeld militaire vliegtuigbestuurders afstond die als gezagvoerder moesten dienst doen, voor verschillende jaren te schorsen.

Deze beslissing, die samenviel met de aanvang der gebeurtenissen in Korea, heeft mijn Departement er toe gedwongen, in gemeen overleg met de Sabena, de modaliteiten te bestuderen waardoor deze ernstige moeilijkheden onverwijld zouden kunnen uit de weg geruimd worden.

Daar deze staat van zaken de regelmatige werking van onze internationale luchtvervoerdiensten in gevaar brengt en de Sabena er toe dwingt beroep te doen op vreemde vliegtuigbestuurders, zulks tot groot nadeel van onze nationale economie, heeft mijn Departement zich verplicht gezien dringend de nodige maatregelen te treffen, waardoor het in de loop van het dienstjaar 1952 genomen initiatief, het nieuw onderwijs waarvan sprake in te richten, gerechtvaardigd wordt.

Dit zijn de redenen waarom het niet mogelijk geweest is het nodige krediet te voorzien bij het opmaken van de gewone begroting van mijn Departement voor het dienstjaar 1952.

Op te merken valt dat, bij het indienen van de eerste lijst tot aanpassing van de begroting, de beslissing nog niet definitief vastgelegd was.

Het Ministerie van Verkeerswezen heeft een school voor burgerlijke luchtvaart opgericht. Het beginsel van die beslissing werd op 20 juni 1952 door de Ministerraad goedgekeurd.

Welke is de wet of welk is het Koninklijk besluit waardoor die oprichting, zonder het Parlement te raadplegen, wordt verantwoord.

De school voor burgerlijke luchtvaart is nuttig voor de Sabena, die de kosten er van zou moeten dragen. Waarom neemt de Staat die uitgaven ten laste ? Dat is een verkapte toelage.

Verscheidene leden keuren die beslissing af, die genomen werd zonder de instemming van het Parlement.

Het krediet wordt verworpen met 7 stemmen en 5 onthoudingen.

VRAAG N° 76 :

MINISTERIE VAN OPENBARE WERKEN.

Art. 9-3 (blz. 47-171). — Hoofdbestuur.

Het krediet van 109 miljoen voor huur wordt met 23 miljoen verminderd, maar het wordt voor de voorgaande dienstjaren met 134.000 frank (eerste bijblad) en met 524.000 frank vermeerderd. Geen enkele verklaring wordt gegeven in verband met de vermindering. Wat de

certaines écoulés depuis plus de 5 ans, on se borne à dire qu'ils n'ont pu être liquidés en temps voulu. Ce n'est pas une explication.

RÉPONSE :

Un supplément de crédit pour l'exercice 1952 par rapport aux exercices antérieurs avait été prévu pour pallier l'augmentation éventuelle des loyers consécutive à la législation exceptionnelle en matière de baux à loyer.

L'Administration ayant constaté au cours du dit exercice que le crédit sollicité était largement suffisant, l'a fait réduire en conséquence.

Quant aux créances des exercices 1951 et antérieurs, elles n'ont pu être liquidées en temps voulu par suite de différentes circonstances (décès du propriétaire, certaines contestations, retard dans la production des pièces justificatives, mises au point, insuffisance de crédits budgétaires, etc.).

Quels que soient les motifs énoncés, il n'est pas concevable que des créances de loyers, de 658.000 francs, restent en souffrance depuis deux ans et plus.

QUESTION N° 77 :

MINISTÈRE DES TRAVAUX PUBLICS.

Art. 10 (pp. 46-172). — Locaux, matériel, etc...

4. — Autre département.

Le crédit de 17.419.000 francs est majoré de 10 millions. L'explication de la page 172 n'est pas suffisamment claire. Des précisions devraient être données au sujet de cette majoration considérable du crédit et de son imprévisibilité.

RÉPONSE :

L'Etat construit actuellement à la rue de Louvain un complexe destiné à loger les services de l'Administration des Statistiques.

Ce complexe se compose de deux parties : l'une comporte la reconstruction d'un immeuble incendié et est à charge du budget ordinaire; l'autre, constituée d'un nouveau bâtiment dont le coût est imputé au budget extraordinaire. Il importe évidemment que ces deux parties soient achevées en même temps puisqu'elles sont destinées au même occupant.

De ce fait et eu égard à la vitesse d'avancement de la seconde partie, il a été nécessaire de passer dès 1952 les commandes indispensables à l'achèvement de la première partie.

L'épuisement du crédit ordinaire a exigé de ce chef d'augmenter de 10 millions le crédit initial de 17.419.000 francs afin de terminer les travaux sans retard.

QUESTION N° 78 :

MINISTÈRE DES TRAVAUX PUBLICS.

Art. 12-1 (pp. 46-172). — Combustibles.

Le crédit budgétaire était de 8.400.000 francs. Il a déjà été augmenté de 1.150.000 francs par le 1er feuillet. Un nouvel ajout de 2 millions 950.000 francs est prévu au second. En outre, 797.000 francs (1er feuillet) et 1.500.000 francs (2e feuillet), pour les exercices antérieurs.

Si bien que le crédit de 8.400.000 francs passe à 14.797.000 francs. Ces suppléments sont considérables et devraient être commentés, tant au sujet de leur importance que du point de vue de la « prévisibilité ».

RÉPONSE :

Le crédit de 8.400.000 francs sollicité lors de l'élaboration des propositions budgétaires de 1952 s'est révélé nettement insuffisant par suite de l'augmentation du prix des combustibles et des quantités à livrer.

Les bons de commande sont établis par les services et transmis

schuldvorderingen voor de dienstjaren 1951 en vorige betreft, voor sommige waarvan meer dan 5 jaar verstreken zijn, beperkt men er zich toe te zeggen, dat ze niet te gelegener tijd konden vereffend worden. Dit is geen uitleg.

ANTWOORD :

In vergelijking met de vorige dienstjaren, werd voor het dienstjaar 1952 een aanvullend krediet ingeschreven om het hoofd te bieden aan een eventuele verhoging van de huurprijzen, als gevolg van de uitzonderlijke wetgeving in zake huishuur.

Daar het Bestuur in de loop van bedoelde dienstjaar tot de vaststelling kwam, dat het aangevraagde krediet ruim toereikend was, heeft het dit krediet dienovereenkomstig doen verminderen.

Wat de schuldvorderingen voor de dienstjaren 1951 en vorige betreft, deze konden niet te gelegener tijd vereffend worden ingevolge allerlei omstandigheden (overlijden van de eigenaar, zekere betwistingen, vertraging bij het overmaken van de verantwoordingsstukken, aanpassingen, ontoereikende begrotingskredieten, enz.).

Welke argumenten ook worden aangevoerd, het is onaanvaardbaar dat huurschuldvorderingen, ten bedrage van 658.000 frank, twee jaar en langer onvereffend blijven.

VRAAG N° 77 :

MINISTERIE VAN OPENBARE WERKEN.

Art. 10 (blz. 47-172). — Lokalen, materieel, enz...

4. — Andere departementen.

Het krediet van 17.419.000 frank wordt verhoogd met 10 miljoen. De verklaring op blz. 172 is niet duidelijk genoeg. Nadere uitleg zou moeten verstrekt worden nopens deze aanzienlijke verhoging van het krediet en nopens de onmogelijkheid ze te voorzien.

ANTWOORD :

Het Rijk bouwt thans langs de Leuvense weg een gebouwencomplex, om er de diensten van het Bestuur der Statistieken in onder te brengen.

Dit complex omvat twee delen : het ene, wederopbouw van het door brand vernielde gebouw, valt ten laste van de gewone begroting; het andere wordt gevormd door een nieuw gebouw, waarvan de kosten op de buitengewone begroting worden aangerekend. Het is natuurlijk van belang dat beide delen ter zelfder tijd voltooid worden, vermits één zelfde dienst ze moet betrekken.

Hierom, en wegens de snelheid waarmee de bouw van het tweede deel vordert, was het onontbeerlijk in 1952 de nodige bestellingen te doen voor de voltooiing van het eerste deel.

Daar het gewoon krediet opgebruikt was, bleek het derhalve nodig het aanvankelijk krediet van 17.419.000 frank te verhogen met 10 miljoen, om de werken onverwijld te kunnen beëindigen.

VRAAG N° 78 :

MINISTERIE VAN OPENBARE WERKEN.

Art. 12-1 (blz. 47-172). — Brandstoffen.

Het begrotingskrediet bedroeg 8.400.000 frank. Het werd op het eerste bijblad reeds vermeerderd met 1.150.000 frank. Een nieuw aanvullend krediet van 2.950.000 frank wordt op het tweede ingeschreven. Daarenboven 797.000 frank (1ste bijblad) en 1.500.000 frank (2de bijblad) voor de vorige dienstjaren.

Zo stijgt het krediet van 8.400.000 tot 14.797.000 frank. Deze bijkredieten zijn zeer hoog, en zouden moeten toegelicht worden, zowel in verband met hun omvang als ten opzichte van de mogelijkheid om ze te voorzien.

ANTWOORD :

Het krediet van 8.400.000 frank, aangevraagd bij de uitwerking van de begrotingsvoorstellen voor 1952, is volstrekt ontoereikend gebleken, ingevolge de verhoging van de prijzen der brandstoffen en van de te leveren hoeveelheid.

De bestelbons worden door de diensten opgemaakt en rechtstreeks,

directement, pour exécution, à l'Office Central des Fournitures. De ce fait, le service de l'Econamat n'a connaissance des besoins que lors de la réception des factures transmises pour liquidation, par l'O. C. F. Le montant des crédits nécessaires ne peut être établi que d'une façon très approximative lors de l'élaboration des propositions budgétaires.

Le département des Travaux Publics doit supporter, en plus des dépenses de frais de chauffage des locaux occupés par les services de l'Administration Centrale et de ses services extérieurs, celles relatives au chauffage des Palais de Justice de Bruxelles, Liège et Gand ainsi que du Palais du Cinquantenaire de Bruxelles.

Des instructions ont été données pour que, à l'avenir, le service de l'Econamat soit tenu au courant du programme des commandes adressées à l'Office Central des Fournitures, ce qui permettra de dresser avec plus d'exactitude les crédits nécessaires.

Le crédit est presque doublé, 2.300.000 francs étant demandés pour les exercices antérieurs et 4.100.000 francs pour 1952.

De semblables imprévisions doivent être condamnées.

Le département est d'accord, qui signale que des instructions ont été données pour qu'à l'avenir le service de l'Econamat soit tenu au courant du programme des commandes.

QUESTION N° 79 :

MINISTÈRE DES TRAVAUX PUBLICS.

Art. 16-1 (pp. 46-173).

Le crédit passe de 425.000 à 825.000 francs plus 5.000 francs d'arrérés = 830.000 francs, c'est un doublement.

Des explications complémentaires paraissent nécessaires.

RÉPONSE :

Le crédit de 425.000 francs prévu au budget de 1952 s'est avéré insuffisant. Afin de pouvoir satisfaire au paiement des salaires réduits dus ensuite d'accidents du travail et des rentes dues par suite de jugements ou conventions, il a été nécessaire de solliciter au Conseil des Ministres, l'autorisation de pouvoir liquider les dites dépenses au moyen de mandats d'avance du Trésor. Cette autorisation fut donnée le 26 septembre 1952 (délibéré n° 550). Afin de pouvoir régulariser l'émission des mandats d'avance, il est nécessaire d'obtenir un crédit supplémentaire de 400.000 francs.

L'insuffisance de crédit initialement proposé au budget est due au fait de la parution de l'arrêté royal du 10 juillet 1951, modifiant la loi sur les réparations des dommages résultant des accidents du travail; les dispositions de cette loi augmentent considérablement les charges des employeurs.

Un deuxième facteur déterminant l'augmentation des dépenses à l'article 16-1 est l'octroi de rentes aux victimes d'accidents du travail et pour lesquelles un jugement ou convention interviennent. Ces dépenses sont imprévisibles et peuvent grever lourdement l'article du budget destiné au paiement de ces rentes.

QUESTION N° 85 :

ADMINISTRATION GÉNÉRALE.

Art. 3-1 (pp. 52-178).

Le nouveau crédit de fr. 618.777,25 pour les exercices antérieurs, dont fr. 275.088,25 pour les exercices antérieurs à 1948, devrait être justifié, notamment du point de vue de l'imprévision.

RÉPONSE :

Les arrêtés royaux ou ministériels régularisant la situation des agents intéressés ne sont intervenus qu'après le dépôt du premier feuillet relatif à l'exercice 1952.

Ils résultent de la révision de la carrière administrative de ces

pour tenuitvoerlegging, overgemaakt aan het Centraal Bureau voor Benodigheden. Daardoor wordt de Dienst van het Economaat slechts in kennis gesteld van de behoeften bij het ontvangen van de facturen die voor vereffening door het C. B. B. worden overgemaakt. Het bedrag van de vereiste kredieten kan slechts bij benadering worden vastgesteld bij het opmaken van de begrotingsvoorstellen.

Buiten de kosten voor de verwarming van de lokalen, die worden gebruikt door de diensten van het Hoofdbestuur en door de buitendiensten, moet het Departement van Openbare Werken de kosten dragen in verband met de verwarming van de Justitiepaleizen te Brussel, te Luik en te Gent, alsmede van het Paleis van het Jubelpark te Brussel.

Onderrichtingen werden gegeven opdat de dienst van het Economaat in de toekomst op de hoogte zou worden gehouden van het programma der bestellingen aan het Centraal Bureau voor Benodigheden. Zo zullen de vereiste kredieten nauwkeuriger kunnen bepaald worden.

Het krediet is bijna verdubbeld, vermits 2.300.000 frank worden aangevraagd voor de vorige dienstjaren en 4.100.000 frank voor 1952.

Dergelijke onvoorziene uitgaven moeten afgekeurd worden.

Het departement stemt daarmee in, vermits het aankondigt dat onderrichtingen werden gegeven opdat de dienst van het Economaat in de toekomst op de hoogte zou worden gehouden van het programma der bestellingen.

VRAAG N° 79 :

MINISTERIE VAN OPENBARE WERKEN.

Art. 16-1 (blz. 47-173).

Het krediet gaat over van 425.000 tot 825.000 frank, plus 5.000 frank achterstallen = 830.000 frank. Het wordt dus verdubbeld.

Het schijnt dat hier aanvullende verklaringen moeten verstrekt worden.

ANTWOORD :

Het in de begroting voor 1952 vastgestelde krediet van 425.000 frank bleek ontoereikend. Ten einde de uitbetaling te kunnen doen van de beperkte lonen, verschuldigd ingevolge arbeidsongevallen en renten wegens vonnissen of overeenkomsten, bleek het nodig aan de Ministerraad machtiging te vragen om vermelde uitgaven te mogen doen door middel van voorschotmandaten van de Schatkist. Die machtiging werd verleend op 26 September 1952 (beraadslaging n° 550).

Ten einde de uitgifte van de voorschotmandaten te kunnen regulariseren, moet een bijkrediet van 400.000 frank bekomen worden.

De ontoereikendheid van het oorspronkelijk in de begroting voor- gestelde krediet is te wijten aan het verschijnen van het Koninklijk besluit van 10 Juli 1951, tot wijziging van de wet betreffende de vergoeding der schade voortspruitende uit de arbeidsongevallen; door de bepalingen van die wet worden de lasten van de werkgevers merklijk verhoogd.

Een tweede factor die een vermeerdering van de uitgaven onder artikel 16-1 veroorzaakt is de toekenning van renten aan de slachtoffers van arbeidsongevallen waarbij een vonnis werd uitgesproken of een overeenkomst gesloten. Die uitgaven kunnen niet voorzien worden en zij kunnen een aanzienlijke weerslag hebben op het artikel van de begroting dat bestemd is tot betaling van d'e renten.

VRAAG N° 85 :

ALGEMEEN BESTUUR.

Art. 3-1 (blz. 53-178).

Het nieuwe krediet van fr. 618.777,25 voor de vorige dienstjaren, waarvan fr. 275.088,25 voor de dienstjaren vóór 1948, zou moeten verantwoord worden, o. m. wat de onvoorziene uitgaven betreft.

ANTWOORD :

De Koninklijke of ministeriële besluiten tot regularisatie van de toestand der belanghebbende personeelsleden werden slechts genomen na de indiening van het 1ste bijblad betreffende het dienstjaar 1952.

Zij vloeien voort uit de herziening van de administratieve loopbaan

agents. Aussi longtemps que les dossiers ne sont pas mis au point, il n'est pas possible de prévoir ni l'incidence budgétaire ni la date de la conclusion. Une fois le dossier terminé il s'impose d'assurer la liquidation aussi rapidement que possible.

Quelle que soit l'explication fournie, il est peu concevable qu'un crédit de fr. 275.088,25 pour les exercices antérieurs à 1948 doive être alloué en 1953 pour assurer la régularisation de la situation d'agents du département.

Pourquoi les arrêtés de régularisation sont-ils pris avec un pareil décalage ?

QUESTION N° 86 :

**MINISTÈRE DU TRAVAIL
ET DE LA PREVOYANCE SOCIALE (pp. 52-178).**

Art. 3-2.

A. — L'application du nouveau statut pécuniaire était-il imprévisible lors de l'établissement du budget et lors de l'établissement du premier feuilleton ?

B. — Quant au crédit pour les exercices antérieurs : frs. 395.096,48 dont frs. 326.517,50 pour les exercices antérieurs à 1948, pourquoi ces charges ont-elles été ajournées tant d'années ?

RÉPONSE :

A. — Ce n'est qu'au début du mois d'août 1952 que l'autorisation a été donnée par les Services du Premier Ministre de mettre en liquidation, sur des bases provisoires, la rémunération de la plus grande partie des agents titulaires de grades particuliers: il n'a donc pas été possible d'en supputer plus tôt les répercussions budgétaires.

B. — Voir réponse à la question n° 85.

QUESTION N° 87 :

**MINISTÈRE DU TRAVAIL
ET DE LA PREVOYANCE SOCIALE.**

Art. 11 (pp. 52-180).

225.000 francs en 1952 — *Revue du Travail* — *Arbeidsblad*. 261.000 francs. Ant.

La Chambre avait rejeté le crédit supplémentaire de 600.000 francs prévu au premier feuilleton: un nouveau crédit de 225.000 francs est sollicité.

La nécessité devrait être démontrée. Observer qu'au premier feuilleton 2 fois 261.000 francs ont été alloués supplémentairement pour les exercices antérieurs.

RÉPONSE :

Après le rejet par la Chambre du crédit supplémentaire de 600.000 francs inséré dans le premier feuilleton, on a réduit les dépenses dans la mesure des possibilités sans nuire à la valeur scientifique et pratique de cette publication, dont l'édition est prévue par l'article 6 de l'arrêté royal du 14 avril 1895.

Pour couvrir le coût des numéros de 1952 le supplément a pu ainsi être ramené à ... 450.000 frs.

D'autre part, comme certaines autres publications envisagées n'ont pu être réalisées, les manuscrits n'étant pas entrés en temps opportun, les dépenses y afférentes n'ont pas été engagées... 225.000 frs.

Le montant sollicité peut ainsi être ramené à ... 225.000 frs.

Le crédit de 261.000 francs sollicité au premier feuilleton 1952 visait les dépenses de l'exercice 1951 et était justifié par l'augmentation :

a) du coût du papier dont le prix avait haussé de 80 à 100 %:

van die personeelsleden. Zolang de dossiers niet in orde zijn, is het niet mogelijk de budgetaire weerslag of de datum van de conclusie te voorzien. Zodra het dossier afgehandeld is, moet de vereffening zo spoedig mogelijk gebeuren.

Welke de verstrekte verklaring ook moge zijn, toch is het haast onbegrijpelijk dat een krediet van fr. 275.088,25 voor de dienstjaren vóór 1948 moet toegekend worden in 1953 om de regularisatie tot stand te brengen van de toestand van personeelsleden van het departement.

Waarom worden de besluiten tot regularisatie met zo'n groot verschil genomen ?

VRAAG N° 86 :

**MINISTERIE VAN ARBEID
EN SOCIALE VOORZORG (blz. 53-178).**

Art. 3-2.

A. — Kon de toepassing van het nieuwe geldelijk statuut niet voorzien worden bij het opmaken van de begrotingen of van het eerste bijblad ?

B. — Wat het krediet voor de vorige dienstjaren betreft : 395.096,48 fr., waarvan 326.517,50 fr. voor de dienstjaren vóór 1948. Waarom werden die kosten zo vele jaren uitgesteld ?

ANTWOORD :

A. — Eerst begin Augustus 1952 werd door de Diensten van de Eerste-Minister machtiging verleend om, op voorlopige grondslagen, de bezoldiging uit te betalen van de meeste personeelsleden titularissen van bijzondere graden; het was derhalve niet mogelijk de budgetaire weerslag er van vroeger te berekenen.

B. — Zie antwoord op n° 85.

VRAAG N° 87 :

**MINISTERIE VAN ARBEID
EN SOCIALE VOORZORG.**

Art. 11 (blz. 53-180).

225.000 frank in 1952 — *Arbeidsblad* — *Revue du Travail*. 261.000 frank.

Daar de Kamer het in het eerste bijblad vastgestelde bijkrediet van 600.000 frank had verworpen, wordt een nieuw krediet van 225.000 frank aangevraagd.

De noodzaak er van zou moeten aangetoond worden. Er valt op te merken dat in het eerste bijblad 2 maal 261.000 frank werden toegekend, als supplement voor de vorige dienstjaren.

ANTWOORD :

Nadat de Kamer het in het eerste bijblad opgenomen bijkrediet van 600.000 frank had verworpen, heeft men de uitgaven zoveel mogelijk beperkt, zonder de wetenschappelijke en praktische waarde van die publicatie in het gedrang te brengen, waarvan de uitgave voorzien is bij artikel 6 van het Koninklijk besluit van 14 April 1895.

Om de kosten van de nummers van 1952 te bestrijden, kon de toeslag aldus worden beperkt tot ... 450.000 fr.

Anderzijds, daar sommige andere voorziene publicaties niet konden verschijnen daar de handschriften niet tijdig waren ingeleverd, werden de daarmee gepaard gaande uitgaven niet aangewend ... 225.000 fr.

Zo kan het aangevraagde bedrag teruggebracht worden op ... 225.000 fr.

Het in het eerste bijblad van 1952 aangevraagde krediet van 261.000 frank had betrekking op de uitgaven van het dienstjaar 1951 en was verantwoord door de stijging :

a) van de kosten voor papier, waarvan de prijs met 80 tot 100 % was gestegen;

b) du nombre de pages de la *Revue du Travail* et de l'*Arbeidsblad*.

La Chambre ayant rejeté le crédit supplémentaire sollicité à la faveur du premier feuillet, le département aurait dû réduire en conséquence la dépense. C'est le Parlement qui doit décider, et non l'administration.

QUESTION N° 88 :

**MINISTÈRE DU TRAVAIL
ET DE LA PREVOYANCE SOCIALE.**

Art. 12-2 (pp. 152-180).

Pour les fournitures de bureau, exercices antérieurs, les deux feuillets prévoient 631.000 francs et 225.000 francs.

Pourquoi ces créances ont-elles été introduites tardivement ?

Il faut que l'Administration de l'Etat soit, du point de vue ponctualité et ordre, calquée sur l'Administration des meilleures affaires privées.

RÉPONSE :

Premier feuillet ... fr. 631.000

Le crédit budgétaire de 1951 s'étant avéré insuffisant du fait de la hausse du coût des matières premières : papier 80 %, articles façonnés (papier et carton) 100 %.

Deuxième feuillet ... fr. 225.000

Le retard est imputable à l'imprimeur qui a tardé dans l'introduction des déclarations de créances : l'Office Central des Fournitures a même été dans l'obligation de le mettre en demeure de fournir ses comptes.

QUESTION N° 89 :

**MINISTÈRE DU TRAVAIL
ET DE LA PREVOYANCE SOCIALE.**

Art. 17-2 (pp. 154-181).

Supplément de 880.000 francs.

Ce supplément était-il imprévisible ?

RÉPONSE :

Les prévisions n'ont pu être établies qu'au moment où une décision a été prise au sujet des barèmes des agents des Maisons du Travail.

C'est à la demande expresse de M. le Ministre des Finances que la répercussion budgétaire relative à l'application du nouveau statut pécuniaire a été reportée au 2e feuillet, comme toutes les augmentations résultant du nouveau barème.

QUESTION N° 90 :

**MINISTÈRE DU TRAVAIL
ET DE LA PREVOYANCE SOCIALE (pp. 54-181).**

Art. 21-1. — Supplément 240 millions.

Cette charge complémentaire était-elle donc imprévisible au mois de juin 1952 ? Observer qu'un crédit complémentaire avait déjà été alloué par le premier feuillet de 4.531.000.000 francs. Le crédit originaire de 2.631.000 francs passe ainsi à 4.771.000.000 francs.

RÉPONSE :

Le crédit supplémentaire demandé au premier feuillet résultait d'une estimation plus précise du nombre de journées de chômage à indemniser; cette estimation s'est révélée très proche de la réalité.

Lors de la préparation du premier feuillet (5 avril 1952) les statistiques connues (janvier-février 1952) ne laissaient pas prévoir la forte augmentation du nombre de chômeurs mis au travail par les Pouvoirs publics pendant les mois qui ont suivi; les dernières statistiques révèlent que la moyenne mensuelle de certains mois de 1952

b) van het aantal bladzijden van het *Arbeidsblad* en de *Revue du Travail*.

Daar de Kamer het in het eerste bijblad aangevraagde bijkrediet had verworpen, diende het departement de uitgaven dienvolgens te verminderen. Het Parlement moet beslissen, niet het Bestuur.

VRAAG N° 88 :

**MINISTERIE VAN ARBEID
EN SOCIALE VOORZORG.**

Art. 12-2 (blz. 53-180).

Voor de bureelbenodigdheden, voorgaande dienstjaren, voorzien de twee bijbladen 631.000 frank en 225.000 frank.

Waarom werden deze schuldverzoeken zo laatst ingediend ?

Het Rijksbestuur moet, wat betreft stiptheid en orde, ingericht zijn naar het voorbeeld van het bestuur der beste private ondernemingen.

ANTWOORD :

Eerste bijblad ... fr. 631.000

Het begrotingskrediet voor 1951 bleek ontoereikend ingevolge de verhoging van de kostprijs van de grondstoffen : papier 80 %, bewerkte artikelen (papier en karton) 100 %.

Tweede bijblad ... fr. 225.000

De vertraging is te wijten aan de drukker die de schuldverzoeken laatst ingediend heeft; het Centraal Bureau voor Benoedigheden zag zich zelfs genoopt hem er toe aan te manen zijn rekeningen in te dienen.

VRAAG N° 89 :

**MINISTERIE VAN ARBEID
EN SOCIALE VOORZORG.**

Art. 17-2 (blz. 55-181).

Verhoging met 880.000 frank.

Was deze verhoging onvoorzienbaar ?

ANTWOORD :

De ramingen werden slechts opgemaakt op het ogenblik toen een beslissing genomen werd betreffende de weddeschalen van de bedienden van de Huizen van de Arbeid.

Het is op uitdrukkelijk verzoek van de Minister van Financiën dat de financiële terug, met betrekking tot de toepassing van het nieuw geldelijk statuut, overgebracht werd op het 2^e bijblad, evenals al de andere verhogingen voortvloeiende uit de nieuwe weddeschaal.

VRAAG N° 90 :

**MINISTERIE VAN ARBEID
EN SOCIALE VOORZORG (blz. 55-181).**

Art. 21-1. — Verhoging met 240 miljoen.

Was deze bijkomende last dan onvoorzienbaar in de maand juni 1952 ? Laten wij opmerken dat er reeds een bijkomend krediet van 4.531.000.000 frank toegekend werd door het eerste bijblad. Het aanvankelijk krediet van 2.631.000.000 frank bereikt aldus 4.771.000.000 frank.

ANTWOORD :

Het op het eerste bijblad aangevraagd bijkrediet stemde overeen met een meer nauwkeurige raming van het aantal te vergelden dagen werkloosheid; deze raming bleek zeer de werkelijkheid te benaderen.

Bij de voorbereiding van het eerste blad (5 April 1952) lieten de gekende statistieken (Januari-Februari 1952) niet de sterke aangroei voorzien van het aantal tijdens de volgende maanden door de Openbare Besturen te werk gestelde werklozen; de jongste statistieken wijzen uit dat het maandelijks gemiddelde van sommige maanden van 1952 (Maart

(mars à octobre) s'est située à un niveau de 2 à 3 fois plus élevé que celle de 1951.

Le crédit initial de 120 millions prévu pour la mise au travail des chômeurs doit aussi être porté à 364 millions.

De 2.631.000.000 de francs, le crédit pour le chômage est porté à 4.771.000.000 de francs. La charge est inquiétante et sans qu'il puisse être question de retirer aux chômeurs involontaires, aptes au travail, les indemnités que leur assure le régime actuel, on peut se demander : 1° si les chômeurs devenus inaptes au travail doivent rester à charge des caisses de chômage; 2° si, sans toucher aux indemnités résultant des cotisations aux caisses de chômage, le complément d'indemnité doit être payé par la collectivité lorsque le chômeur ou son ménage dispose de ressources en suffisance.

Le problème est grave, qui pourrait se traduire un jour par la faillite du régime dont pâtiraient les chômeurs qui doivent trouver dans les indemnités de quoi faire face aux charges de l'existence.

QUESTION N° 91 :

MINISTÈRE DU TRAVAIL ET DE LA PREVOYANCE SOCIALE.

Art. 21-6 (pp. 54-182). — Assurance maladie-invalidité.

Par le premier feuillet (p. 34, art. 25-3), une subvention exceptionnelle (crédit nouveau) de 103.350.000 francs avait été allouée, ainsi que 50.121.300 francs pour les exercices antérieurs. Aujourd'hui, il s'agit d'un nouveau crédit pour 1952 de 61.501.000 francs.

Tous ces compléments étaient-ils imprévus ?

RÉPONSE :

A. — Subvention exceptionnelle (art. 25-3 nouveau) : 103.350.000 fr.

Ce n'est qu'en 1952 que le Gouvernement a décidé de prendre en charge la dépense résultant de l'application des arrêtés royaux des 25 janvier 1951 (*Moniteur Belge* du 28 janvier 1951, 12 novembre 1951 (*Moniteur Belge* du 14 novembre 1951) et 26 juin 1952 (*Moniteur Belge* des 7-8 juillet 1952) octroyant aux bénéficiaires de l'assurance maladie-invalidité obligatoire une prime compensatoire et une indemnité supplémentaire et temporaire.

B. — Crédit supplémentaire de 50.121.300 francs pour les exercices antérieurs.

Ce crédit résulte de l'application de l'arrêté royal du 17 juin (*Moniteur Belge* du 26 juin 1952) modifiant, avec effet au 1er juillet 1949, l'arrêté du Régent du 21 mars 1945, concernant l'organisation de l'assurance obligatoire en cas de maladie ou d'invalidité.

C. — Crédit supplémentaire pour 1952 de 61.501.000 francs.

La subvention de l'Etat est fonction du montant des cotisations versées à l'intervention des organismes répartiteurs. Il s'est avéré au cours du dernier trimestre 1952 que ce montant serait sensiblement supérieur aux prévisions antérieures.

103.350.000 francs (premier feuillet), 50.121.300 francs (second feuillet) et 61.501.000 francs, les crédits supplémentaires pour l'assurance maladie-invalidité s'élèvent à 214.972.300 francs.

L'explication fournie pour le premier crédit supplémentaire souligne la charge considérable que l'Etat a supportée en application des arrêtés des 25 janvier, 12 novembre 1951 et 26 juin 1952 en vertu desquels une prime compensatoire et une indemnité supplémentaire et temporaire ont été allouées aux assurés.

Quant au crédit de 50.121.300 francs, cette charge rétroactive résulte d'un arrêté du 17 juin 1952 modifiant, avec

tot October) een peil heeft bereikt dat 2 tot 3 maal hoger lag dan dit van 1951.

Het aanvankelijk krediet van 120 miljoen, voorzien voor de tewerkstelling der werklozen.

Het krediet voor werkloosheid wordt gebracht van 2.631.000.000 frank op 4.771.000.000 frank. De last is onrustwekkend, en zonder dat er sprake kan wezen aan de onvrijwillige werklozen, die voor arbeid geschikt zijn, de vergoedingen te onttrekken welke hun door het huidige stelsel verzekerd worden, kan men zich afvragen : 1° of de werklozen die arbeidsonbekwaam geworden zijn ten laste moeten blijven van de werklozenkassen; 2° of, zonder te raken aan de vergoedingen voortvloeiende uit de bijdragen voor de werklozenkassen, de bijkomende vergoeding moet betaald worden door de gemeenschap wanneer de werkloze of zijn gezin over voldoende bestaansmiddelen beschikt.

Dit is een ernstig vraagstuk, dat wel eens de ondergang van het stelsel zou kunnen betekenen, tot nadeel van de werklozen die uit de vergoedingen de middelen moeten putten om in hun behoeften te voorzien.

VRAAG N° 91 :

MINISTERIE VAN ARBEID EN SOCIALE VOORZORG.

Art. 21-6 (blz. 55-182). — Verzekering tegen Ziekte en Invaliditeit.

In het eerste bijblad (blz. 34, art. 25-3) werd een uitzonderingstoelage (nieuw krediet) van 103.350.000 frank opgenomen, evenals 50.121.300 frank voor de vorige dienstjaren. Thans geldt het een nieuw krediet van 61.501.000 frank voor 1952.

Was geen enkele van deze aanvullingen te voorzien ?

ANTWOORD :

A. — Uitzonderingstoelage (art. 25-3, nieuw) : 103.350.000 frank

Eerst in 1952 heeft de Regering besloten de last op zich te nemen van de uitgave, die voortvloeit uit de toepassing van de Koninklijke besluiten van 25 Januari 1951 (*Belgisch Staatsblad* van 28 Januari 1951), 12 November 1951 (*Belgisch Staatsblad* van 14 November 1951) en 26 Juni 1952 (*Belgisch Staatsblad* van 7-8 Juli 1952), waarbij aan de gerechtigden van de vergoedingen van de verplichte verzekering tegen ziekte en invaliditeit een compensatiepremie alsmede een aanvullende en tijdelijke vergoeding wordt toegekend.

B. — Bijkrediet van 50.121.300 frank voor de vorige dienstjaren.

Dit krediet vloeit voort uit de toepassing van het Koninklijk besluit van 17 Juni 1952 (*Belgisch Staatsblad* van 26 Juni 1952) waarbij het Besluit van de Regent van 21 Maart 1945, betreffende de organisatie van de verplichte verzekering tegen ziekte en invaliditeit, met uitwerking op 1 Juli 1949 gewijzigd wordt.

C. — Bijkrediet van 61.501.000 frank voor 1952.

De Staatstoelage is evenredig aan het bedrag der bijdragen, gestort door bemiddeling van de verdelingsorganismen. In de loop van het laatste kwartaal van 1952 is gebleken, dat dit bedrag de vroegere ramingen in aanzienlijke mate zou overschrijden.

Met 103.350.000 frank (eerste bijblad), 50.121.300 frank (tweede bijblad) en 61.501.000 frank, bedragen de bijkredieten voor de verzekering tegen ziekte en invaliditeit thans 214.972.300 frank.

Uit de verklaring, verstrekt in verband met het eerste bijkrediet, blijkt welk een aanzienlijke last voor de Staat voortvloeit uit de toepassing van de besluiten van 25 Januari 1951, 12 November 1951 en 26 Juni 1952, krachtens welke aan de verzekerden een compensatiepremie en een aanvullende en tijdelijke vergoeding werden toegekend.

Wat het krediet van 50.121.300 frank betreft, deze terugwerkende last vloeit voort uit een besluit van 17 Juni 1952,

effet au 1er juillet 1949, l'arrêté du Régent du 21 mars 1945. Vraiment, ces ajoutés rétroactifs sont abusifs, que le Parlement n'a pas autorisés.

QUESTION N° 92 :

**MINISTÈRE DU TRAVAIL
ET DE LA PREVOYANCE SOCIALE.**

Art. 21-9 (pp. 54-181).

Crédit supplémentaire 3.500.000 francs. Même question que pour l'article 21-6.

RÉPONSE :

Les subsides de l'Etat sont basés sur les comptes des sociétés mutualistes. Les éléments complets relatifs aux comptes se rapportant à l'année 1951 sont parvenus au Département au cours de l'année 1952 et ont entraîné une intervention supérieure aux prévisions antérieures.

QUESTION N° 94 :

**MINISTÈRE DU TRAVAIL
ET DE LA PREVOYANCE SOCIALE.**

Art. 7-1 (pp. 56-185).

Supplément : 770.000 francs. — Crédit originaire : 1.300.000 francs. Pourquoi ces suppléments n'ont-ils pas été prévus au budget ou en tout cas au premier feuilleton ?

RÉPONSE :

Le supplément sollicité est de 537.000 francs pour 1952 et 76.300 fr. pour les exercices antérieurs, soit 613.000 francs au total et non 770.000 francs (voir note justificative).

Le sous-poste de 250.000 francs ne pouvait pas être prévu à l'origine à l'article 7 parce que les dépenses de ce genre étaient imputées sur l'article 3 (traitements). C'est à la suite d'une décision du Service d'administration générale que ces dépenses ont dû être mises à la charge du présent article. (Application des articles 7 et 9 des arrêtés royaux des 23 juin et 12 décembre 1951 — agents temporaires nommés stagiaires à un grade inférieur, mais gardant la rémunération dont ils jouissaient comme temporaires. La différence de barème doit être considérée comme une allocation pour fonctions supérieures.)

Le sous-poste de 270.000 francs représente la répercussion de la révision des barèmes de traitements portée, suivant les instructions du Ministre des Finances, au budget de chaque Département (voir réponse à question 103 — E. N.).

Enfin, le sous-poste de 170.000 francs est destiné à la rémunération de travaux extraordinaires dont la nécessité a été reconnue après le dépôt du 1er feuilleton.

Le supplément de 76.300 francs sollicité pour les exercices 1951 et antérieurs servira au paiement de jetons de présence et d'indemnités dont le montant n'a été établi qu'après le dépôt du 1er feuilleton.

La majoration est de près de 50 %. On argue de ce que, à concurrence de 250.000 francs, la dépense était auparavant imputée sur l'article 3 (traitements). Mais le crédit prévu à cet article n'est l'objet d'aucune réduction compensatrice.

Le sous-poste de 172.000 francs est destiné, dit la réponse administrative, à la rémunération de travaux extraordinaires dont la nécessité a été reconnue après le dépôt du premier feuilleton.

De quels travaux extraordinaires et imprévisibles s'agit-il ?

waarbij het besluit van de Regent van 21 Maart 1945 met uitwerking op 1 Juli 1949 gewijzigd wordt. Deze terugwerkende aanvullingen, waartoe het Parlement geen machtiging heeft verleend, zijn werkelijk misbruiken.

VRAAG N° 92 :

MINISTERIE VAN ARBEID EN SOCIALE VOORZORG.

Art. 21-9 (blz. 55-182)

Bijkrediet van 3.500.000 frank. Zelfde vraag als voor artikel 21-6.

ANTWOORD :

De Staatstoelagen worden vastgesteld op basis van de rekeningen der mutualiteitsverenigingen. De gezamenlijke factoren in verband met de rekeningen over het jaar 1951 zijn in de loop van het jaar 1952 op het Departement toegekomen, en hebben een hogere tussenkomst noodzakelijk gemaakt dan vroeger voorzien was.

VRAAG N° 94 :

MINISTERIE VAN ARBEID EN SOCIALE VOORZORG.

Art. 7-1 (blz. 57-185).

Bijkrediet : 770.000 frank. — Aanvankelijk krediet : 1.300.000 frank. Waarom werden deze bijkredieten niet op de begroting of in elk geval op het 1ste bijblad voorzien ?

ANTWOORD :

Het aangevraagd bijkrediet beloopt 537.000 frank voor 1952 en 76.300 frank voor de voorgaande dienstjaren, zegge 613.000 frank samen en niet 770.000 frank (zie verantwoordingsnota).

De postindeling van 250.000 frank kon aanvankelijk niet voorzien worden onder artikel 7 omdat de uitgaven van die aard ingeschreven waren onder artikel 3 (wedden). Het is ten gevolge van een beslissing van de Dienst voor Algemeen Bestuur, dat deze uitgaven ten laste van dit artikel moesten worden ingeschreven. (Toepassing van artikelen 7 en 9 der Koninklijke besluiten van 23 juni en 12 december 1951 — als stagedoende in een lagere graad benoemde tijdelijke bedienden, die echter de bezoldiging blijven genieten waarop zij als tijdelijken gerechtigd waren. Het verschil van weddeschaal dient beschouwd als zijnde een toelage wegens het uitoefenen van hogere functies.)

De postindeling van 270.000 frank stemt overeen met de terugwerking van de herziening der weddeschalen, overeenkomstig de onderrichtingen van de Minister van Financiën, gebracht op de begroting van elk Departement (zie antwoord op vraag 103 — N. O.).

Ten slotte is de postindeling van 170.000 frank bestemd tot de bekostiging van buitengewone werken, waarvan de noodzakelijkheid erkend werd na de neerlegging van het 1ste bijblad.

Het bijkomend bedrag van 76.000 frank, dat voor de dienstjaren 1951 en vorige aangevraagd wordt, zal tot betaling dienen van de zitpenningen en vergoedingen waarvan het bedrag slechts kon worden vastgelegd na de neerlegging van het 1ste bijblad.

De verhoging beloopt ongeveer 50 %. Er wordt beweerd dat de uitgave, ten belope van 250.000 frank, vroeger was ingeschreven onder artikel 3 (wedden). Doch het krediet dat bij dit artikel voorzien is, onderging geen evenredige vermindering.

De postindeling van 172.000 frank is bestemd, zegt het antwoord van het Bestuur, tot bekostiging van de buitengewone werken waarvan de noodzakelijkheid erkend werd na de neerlegging van het eerste bijblad.

Van welke buitengewone en onvoorzienbare werken is er sprake ?

QUESTION N° 95 :

MINISTÈRE DE L'INSTRUCTION PUBLIQUE.

Art. 8-1 (pp. 56-185).

Crédit originaire 4.000.000, crédit supplémentaire : 500.000 francs. Pourquoi les services de médecine préventive et dentaire sont-ils mis à la disposition des agents d'autres départements? Pourquoi d'ailleurs ces services fonctionnent-ils aux frais de l'Etat? Le personnel des entreprises privées ne dispose pas de semblables avantages.

RÉPONSE :

L'arrêté du Régent du 26 juillet 1948 crée un Service Social au Ministère de l'Instruction publique. Un arrêté ministériel du 1er août 1948 en règle l'organisation et le fonctionnement.

Le service de médecine préventive est interdépartemental en vertu d'une convention entre le Département, ceux des Travaux publics et de la Reconstruction et de l'Intérieur, et pour épargner les frais d'installation de ce service dans chacun de ces départements.

Il en est de même du Service dentaire. Si les frais du Service de médecine préventive sont exclusivement à charge du Service social, par contre les soins dentaires sont à charge du patient au tarif minimum de la F. N. A. M. I. Les installations et le matériel sont fournis par le Service Social.

Il est à remarquer que les autres départements ministériels possèdent actuellement un Service Social aux activités identiques à celles du Ministère de l'Instruction publique.

Dans nombre d'entreprises privées le personnel dispose de semblables avantages : maintes banques, grands magasins et usines possèdent des services sociaux qui procurent des avantages au moins équivalents.

De la réponse de l'administration, il découle que le service de médecine préventive, créé au département de l'Instruction Publique, serait interdépartemental et s'étendrait aux administrations des Travaux Publics et de la Reconstruction en vertu d'une convention entre les trois départements.

On voudrait savoir qui a autorisé l'extension du service à deux départements pour lesquels il n'avait pas été créé.

Même observation pour le service dentaire dont les frais ne sont payés par le patient qu'au tarif minimum de la F. N. A. M. I.

Pourquoi ces risques ne ressortissent-ils pas à l'assurance mutuelle comme dans les affaires privées ?

QUESTION N° 98 :

MINISTÈRE DE L'INSTRUCTION PUBLIQUE.

Art. 22-8. — Subventions.

Au crédit de 1 million de francs est ajouté un crédit de 1.370.000 francs.

Pourquoi la Belgique devrait-elle pallier la carence des autres pays ?

Si les Chambres ont réduit de 2 millions le crédit alloué pour 1951, il n'est pas admissible qu'en 1952 l'administration reprenne « du poil de la tête ».

RÉPONSE :

Dans les prévisions budgétaires de 1952, une somme de 3.000.000 francs avait été destinée au Collège d'Europe, afin de lui permettre de fonctionner pendant la période intermédiaire où les Gouvernements étrangers ne participeraient pas aux frais d'organisation.

Lors de l'élaboration du Budget de 1952, le Gouvernement a réduit cette somme, les dirigeants du Collège l'ayant informé qu'ils espéraient une intervention substantielle des gouvernements étrangers. Le Gouvernement belge a cependant promis alors au Collège qu'un subsidie supplémentaire serait accordé si ces espoirs ne se réalisaient pas.

L'intervention étrangère s'est montée en réalité à 630.000 francs, soit 100.000 francs belges de la part des Pays-Bas, 50.000 francs

VRAAG N° 95 :

MINISTERIE VAN OPENBAAR ONDERWIJS.

Art. 8-1 (blz. 57-185).

Oorspronkelijk krediet : 4.000.000, bijkrediet : 500.000 frank.

Waarom worden de diensten voor preventieve geneeskunde en de tandheelkundige dienst ter beschikking gesteld van de beambten van de andere departementen? Waarom werken deze diensten overigens op kosten van de Staat? Het personeel der private ondernemingen beschikt niet over gelijkaardige voordelen.

ANTWOORD :

Bij het besluit van de Regent van 26 Juli 1948 wordt een Sociale Dienst op het Ministerie van Openbaar Onderwijs opgericht. Een ministerieel besluit van 1 Augustus 1948 regelt de inrichting alsmede de werking er van.

De dienst voor preventieve geneeskunde is interdepartementeel krachtens een overeenkomst tussen het Departement, dit van Openbare Werken en Wederopbouw alsmede van Binnenlandse Zaken, en om de inrichtingskosten voor deze dienst in elk van bedoelde departementen te besparen.

Dit is ook het geval met de Tandheelkundige Dienst. Indien de kosten van de dienst voor preventieve geneeskunde uitsluitend ten laste komen van de Sociale Dienst, staan de tandheelkundige zorgen ten laste van de patiënt op het minimumtarief van de R. V. Z. I. De inrichtingen en het materieel worden bezorgd door de Sociale Dienst.

Er valt op te merken, dat de andere ministeriële departementen thans over Sociale Diensten beschikken waarvan de werkzaamheden dezelfde zijn als deze van het Ministerie van Openbaar Onderwijs.

In talrijke private ondernemingen beschikt het personeel over dergelijke voordelen : talrijke banken, grote warenhuizen en fabrieken hebben sociale diensten die ten minste evenwaardige voordelen bezorgen.

Uit het antwoord van het Bestuur blijkt dat de dienst voor preventieve geneeskunde, die werd opgericht bij het Departement van Openbaar Onderwijs, krachtens een overeenkomst tussen de drie departementen interministerieel zou zijn en dat hij zich zou uitstrekken over de Besturen van Openbare Werken en van Wederopbouw.

Wij zouden willen weten wie toelating gegeven heeft opdat die dienst zich zou uitstrekken over twee departementen, waarvoor hij niet werd opgericht.

Dezelfde opmerking geldt voor de tandheelkundige dienst, waarvan de kosten door patiënt slechts worden betaald tegen het minimum-tarief van de R. V. Z. I.

Waarom vallen die risico's niet onder de onderlinge verzekering, zoals in private bedrijven ?

VRAAG N° 98 :

MINISTERIE VAN OPENBAAR ONDERWIJS.

Art. 22-8. — Toelagen.

Aan het krediet van 1 miljoen frank wordt een krediet van 1.370.000 frank toegevoegd.

Waarom moet België het in gebreke blijven van andere landen goedmaken ?

Vermits de Kamers het voor 1951 toegekende krediet verminderd hebben met 2 miljoen, is het onaanvaardbaar dat het Bestuur in 1952 opnieuw komt aandringen.

ANTWOORD :

In de begrotingsvooruitzichten van 1952, was een som van 3.000.000 frank bestemd voor het Europa-College, om die instelling in de mogelijkheid te stellen te werken tijdens de tussenperiode waar de buitenlandse regeringen niet zouden bijdragen in de inrichtingskosten.

Bij het opmaken van de Begroting voor 1952, verminderde de Regering die som omdat de leiding van het College haar had medegedeeld dat zij rekende op een merklijke financiële tussenkomst van de buitenlandse regeringen. De Regering beloofde echter aan het College een bijkrediet te verlenen indien die verwachtingen niet in vervulling mochten gaan.

De buitenlandse tussenkomst bedroeg eigenlijk 630.000 frank, zegge 100.000 Belgische frank vanwege Nederland, 50.000 Belgische frank

belges de la part du Luxembourg, et 40.000 R. M. de la République d'Allemagne.

Il fut dès lors nécessaire de suppléer à cette carence de disponible qui aurait forcé le Collège à cesser toute activité.

La demande de crédit supplémentaire en question fut donc introduite. Il ne peut être question pour la Belgique d'abandonner cet établissement dont l'activité et le prestige vont croissant.

Pourquoi la carence des gouvernements étrangers doit-elle faire supporter à la Belgique près des trois-quarts de la charge ? 1.740.000 francs sur 2.370.000 francs ?

Le crédit prévu de 3.000.000 de francs avait été réduit à 1.370.000 francs dans le budget proposé et voté. Pourquoi le Gouvernement a-t-il promis une subvention complémentaire si l'espoir d'interventions moins étriquées des pays voisins ne se réalisait pas ? Le moins eût été de consulter le Parlement.

Après discussion, la Commission s'est résignée à voter le crédit.

QUESTION N° 100 :

MINISTÈRE DE L'INSTRUCTION PUBLIQUE.

Art. 28-6 (pp. 58-188). — Subventions. — Exposition pédagogique.

Le crédit de 200.000 francs passé à 400.000 francs. L'administration ne devrait-elle pas borner ses interventions au crédit tel qu'il a plu au Parlement de l'arrêter ? Le dépassement devrait être rigoureusement exceptionnel et justifié par des raisons majeures de nécessité et d'urgence.

RÉPONSE :

L'Administration avait proposé un crédit de 400.000 francs qui a été réduit à 200.000 francs par les organismes du contrôle financier.

A cause de la nécessité d'exécuter des engagements antérieurs, l'Administration s'est trouvée dans l'obligation d'augmenter considérablement le nombre de ces expositions et a, de plus, dû faire face à plusieurs demandes de participation belge à des expositions pédagogiques et scientifiques à l'étranger. La majoration a été compensée par la non-utilisation d'une somme du même import du crédit de l'article 28-7 voyages, colonies scolaires et manifestations éducatives.

Ce doublement du crédit budgétaire n'est pas admissible. Les organismes de contrôle financier avaient imposé une limitation du crédit à 200.000 francs et la Chambre avait ratifié. L'administration a pris sur elle d'augmenter le nombre des expositions et de faire face à des demandes de participation belge à des expositions pédagogiques et scientifiques.

Vainement argue-t-on de ce que le crédit 28/7 pour voyages, colonies scolaires et manifestations éducatives n'aurait pas été absorbé. Il n'est pas concevable que l'économie réalisée sur un crédit excédentaire autorise le gouvernement à compenser cette économie par la majoration d'un autre crédit législativement limité.

La commission rejette le crédit à l'unanimité des voix.

QUESTION N° 101 :

MINISTÈRE DE L'INSTRUCTION PUBLIQUE.

Art. 3 (pp. 58-189). — Inspection. — Enseignement primaire. Majoration 6 millions.

Pourquoi l'insuffisance du crédit basé sur les anciens barèmes, 1.600.000 francs ? Aucune explication n'est formulée. Quant à la révision des barèmes, 4.400.000 francs, était-elle imprévisible ?

vanwege Luxemburg en 40.000 DM vanwege de Duitse Bondsrepubliek.

Men moest derhalve dat gebrek aan beschikbare gelden verhelpen, dat het College zou verplicht hebben iedere bedrijvigheid stop te zetten.

De aanvraag met het oog op het bijkrediet in kwestie werd dus ingediend. Er kan voor België geen sprake van zijn die inrichting, waarvan de bedrijvigheid en de faam steeds aanzienlijker worden, in de steek te laten.

Waarom moet België, wegens het in gebreke blijven van de buitenlandse regeringen, bijna drie vierde van de last dragen, 1.740.000 frank op 2.370.000 frank ?

Het ingeschreven krediet van 3.000.000 frank werd in de voorgestelde en goedgekeurde begroting tot 1.370.000 fr. verminderd. Waarom heeft de Regering een extra-toelage beloofd, indien de hoop op minder karige tussenkomsten van de naburige landen niet in vervulling ging ? Men had ten minste het Parlement moeten raadplegen.

Na bespreking, heeft de Commissie het krediet dan maar goedgekeurd.

VRAAG N° 100 :

MINISTERIE VAN OPENBAAR ONDERWIJS.

Art. 28-6 (blz. 59-188). — Toelagen. — Paedagogische tentoonstelling.

Het krediet van 200.000 frank wordt vermeerderd tot 400.000 frank. Zou het Bestuur zijn tussenkomsten niet moeten beperken tot het krediet zoals het het Parlement belijft heeft het vast te stellen ? Overschrijding van kredieten zou slechts uitzonderlijk mogen gebeuren en zou moeten gewettigd zijn om overwegende redenen van noodzaak en hoogdringendheid.

ANTWOORD :

Het Bestuur had een krediet van 400.000 frank voorgesteld, dat door de organismen voor financiële controle werd verminderd tot 200.000 fr.

Ingevolge de noodzaak om vroegere verbintenissen na te komen, zag het Bestuur zich verplicht, het aantal van die tentoonstellingen merkkelijk te verhogen en bovendien moest zij afrekenen met verschillende aanvragen met het oog op een Belgische deelneming aan paedagogische en wetenschappelijke tentoonstellingen in het buitenland. De verhoging werd gecompenseerd doordat een som van hetzelfde bedrag van het krediet onder artikel 28-7 (schoolreizen en schoolkoloniën).

Die verdubbeling van het begrotingskrediet is onaanvaardbaar. De organismen voor financiële controle hadden een vermindering van het krediet tot 200.000 frank opgelegd en de Kamer had die beslissing bekrachtigd. Het Bestuur heeft het initiatief genomen, het aantal tentoonstellingen te verhogen en in te gaan op aanvragen met het oog op een Belgische deelneming aan paedagogische en wetenschappelijke tentoonstellingen.

Te vergeefs wordt aangevoerd dat het krediet onder artikel 28/7 voor schoolreizen en schoolkoloniën niet werd opgebruikt. Het gaat niet op dat de besparing die op een kredietoverschot wordt verwezenlijkt de Regering zou machtigen die besparing te compenseren door de verhoging van een ander krediet dat door de wetgevende macht werd beperkt.

De Commissie verwierpt het krediet met eenparigheid van stemmen.

VRAAG N° 101 :

MINISTERIE VAN OPENBAAR ONDERWIJS.

Art. 3 (blz. 59-189). — Inspectie. — Lager onderwijs. Verhoging 6 miljoen.

Waarom is het krediet op grond van de vroegere weddeschalen, nl. 1.600.000 frank, ontoereikend ? Er wordt geen enkele verklaring verstrekt. En was de uitgave van 4.400.000 frank wegens herziening van de weddeschalen, niet te voorzien ?

RÉPONSE :

Lors de l'élaboration du projet de budget de 1952, en mai 1951, le crédit jugé nécessaire pour 1952 a néanmoins été abaissé en se basant sur le rythme des dépenses des 4 premiers mois de 1951. Cette réduction s'est avérée trop drastique après le dépôt du premier feuillet de 1952.

Cette insuffisance ne représente d'ailleurs que 1/20e du crédit.

Pour la révision des barèmes, voir réponse à la question n° 103 (Enseignement Normal).

Délibérément le crédit demandé avait été abaissé dans l'élaboration du projet de budget de 1952. Pourquoi le majorer sans l'aveu des Chambres ?

QUESTION N° 104 :

MINISTÈRE DE L'INSTRUCTION PUBLIQUE.

Art. 12-1 (pp. 60-192). — Enseignement normal. — Combustibles. Ecoles normales de l'État, etc...

Au crédit de 6.400.000 francs vient s'ajouter un crédit supplémentaire de 778.501 francs pour les exercices antérieurs. Pourquoi les factures ont-elles été transmises après 1951 ?

RÉPONSE :

Les fournitures de charbon sont effectuées par le Ministère des Communications qui en facture le prix aux différents départements ministériels. Certains documents n'ont été transmis pour liquidation au Ministère de l'Instruction Publique qu'après la clôture de l'exercice 1951.

Un complément de 778.501 francs est demandé pour les exercices antérieurs.

Le Ministère des Communications doit facturer les fournitures dès leur livraison.

QUESTION N° 105 :

MINISTÈRE DE L'INSTRUCTION PUBLIQUE.

Art. 12-1 (pp. 62-193). — Enseignement moyen. — Combustibles. Athénées royaux.

A la somme de 23.000.000 francs sont ajoutés 7.000.000 de francs pour 1952, 7.785.000 (1er feuillet) et 876.000 francs pour les exercices antérieurs.

Le crédit pour les frais de combustibles atteint ainsi 38.661.000 francs. A l'article 9 est déjà portée une somme de 10.000.000 de francs pour éclairage, chauffage, etc... des athénées. L'élévation croissante de la dépense ne doit-elle pas retenir l'attention des autorités compétentes ?

RÉPONSE :

Il ne peut y avoir de confusion entre les articles 9-1 et 12-1, car ce dernier se rapporte exclusivement aux fournitures de charbon faites par le Ministère des Communications.

Le poste « chauffage » prévu à l'article 9-1 sert à couvrir les dépenses du chauffage dont les établissements d'enseignement moyen sont redevables aux sociétés intercommunales (intervapeur) parce que plusieurs écoles sont établies dans des bâtiments communaux.

L'administration avait sollicité un crédit de 30.000.000 de francs à l'article 12-1. Les instances financières s'y sont opposées. Les crédits supplémentaires sollicités doivent couvrir des dépenses réelles.

Un supplément de 876.000 francs a dû être introduit pour fourniture de charbon en 1951. Pour 1952 un crédit supplémentaire de 7 millions de francs a été jugé indispensable pour couvrir les dépenses jusqu'au 31 décembre 1952.

L'élévation croissante de la dépense à charge des articles 9 et 12 est due, en ordre principal, à la hausse des tarifs.

ANTWOORD :

Bij het opmaken van het ontwerp van begroting voor 1952, in Mei 1951, werd het voor 1952 nodig geachte krediet niettemin vermindert op grond van het tempo der uitgaven in de eerste 4 maanden van 1951. Die vermindering bleek te drastisch na de indiening van het eerste bijblad van 1952.

Die ontoereikendheid maakt trouwens slechts 1/20ste van het krediet uit.

Voor de herziening van de weddeschalen, zie het antwoord op vraag n° 103 (Normaal onderwijs).

Opzettelijk werd het aangevraagde krediet vermindert bij het opmaken van het ontwerp van begroting in 1952. Waarom het verhogen buiten de Kamers om ?

VRAAG N° 104 :

MINISTERIE VAN OPENBAAR ONDERWIJS.

Art. 12-1 (blz. 61-192). — Normaalonderwijs. — Brandstoffen. Rijksnormaalscholen, enz...

Bij het krediet van 6.400.000 frank komt een bijkrediet van 778.501 frank voor de vorige dienstjaren. Waarom werden de facturen na 1951 overgemaakt ?

ANTWOORD :

De steenkolenleveringen worden uitgevoerd door het Ministerie van Verkeerswezen dat de prijs er van in rekening brengt bij de verschillende ministeriële departementen. Verscheidene stukken werden voor uitbetaling aan het Ministerie van Openbaar Onderwijs slechts overgemaakt na de sluiting van het dienstjaar 1951.

Er wordt een bijkrediet van 778.501 frank aangevraagd voor de vorige dienstjaren.

Het Ministerie van Verkeerswezen moet de leveringen factureren bij de bestelling.

VRAAG N° 105 :

MINISTERIE VAN OPENBAAR ONDERWIJS.

Art. 12-1 (blz. 63-193). — Middelbaar Onderwijs. Brandstoffen. — Koninklijke Athenæa.

Bij de som van 23.000.000 frank worden gevoegd : 7.000.000 frank voor 1952, 7.785.000 (1ste bijblad) en 876.000 frank voor de vorige dienstjaren.

Het krediet voor de kosten van brandstoffen beloopt aldus 38.661.000 frank. Op artikel 9 wordt reeds een bedrag van 10.000.000 frank uitgetrokken voor verlichting, verwarming, enz., van de athenæa. Moet de aandacht van de bevoegde overheden niet gevestigd worden op de voortdurende stijging van die uitgave ?

ANTWOORD :

De artikelen 9-1 en 12-1 mogen niet met elkander verward worden, want het laatste slaat uitsluitend op de door het Ministerie van Verkeerswezen geleverde steenkolen.

De post « verwarming », ingeschreven op artikel 9-1, dient tot bestrijding van de verwarmingskosten, die de inrichtingen voor middelbaar onderwijs moeten betalen aan de intercommunale maatschappijen (intervapeur), daar verscheidene scholen in gemeentelijke gebouwen ondergebracht zijn.

Het bestuur had op artikel 12-1 een krediet van 30.000.000 frank aangevraagd. De financiële instanties hebben zich daartegen verzet. De gevraagde bijkredieten dienen om werkelijke uitgaven te bestrijden.

Een bijkrediet van 876.000 frank moest ingeschreven worden voor levering van steenkolen in 1951. Voor 1952 werd een bijkrediet van 7 miljoen frank noodzakelijk geacht ter bestrijding van de uitgaven tot 31 December 1952.

De voortdurende stijging van de uitgave, ingeschreven op de artikelen 9 en 12, is in hoofdzaak te wijten aan de verhoging van de tarieven.

L'administration avait sollicité un crédit de 30.000.000 de francs pour le combustible destiné aux établissements d'enseignement moyen. Le département des finances a fait réduire ce crédit à 23.000.000. Aujourd'hui on réclame l'intégralité du complément soit 7.000.000 de francs; en outre près de 9.000.000 de francs pour les exercices antérieurs :

1 ^{er} feuillet	 fr.	2.785.000
2 ^e feuillet		876.000

L'administration doit accepter les limitations budgétaires imposées par le Gouvernement et les Chambres et donner à ses subordonnés les instructions en conséquence.

QUESTION N° 106 :

MINISTÈRE DE L'INSTRUCTION PUBLIQUE.

Art. 9 (pp. 64-197). — Enseignement supérieur.

Les frais d'éclairage et de chauffage sont également en progression marquée. Tenir compte de l'article 12-1.

RÉPONSE :

Art. 9-1. La progression des dépenses pour ce poste provient principalement de l'installation de nouveaux appareils et machines entraînant une consommation importante de gaz et d'électricité.

D'autre part, les prévisions initiales de l'université de Liège pour 1951 avaient été réduites par l'Administration du Budget d'environ 600.000 francs.

Il n'y a donc pas absence de précision, mais plutôt incompressibilité des dépenses de cette nature.

Il convient de noter que le mot « chauffage » inséré dans le libellé de l'article 9 a trait au chauffage par le gaz ou l'électricité et ne se rapporte pas au charbon.

L'administration passe outre aux décisions budgétaires qui comportaient une réduction de 600.000 francs. Mais les crédits supplémentaires du premier et du 2e feuillet pour l'année 1951 totalisent près de 2.000.000 de francs.

QUESTION N° 107 :

MINISTÈRE DE L'INSTRUCTION PUBLIQUE.

Art. 10-1 (pp. 64-197). — Enseignement supérieur.

Pourquoi les factures sont-elles introduites tardivement ? Il y a là du laisser-aller qui devrait être évité pour l'avenir.

RÉPONSE :

Ce crédit est demandé pour payer des factures relatives à des livraisons à la Clinique Chirurgicale de l'Université de Gand, et qui n'ont jamais été transmises à l'Administration par le Prof. De Beule, décédé le 31 octobre 1949.

Dès lors, les fournisseurs ont introduit des nouvelles factures; l'Administrateur-Inspecteur est en possession de documents desquels il ressort que ces fournitures ont effectivement été faites.

En outre, ce crédit comprend deux montants pour des factures introduites tardivement à l'Administration de l'Université.

QUESTION N° 108 :

MINISTÈRE DE L'INSTRUCTION PUBLIQUE.

Art. 12-2 (pp. 64-198). — Fournitures de bureau. Enseignement supérieur.

Au crédit de 38.000 francs vient s'ajouter un crédit supplémentaire de 60.000 francs. Aucun renseignement n'est fourni sur l'« imprévisibilité » de ce supplément.

Het Bestuur had een krediet van 30.000.000 frank aangevraagd voor de brandstoffen, bestemd voor de inrichtingen voor middelbaar onderwijs. Het Departement van Financiën heeft dit krediet tot 23.000.000 frank doen verminderen. Thans wordt dit verschil van 7.000.000 frank integraal teruggevraagd, en bovendien bijna 9.000.000 fr. voor de vorige dienstjaren :

1 ^{ste} bijblad	 fr.	7.785.000
2 ^{de} bijblad		876.000

Het Bestuur moet de begrotingsbeperkingen, die door de Regering en de Kamers worden opgelegd, aanvaarden en aan zijn ondergeschikten dienovereenkomstig de nodige voorschriften geven.

VRAAG N° 106 :

MINISTERIE VAN OPENBAAR ONDERWIJS.

Art. 9 (blz. 65-197). — Hoger Onderwijs.

De kosten voor verlichting en verwarming vertonen eveneens een merklijke stijging. Rekening houden met artikel 12-1.

ANTWOORD :

Art. 9-1. — De stijging van de uitgaven voor deze post wordt vooral veroorzaakt door de plaatsing van nieuwe apparaten en machines, die veel gas en electriciteit verbruiken.

Overigens waren de aanvankelijke ramingen voor de Universiteit te Luik voor 1951 door het Bestuur van Begroting met ongeveer 600.000 frank verminderd.

Er is dus geen gebrek aan nauwkeurigheid, maar wel onmogelijkheid om de uitgaven van die aard in te krimpen.

Er dient op gewezen dat het woord « verwarming », dat in de omschrijving van artikel 9 gebruikt wordt, slaat op de verwarming door middel van gas of electriciteit, en niet door middel van steenkolen.

Het Bestuur houdt eenvoudig geen rekening met de beslissingen, waarbij zijn begroting met 600.000 frank verminderd wordt. Maar de bijkredieten in het eerste en tweede bijblad voor het jaar 1951 bedragen samen bijna 2.000.000 frank.

VRAAG N° 107 :

MINISTERIE VAN OPENBAAR ONDERWIJS.

Art. 10-1 (blz. 65 en 197). — Hoger onderwijs.

Waarom zijn de rekeningen te laat ingediend ? Hier valt sleur op te merken, die in de toekomst zou moeten worden vermeden.

ANTWOORD :

Bedoeld krediet wordt aangevraagd om rekeningen te betalen die verband houden met leveringen aan de Heelkundige Kliniek van de Universiteit te Gent en nooit aan het Bestuur werden overgemaakt door wijlen Prof. De Beule, die op 31 October 1949 overleed.

Sedertdien hebben de leveranciers nieuwe facturen ingediend; de Administrateur-Inspecteur is in het bezit van stukken waaruit blijkt dat de leveringen werkelijk werden gedaan.

Bovendien omvat het krediet twee bedragen voor facturen die bij het Bestuur van de Universiteit laattijdig werden ingediend.

VRAAG N° 108 :

MINISTERIE VAN OPENBAAR ONDERWIJS.

Art. 12-2 (blz. 65 en 198). — Bureelbenodigdheden. Hoger onderwijs.

Aan het krediet van 38.000 frank wordt een bijkrediet van 60.000 frank toegevoegd. Het onvoorzien karakter van zulk bijkrediet werd niet toegelicht.

RÉPONSE :

Art. 12-2-a) : Université de Gand : 60.000 francs.

Un crédit supplémentaire de 47.000 francs pour l'exercice 1951 a été accordé par le 1er feuillet d'ajustement du budget de 1952, tout en réduisant le crédit de 1952 d'un même montant.

Au moment où cette réduction a été portée à la connaissance de l'Administrateur-Inspecteur (août 1952), des fournitures avaient déjà été effectuées par l'O. C. F. pour l'exercice 1952, le crédit voté étant d'abord de 85.000 francs.

Dès lors, les factures introduites par l'O. C. F. ne peuvent être mises en liquidation qu'au moyen des crédits supplémentaires demandés.

QUESTION N° 109 :

MINISTÈRE DE L'INSTRUCTION PUBLIQUE.

Art. 18-1-c) (pp. 66-199). — Enseignement supérieur.

Cureghem — Ajouté de 100.000 francs au crédit de 600.000 francs.

Explication : nécessité de doter d'urgence, d'un premier équipement, le laboratoire de la nouvelle chaire d'obstétrique.

Pourquoi s'aperçoit-on soudain, fin 1952, de la nécessité urgente de cette dépense complémentaire ? Était-elle imprévisible ?

RÉPONSE :

L'accord des services du Premier Ministre au sujet de la création de la nouvelle chaire d'obstétrique a été obtenu le 26 septembre 1951.

A la suite des formalités requises pour la désignation du titulaire (publication de vacances d'emploi, avis des autorités académiques, etc...) la nomination n'a eu lieu qu'en juillet 1952.

Les prévisions normales pour 1952, faites avant l'été 1951, n'ont donc pu tenir compte de la création de cette nouvelle chaire.

On ne comprend pas que dix mois soient nécessaires pour les formalités relatives à la désignation du titulaire de la nouvelle chaire.

QUESTION N° 110 :

MINISTÈRE DE L'INSTRUCTION PUBLIQUE.

Art. 18-1. (pp. 68-102). — Institut météorologique.

Complément 16.000 après un premier complément de 870.972 francs au 1er feuillet, pour les exercices antérieurs.

Pourquoi ces dépenses arriérées surgissent-elles seulement aujourd'hui ?

RÉPONSE :

Un crédit de 150.000 francs a été prévu au budget de 1950, Section I, article 312-1. Dépenses résultant de la guerre, en vue du renouvellement du baromètre fondamental de référence et du grand barographe à poids fondamental de l'Institut Royal Météorologique. Ces instruments avaient été détruits en 1940 sur ordre des autorités militaires.

Le marché pour le barographe avait été conclu pour un montant de 56.500 francs.

La majoration de 16.000 francs est due aux mesures de taxation des marchandises exportées de France. Le Gouvernement français a pris ces mesures après la conclusion du marché.

Le crédit de 870.972 francs a été inscrit au budget de 1952, article V 18-1 H. Crédits supplémentaires — Exercice 1951 et antérieurs afin de permettre la confirmation d'un marché conclu en 1946 pour la livraison d'un spectrographe du ciel nocturne. La fabrication de cet appareil qui est un prototype a été confiée en 1946 à la Société Générale d'Optique à Paris. A la suite des difficultés rencontrées dans la fabrication, notamment à cause de l'impossibilité d'obtenir, comme prévu

ANTWOORD :

Art. 12-2-a) : Universiteit te Gent : 60.000 frank.

Een bijkrediet van 47.000 frank voor het dienstjaar 1951 werd toegestaan bij het eerste bijblad van de begroting voor 1952, waarbij het krediet voor 1952 met een overeenkomstig bedrag werd verminderd.

Toen bedoelde vermindering ter kennis van de Administrateur-Inspecteur werd gebracht (Augustus 1952), waren leveringen reeds door het C. B. B. geschied voor het dienstjaar 1952, daar het aanvankelijk goedgekeurd krediet 85.000 frank bedroeg.

De door het C. B. B. ingediende facturen kunnen dan ook slechts met behulp van de aangevraagde bijkredieten worden vereffend.

VRAAG N° 109 :

MINISTERIE VAN OPENBAAR ONDERWIJS.

Art. 18-1-c) (blz. 67 en 199). — Hoger onderwijs.

Kuregem. — Toevoeging van 100.000 frank aan het krediet van 600.000 frank.

Verantwoording : Noodzakelijkheid dringend te zorgen voor de eerste uitrusting van het laboratorium van de nieuwe leerstoel voor verloskunde.

Waarom wordt plots de dringende noodzakelijkheid van deze aanvullende uitgave einde 1952 aangevoeld ? Kon ze niet worden voorzien ?

ANTWOORD :

De toestemming van de diensten van de Eerste-Minister in de oprichting van de nieuwe leerstoel voor verloskunde werd verkregen op 26 September 1951.

Ingevolge de vereiste formaliteiten voor de aanwijzing van de titularis (bekendmaking van de openstaande betrekkingen, advies van de academische overheid, enz...) geschiedde de benoeming eerst in juli 1952.

De normale ramingen voor 1952 werden gedaan vóór de Zomer 1952; daarbij kon dus geen rekening worden gehouden met de oprichting van bedoelde nieuwe leerstoel.

Het valt niet te begrijpen dat tien maanden nodig zijn voor de vereiste formaliteiten tot aanwijzing van de titularis van de nieuwe leerstoel.

VRAAG N° 110 :

MINISTERIE VAN OPENBAAR ONDERWIJS.

Art. 18-1 (blz. 68-102). — Weerkundig Instituut.

Bijkrediet van 16.000 frank, na een eerste bijkrediet van 870.972 frank in het eerste bijblad, voor de vorige dienstjaren.

Waarom komen die achterstallige uitgaven eerst nu voor de dag ?

ANTWOORD :

Een krediet van 150.000 frank was voorzien in de begroting van 1950, Sectie I, artikel 312-1. Uitgaven voortvloeiend uit de oorlog. Hernieuwing van de fundamentele vergelijkingsbarometer en van de grote barograaf met fundamenteel gewicht in het Koninklijk Weerkundig Instituut. Die instrumenten werden in 1940 vernield op bevel van de militaire overheden.

De koop voor de barograaf werd gesloten voor een bedrag van 56.500 frank.

De vermeerdering met 16.000 frank is te wijten aan de maatregelen betreffende de taxatie van de uit Frankrijk ingevoerde goederen. De Franse regering heeft die maatregelen genomen na het sluiten van de koop.

Het krediet van 870.972 frank werd in de begroting van 1952 opgenomen onder artikel V 18-1 H. Bijkredieten. — Dienstjaar 1951 en vorige dienstjaren, ten einde de bekrachtiging mogelijk te maken van een koop in 1946 gesloten voor levering van een spectrograaf van de nachtelijke hemel. De fabricage van dat apparaat, dat een prototype uitmaakt, werd in 1946 toevertrouwd aan de « Société Générale d'Optique » te Parijs. Ingevolge moeilijkheden bij de fabricage, o.m. wegens

les réseaux commandés à la « John Hopkins University » à Baltimore (restriction dans l'exportation de certains produits réservés pour l'armement) le spectrographe n'a pu être achevé jusqu'à présent. A l'expiration des cinq années pendant lesquelles le report du crédit était possible, il a été nécessaire d'inscrire un crédit supplémentaire au budget de 1952.

Cet instrument sera un appareil unique qui permettra de faire des observations que l'on n'a pu effectuer jusqu'à présent avec les appareils connus.

Que le crédit de 150.000 francs porté au budget de 1950 doive être majoré de 870.972 francs, 1er feuillet et de 16.000 francs, second feuillet, ensemble fr. 886.972,00 cela explique que l'instrument sera vraiment « un appareil unique ». Le moins serait que la Commission de l'Instruction Publique fût consultée sur ce sextuplement de la dépense.

QUESTION N° 112 :

MINISTÈRE DE L'INSTRUCTION PUBLIQUE.

Art. 14 (pp. 68-202). — Déplacements. — Enseignement technique.

Crédit de 150.000 francs ajouté au crédit de 170.000 francs. Presque 100 %. — L'explication est insuffisante.

RÉPONSE :

Le Conseil supérieur de l'E. T., son Comité Directeur et les diverses sections du Conseil de Perfectionnement ont réellement commencé leurs travaux en 1952 et ont siégé, depuis leur installation, à un rythme accéléré. Il n'était pas possible en 1951, de prévoir le rythme des travaux de ces divers conseils.

Le crédit est presque doublé. Le conseil supérieur, son comité directeur et les diverses sections du conseil de perfectionnement ne devraient-ils pas limiter leurs déplacements dans le cadre du crédit ?

QUESTION N° 113 :

MINISTÈRE DE L'INSTRUCTION PUBLIQUE.

Art. 28 (pp. 68-203). — Manifestations sportives.

Enseignement technique.

Cette augmentation de 15 % du crédit originaire ne pouvait-elle être épargnée fût-ce en limitant les participations ? L'administration doit s'accommoder du crédit qu'il a plu au Parlement de lui confier et gérer en conséquence.

RÉPONSE :

Le crédit sollicité en 1952 était basé sur le montant des dépenses occasionnées les années précédentes par la manifestation sportive annuelle des Établissements d'E. T. de l'État. En 1951, la dépense a été de l'ordre de 96.401 francs. L'insuffisance du crédit pour 1952 a été provoquée, en ordre principal, par la majoration des prix de transports intervenue depuis 1951. Le Département, tenant compte de cet élément, avait déjà comprimé certaines dépenses entre autre celles relatives à la remise de prix aux lauréats.

Il est à noter que le seul crédit supplémentaires pour frais de fonctionnement des Ecoles Techniques de l'État en 1952, a été largement compensé par des réductions consenties notamment aux articles 6-1, 12-1, 13, 18-1 et 29-1.

La réduction de certains crédits révèle qu'ils avaient été chiffrés trop haut. Leur réduction ne justifie pas la majoration du crédit pour les manifestations sportives qui devaient rester dans le cadre du crédit budgétaire.

de l'impossibilité, de tels crédits, de nettes à obtenir qui seraient par la « John Hopkins University », de Baltimore (limitation de l'exportation de certains produits réservés pour la défense) le spectrographe n'a pu être achevé jusqu'à présent. A l'expiration des cinq années pendant lesquelles le report du crédit était possible, il a été nécessaire d'inscrire un crédit supplémentaire au budget de 1952.

Cet instrument sera un appareil unique qui permettra de faire des observations que l'on n'a pu effectuer jusqu'à présent avec les appareils connus.

Het feit dat het in de begroting voor 1950 vastgestelde krediet van 150.000 frank moet verhoogd worden met 870.972 frank in het 1ste bijblad en met 16.000 frank in het 2de bijblad verklaart dat het toestel werkelijk « enig in zijn soort » zal zijn. De Commissie voor het Openbaar Onderwijs zou ten minste moeten geraadpleegd worden over die verzesdubbeling van de uitgave.

VRAAG N° 112 :

MINISTERIE VAN OPENBAAR ONDERWIJS.

Art. 14 (blz. 69-202). — Verplaatsingen. — Technisch onderwijs.

Een bijkrediet van 150.000 frank bij het krediet van 170.000 frank. Dat maakt bijna 100 %. — De verklaring is onvoldoende.

ANTWOORD :

De Hoge Raad voor het T. O., het Directiecomité er van en de verschillende afdelingen van de Verbeteringsraad hebben eigenlijk hun werkzaamheden aangevat in 1952, en zij hebben sedert hun installatie in een snel tempo gezeteld. Het was in 1951 niet mogelijk het tempo van de werkzaamheden van die verschillende raden te voorzien.

Het krediet wordt bijna verdubbeld. Zouden de Hoge Raad, het directiecomité en de verschillende afdelingen de Raad hun verplaatsingen niet moeten beperken in het kader van het krediet ?

VRAAG N° 113 :

MINISTERIE VAN OPENBAAR ONDERWIJS.

Art. 28 (blz. 69-203) — Manifestaties ter bevordering van de sport.

Technisch onderwijs.

Kon deze verhoging met 15 % van het aanvankelijk krediet niet bespaard worden, al ware het door beperking van de ondernemingen ? Het bestuur moet genoeg nemen met het krediet dat het Parlement het heeft willen toevertrouwen en daarmee het beheer verzekeren.

ANTWOORD :

Het voor 1952 aangevraagd krediet was gesteund op het bedrag der uitgaven, gedurende de voorgaande jaren veroorzaakt door de jaarlijkse sportmanifestaties van de Rijksinrichtingen van het T. O. In 1951 beliep de uitgave 96.401 frank. De ontoereikendheid van het krediet voor 1952 werd hoofdzakelijk teweeggebracht door de stijging der verveerprijzen, ingetreden sedert 1951. Rekening houdende met deze gegeven, heeft het Departement reeds sommige uitgaven besnoeid, namelijk deze met betrekking op de uitreiking van prijzen aan de laureaten.

Er dient opgemerkt dat het bijkrediet alleen, bestemd voor werkingskosten van de Rijkstechnische Scholen in 1952, in ruime mate werd vergoed door de minderingen welke toegestaan werden, namelijk op de artikelen 6-1, 12-1, 13, 18-1 en 29-1.

De inkrimping van bepaalde kredieten is een bewijs dat zij te hoog becijferd werden. De inkrimping er van is geen verantwoording voor de verhoging van het krediet voor de sportmanifestaties welke in het kader moeten blijven van het begrotingskrediet.

QUESTION N° 115 :

MINISTÈRE DE L'INSTRUCTION PUBLIQUE.

Art. 6-1 (pp. 70-204). — Enseignement artistique.
Honoraires des avocats, etc...

Il s'agirait d'un traitement alloué à un chargé de cours du conservatoire royal d'Anvers et qui aurait été prévu à tort à l'article 3-2.

Mais à l'article 3-2, il n'est fait mention d'aucune réduction, pourquoi ?

RÉPONSE :

Il n'a pas été possible de réduire le crédit de l'article 3-2 à concurrence de la somme de 56.000 francs transférée à l'article 6 parce que l'article 3-2 devait être majoré de la somme présumée nécessaire pour l'application de la révision des barèmes de traitement.

Le crédit supplémentaire de l'article 6-1 n'a entraîné aucune réduction du crédit 3-2. C'est que, dit l'administration, l'article 3-2 devait être majoré de la somme nécessaire pour l'application de la révision des barèmes.

Mais l'article 3-2 a été révisé : un crédit supplémentaire de 4.200.000 francs est prévu (p. 203) pour l'année 1952 et un crédit supplémentaire de fr. 59.018,00 pour les années antérieures.

QUESTION N° 116 :

MINISTÈRE DE L'INSTRUCTION PUBLIQUE.

Art. 14 (pp. 70-205). — Enseignement artistique. — Déplacements.
Inspection.

Au crédit de 40.000 francs s'ajoute un supplément de 40.000 francs = 100 %. Au crédit de 130.000 francs s'ajoute un supplément de 55.000 francs, près de 50 %. De pareils dépassements devraient être évités (sauf pour le crédit de 35.000 francs relatif au conservatoire de Gand et qui est un simple déplacement).

RÉPONSE :

En dehors du transfert demandé pour le Conservatoire de Gand, les majorations de crédits sont entraînées, comme l'indique la note justificative, par la nécessité de mettre les sous-postes « réquisitoires des chemins de fer » à la hauteur des dépenses de l'espèce jugées indispensables pour assurer le fonctionnement normal de l'Inspection et des établissements d'enseignement artistique de l'Etat.

Jusqu'en 1947, un crédit unique était inscrit au budget pour couvrir la charge des réquisitoires et des abonnements aux chemins de fer. Par la suite, une inscription spéciale a dû être insérée dans chacune des 9 sections constituant le budget de l'Instruction publique. La S. N. des chemins de fer envoie périodiquement au département une quantité de souches de réquisitoires utilisés pour déplacements de service. Les difficultés rencontrées dans le triage et l'identification de ces multiples documents n'ont pas permis de sérier avec toute la précision voulue les imputations incombant aux divers articles budgétaires.

Toutefois, une réforme radicale a été instaurée le 1er janvier 1953 par le Département, en accord avec la S. N. des chemins de fer, ce qui supprimera les difficultés antérieures et permettra de fixer les crédits avec une grande approximation.

Actons que des mesures radicales sont prises qui mettront fin aux difficultés antérieures et permettront au parlement de chiffrer le crédit et de voir sa décision respectée.

VRAAG N° 115 :

MINISTERIE VAN OPENBAAR ONDERWIJS.

Art. 6-1 (blz. 70-204). — Kunstonderwijs.
Erelonen der advocaten, enz.

Het zou betrekking hebben op een bezoldiging toegekend aan een lesgever van het Koninklijk conservatorium te Antwerpen en die ten onrechte onder artikel 3-2 werd ingeschreven.

Doch onder artikel 3-2 werd geen melding gemaakt van enige vermindering, waarom ?

ANTWOORD :

Het is niet mogelijk geweest het krediet onder artikel 3-2 te verminderen ten belope van de som van 56.000 frank, overgebracht op artikel 6 omdat artikel 3-2 moest verhoogd worden met het bedrag dat noodzakelijk geacht werd voor de toepassing van de herziening der weddeschalen.

Het bijkrediet onder artikel 6-1 had geen vermindering van het krediet 3-2 ten gevolge. Dit komt, zegt het Bestuur, omdat artikel 3-2 moest worden verhoogd met het bedrag dat noodzakelijk geacht werd voor de toepassing van de herziening der weddeschalen.

Doch artikel 3-2 werd gewijzigd : een bijkrediet van 4.200.000 frank werd ingeschreven (blz. 203) voor het dienstjaar 1952 en een bijkrediet van 59.018 frank voor de voorgaande dienstjaren.

VRAAG N° 116 :

MINISTERIE VAN OPENBAAR ONDERWIJS.

Art. 14 (blz. 71-205). — Kunstonderwijs — Verplaatsingen.
Inspectie.

Bij het krediet van 40.000 frank komt een bijkrediet van 40.000 frank = 100 %. Bij het krediet van 130.000 frank komt een krediet van 55.000 frank, zowat 50 %. Dergelijke kredietoverschrijdingen zouden moeten vermeden worden (uitgenomen het krediet van 35.000 frank betreffende het conservatorium te Gent, dat enkel een verplaatsing is).

ANTWOORD :

Behalve de kredietoverdracht, die voor het Conservatorium te Gent is aangevraagd vloeien de kredietverhogingen voort, zoals in de verantwoordingsnota wordt aangestipt, uit de noodzakelijkheid om de postindelingen « reisorders op het spoor » in overeenstemming te brengen met de daarmee verband houdende uitgaven, die onontbeerlijk worden geacht om de normale werking te verzekeren van de Inspectie en van de Rijksinstellingen voor Kunstonderwijs.

Tot in 1947 was een enig krediet op de begroting gebracht om de last te dekken van de reisorders en abonnements op het spoor. Daarna moest een speciale vermelding worden ingevoerd in elke van de 9 secties die de begroting van Openbaar Onderwijs uitmaken. De N. M. van Belgische Spoorwegen maakt geregeld aan de Departementen een reeks van stroken over van reisorders die gebruikt worden voor de diensttreinen. De moeilijkheden waarmede de sortering en de vaststelling van de oorsprong van deze talrijke stukjes gepaard gaan hebben het niet mogelijk gemaakt de aanrekeningen op de verschillende begrotingsartikelen te rangschikken met al de gewenste nauwkeurigheid.

Nochtans werd een grondige hervorming op 1 Januari 1953 door het Departement ingevoerd na overleg met de N. B. van Spoorwegen, wat de vroegere moeilijkheden uit de weg ruimt en het mogelijk maakt de kredieten met grote benadering vast te stellen.

Laten wij akte er van nemen, dat doeltreffende maatregelen werden genomen om een einde te maken aan de vroegere moeilijkheden; het Parlement zal aldus het bedrag van het krediet kunnen bepalen zodat zijn beslissingen in acht zullen kunnen worden genomen.

QUESTION N° 119 :

MINISTÈRE DE L'INSTRUCTION PUBLIQUE.

Art. 9 (pp. 72-209). — Beaux-Arts. — Musées.

Ne pouvait-on différer les améliorations envisagées dans l'explication donnée ? Observer qu'un premier feuillet avait ajouté 82.130 fr. pour les exercices antérieurs. A quoi s'ajoute un nouveau supplément de 3.500 francs.

RÉPONSE :

Les Musées royaux d'art et d'histoire estimaient indispensable, en automne 1952, d'installer de nouveaux appareils dans leurs laboratoires. Si l'éventualité du dépôt tardif du 2me feuillet avait pu être envisagée, la dépense aurait été ajournée à 1953.

Le supplément de 3.500 francs a trait à une facture de 1949 qui n'a été transmise au département qu'en 1952 (fr. 3.492,50).

QUESTION N° 121 :

MINISTÈRE DE L'INSTRUCTION PUBLIQUE.

Art. 22-1 (pp. 72-209). — Subventions. — Orchestre National.

Crédit originaire : 4.750.000 francs. Supplément : 780.000 francs. Pourquoi le droit de location est-il trop minime et ne peut-on pas le relever ?

Il serait d'ailleurs intéressant d'avoir quelque explication sur la nécessité d'entretenir aux frais de l'Etat cet orchestre national et, en outre, le grand orchestre de l'I. N. R. Moyennant meilleure organisation des émissions de l'I. N. R. sur les deux ondes, le grand orchestre ne pourrait-il avoir d'autres attributions ?

RÉPONSE :

Les 780.000 francs ont été accordés pour l'application des nouveaux barèmes à partir du 1er septembre 1952.

L'Orchestre National, placé sous le haut patronage de S. M. la Reine Elisabeth, a été créé en 1936 dans le but de promouvoir notre art national et d'aider les sociétés de concerts dans leurs efforts pour maintenir la réputation avantageuse que les musiciens belges ont pu s'assurer dans le mouvement musical international. On peut constater aujourd'hui que l'Orchestre National de Belgique a pleinement réussi dans sa mission. Alors que le Gouvernement belge n'a à sa charge qu'un seul orchestre symphonique — en dehors du grand orchestre de l'I. N. R. — la Hollande, pour ne citer que ce pays ami, assure l'existence de 9 orchestres permanents. Au surplus, l'orchestre symphonique de l'I. N. R. a des prestations considérables pour assurer les besoins des deux postes nationaux et il lui serait absolument impossible de prendre à sa charge les 1.300 heures de prestations fournies annuellement par l'O. N. B.

Enfin, quant aux droits de location exigés des usagers de l'O. N. B., ceux-ci ont été majorés tout récemment et portés au maximum actuellement possible.

Les explications fournies ne sont pas justificatives. L'orchestre national pouvait disposer de 4.750.000 francs. Il devait organiser ses répétitions et ses concerts en conséquence. Peu importe ce que fait la Hollande et aussi bien aucunes indications ne sont fournies sur ces crédits. Mais les bénéficiaires de subventions doivent se contenter de ce qui leur est voté par le parlement.

Le crédit est repoussé par 8 voix contre 1 pour.

QUESTION N° 122 :

MINISTÈRE DE L'INSTRUCTION PUBLIQUE.

Art. 25-1 (nouveau) (pp. 74-210). — Beaux-Arts.

Intervention exceptionnelle dans les charges d'exploitation d'une compagnie d'art dramatique : 1.500.000 francs. — Il s'agit du théâtre du Rideau de Bruxelles. En vertu de quelle disposition légale ou régle-

VRAAG N° 119 :

MINISTERIE VAN OPENBAAR ONDERWIJS.

Art. 9 (blz. 73 en 207). — Schone Kunsten. — Musea.

Konden de verbeteringen, waarvan de verstrekte uitleg gewaagt, niet worden uitgesteld ? Wij wijzen er op dat 82.130 frank bij een eerste bijblad zijn gevoegd voor de vroegere dienstjaren. Daarbij komt nog een nieuwe vermeerdering met 3.500 frank.

ANTWOORD :

De Koninklijke Musea voor Kunst en Geschiedenis hebben het onontbeerlijk geacht nieuwe apparaten in hun laboratoria te installeren tijdens het najaar van 1952. Indien men de laattijdige indiening van het 2^e bijblad had kunnen voorzien, ware de uitgave tot in 1935 uitgesteld kunnen worden.

Het bijkrediet van 3.500 frank houdt verband met een factuur voor 1949, die slechts in 1952 aan het departement werd overgemaakt (fr. 3.492,50).

VRAAG N° 121 :

MINISTERIE VAN OPENBAAR ONDERWIJS.

Art. 22-1 (blz. 73 en 209). — Toelagen. — Nationaal Orkest.

Aanvankelijk krediet : 4.750.000 frank. Bijkrediet : 780.000 frank. Waarom zijn de locatiekosten te gering en waarom kunnen ze niet worden verhoogd ?

Met belangstelling zou men trouwens de uitleg vernemen nopens de noodzakelijkheid om bedoeld Nationaal Orkest en daarenboven, het groot orkest van het N. I. R. op Staatskosten te onderhouden. Met een degelijke organisatie van de uitzendingen van het N. I. R. op de twee goflengten wordt de vraag gesteld of het groot orkest geen andere opdrachten zou kunnen hebben.

ANTWOORD :

De 780.000 frank werden toegekend voor de toepassing van de nieuwe weddeschalen met ingang op 1 September 1952.

Het Nationaal Orkest is geplaatst onder de hoge bescherming van H. M. Koningin Elisabeth; het werd in 1936 opgericht om onze nationale kunst aan te moedigen en de concertverenigingen te steunen bij haar pogingen om de goede faam van de Belgische musici in het internationaal muziekleven te handhaven. Thans kan men vaststellen dat het Nationaal Orkest van België zijn opdracht met de gunstigste uitslagen heeft vervuld. Terwijl de Belgische Regering slechts één symfonieorkest (naast het groot orkest van het N. I. R.) ten laste heeft, worden 9 vaste orkesten gesubsidieerd in Nederland, om enkel een voorbeeld aan te halen uit de nabuurlanden. Bovendien heeft het symfonieorkest van het N. I. R. aanzienlijke prestaties om in de behoeften van beide nationale uitzenders te voorzien. Het verkeert dan ook in de volstrekte onmogelijkheid om de 1.300 jaarlijkse prestatie-uren van het N. O. B. over te nemen.

Wat ten slotte de huurprijzen betreft, te betalen door degenen die een beroep doen op het N. O. B., deze prijzen werden kortelings verhoogd en op het hoogst mogelijk bedrag vastgesteld.

De gegeven verklaringen houden geen verantwoording in. Het Nationaal Orkest kon beschikken over 4.750.000 fr. Het moest zijn herhalingen en zijn concerten dienovereenkomstig inrichten. Wat Nederland doet heeft hier geen belang, en er worden trouwens nopens deze kredieten geen aanduidingen verstrekt. Maar zij die toelagen ontvangen, moeten tevreden zijn met wat het Parlement goedkeurt.

Het krediet wordt verworpen met 8 stemmen tegen één.

VRAAG N° 122 :

MINISTERIE VAN OPENBAAR ONDERWIJS.

Art. 25-1 (nieuw) (blz. 75-210). — Schone Kunsten.

Uitzonderlijke tegemoetkoming in de exploitatielasten van een gezelschap voor toneelkunst : 1.500.000 frank. — Het geldt het « Théâtre du Rideau de Bruxelles ». Krachtens welke wettelijke of reglementaire

mentaire cette subvention d'un million et demi a-t-elle été baillée à la dite compagnie et ce rétroactivement pour les années 1950 et antérieures? Il n'est pas question de mettre en doute la valeur de cette troupe. Mais pourquoi l'Etat doit-il et peut-il payer son déficit?

RÉPONSE :

Cette intervention exceptionnelle s'explique en premier lieu, par le fait que les subventions accordées, pour les années 1947 à 1950 ont été de très loin inférieures au montant des subventions qui étaient nécessaires pour assurer l'équilibre de la gestion d'une Compagnie d'art dramatique essentiellement consacrée à la mise en valeur et à la vulgarisation du « Théâtre nouveau ».

Ces subventions étaient :

pour 1947 : 60.000 francs;
pour 1948 : 140.000 francs;
pour 1949 : 275.000 francs;
pour 1950 : 475.000 francs.

Or, le Théâtre du Rideau de Bruxelles a été chargé, par arrêté royal du 13 mai 1952, d'une mission particulièrement ingrate dans le cadre du statut organique de l'art dramatique (A. R. du 12 mai 1952).

Mais, en raison des déficits provoqués par l'appui financier nettement insuffisant durant la période antérieure à la mise en application dudit statut organique, cette Compagnie se trouverait, indépendamment de sa pleine volonté, dans l'impossibilité de réaliser la mission qui lui est confiée, si l'aide exceptionnelle prévue n'était pas accordée.

Le caractère exceptionnel de la subvention en cause et sa légitimation au regard de la réglementation actuellement existante procèdent du fait que la cause du déficit est étrangère à la gestion accomplie sous le régime de l'arrêté royal du 12 mai 1952, et du fait que l'Etat, n'entendant pas couvrir la totalité du déficit, n'accorde cette intervention forfaitaire et unique qu'après un premier apurement fondamental du déficit, à l'intervention du Directeur de la Compagnie en cause.

Un article spécial (25-1) a été expressément prévu au second feuillet d'ajustement du budget de 1952. Cet article est appelé à servir de base légale à la mise en liquidation de la subvention exceptionnelle prévue.

Les membres de la commission se sont divisés au sujet de cette subvention exceptionnelle.

Il s'agit d'un crédit de 1.500.000 francs pour compenser l'insuffisance des crédits alloués de 1947 à 1950.

Peut-on accorder rétroactivement pareil complément de subvention pour aider ce théâtre et combler son déficit?

C'est du mécénat, mais est-il légitime de l'imposer à l'Etat?

En sens inverse on a fait valoir la qualité de la troupe du Rideau de Bruxelles, les sacrifices que s'était imposés son directeur pour apurer une grosse partie du déficit accumulé.

Au vote, 7 voix se sont prononcées pour, 1 voix contre et 3 membres se sont abstenus.

QUESTION N° 123 :

MINISTÈRE DE L'INSTRUCTION PUBLIQUE.

Art. 28 (pp. 74-211). — Beaux-Arts.

Crédit supplémentaire 850.000 francs. Crédit originaire : 1.000.000 de francs.

L'acquisition est, sans doute, intéressante. Mais cet intérêt n'est pas une justification, non plus que l'économie faite sur d'autres articles. Quand il y a des économies possibles, elles doivent venir en déduction des crédits budgétaires. Aussi bien, à concurrence de 500.000 francs, la réduction n'est qu'un ajournement au budget de 1953 (effigies royales).

RÉPONSE :

La collection Huet, comprenant un grand nombre d'objets d'art d'origine asiatique, est entreposée aux Musées du Cinquenaire, depuis de nombreuses années.

Le propriétaire vint à mourir au début de 1952 et les héritiers

bepaling wordt deze toelage van anderhalf miljoen aan dit gezelschap verleend, en dan nog wel met terugwerkende kracht voor de jaren 1950 en vorige? De bedoeling is geenszins de waarde van deze troep in twijfel te trekken. Maar waarom moet en mag de Staat zijn tekort betalen?

ANTWOORD :

Deze uitzonderlijke tegemoetkoming vindt haar verklaring eerst en vooral in het feit, dat de toelagen, voor de jaren 1947 tot 1950 verleend, ver beneden de bedragen bleven, nodig voor het evenwichtig beheer van een Gezelschap voor Toneelkunst, dat zich in hoofdzaak wijdt aan de opvoering en de vulgarisatie van het « Nieuw Toneel ».

Deze toelagen bedroegen :

voor 1947 : 60.000 frank;
voor 1948 : 140.000 frank;
voor 1949 : 275.000 frank;
voor 1950 : 475.000 frank.

Welnu, bij het Koninklijk besluit van 13 Mei 1952 wordt het « Théâtre du Rideau de Bruxelles » belast met een bijzonder ondankebare taak, in het kader van het organiek statuut van de dramatische kunst (K. B. van 12 Mei 1952).

Maar, gezien de tekorten ingevolge de ontoereikendheid van de financiële steun, verleend tijdens de periode die aan de toepassing van bedoeld organiek statuut voorafging, zou het Gezelschap in kwestie, geheel buiten zijn wil, in de onmogelijkheid verkeren de opdracht, waarmee het belast werd, te vervullen, zo de voorgestelde uitzonderlijke tegemoetkoming niet werd verleend.

Het uitzonderlijk karakter van bedoelde toelage, en haar wettiging ten opzichte van de thans bestaande reglementering, vloeien voort uit het feit dat het tekort niet te wijten is aan het beheer onder het stelsel van het Koninklijk besluit van 12 Mei 1952, en uit het feit dat de Staat, die het tekort niet volledig wenst te betalen, deze forfaitaire en enige tegemoetkoming slechts verleent na een eerste fundamentele aanzuivering van het tekort, door toedoen van de Directeur van het Gezelschap in kwestie.

Een speciaal artikel (25-1) werd te dien einde in het tweede bijblad bij de begroting voor 1952 ingeschreven. Dit artikel moet de wettelijke basis vormen voor de uitkering van bedoelde uitzonderlijke toelage.

De leden van de Commissie hielden er nopens deze uitzonderlijke toelage verschillende meningen op na.

Het geldt een krediet van 1.500.000 frank, waardoor de ontoereikendheid der van 1947 tot 1950 verleende kredieten moet worden goedge maakt.

Mag dergelijke aanvullende toelage, bestemd om deze schouwburg te helpen en zijn tekort aan te zuiveren, met terugwerkende kracht worden verleend?

Dat is een Maecenas-gebaar, maar is het gewettigd zulks aan de Staat op te leggen?

In tegenovergestelde zin werd gewezen op de kwaliteit van het Gezelschap van het « Rideau de Bruxelles », en op de offers die zijn Directeur zich heeft getroost om een groot deel van het zich opstapelend tekort aan te zuiveren.

Bij de stemming waren er 7 stemmen voor, één stem tegen, en drie leden onthielden zich.

VRAAG N° 123 :

MINISTERIE VAN OPENBAAR ONDERWIJS

Art. 28 (blz. 75-211). — Schone Kunsten.

Bijkrediet : 850.000 frank. Aanvankelijk krediet : 1.000.000 frank.

De aankoop is ongetwijfeld belangwekkend. Doch dit belang geldt niet als verantwoording, zomin als de besparing die verwezenlijkt werd op de andere artikelen. Wanneer er besparingsmogelijkheden bestaan, dan dienen deze besparingen in mindering te komen van de begrotingskredieten. Tevens is de vermindering ten belope van 500.000 frank, slechts een verdaging tot de begroting voor 1953 (Koninklijke borstbeelden).

ANTWOORD :

De verzameling Huet, welke een groot aantal kunstvoorwerpen van aziatische oorsprong telt, werd in de Musea van het Jubelpark sedert vele jaren ondergebracht.

De eigenaar is begin 1952 overleden en de erfgenamen hebben de

offrirent la collection en vente au Gouvernement, exigeant de celui-ci une décision urgente, faute de quoi ils comptaient s'adresser à d'autres amateurs. C'est pourquoi le Conseil des Ministres, estimant que cette collection présentait un intérêt national, en a décidé l'acquisition par l'Etat, par une décision du Conseil, en date du 21 novembre 1952.

QUESTION N° 125 :

MINISTÈRE DE L'INSTRUCTION PUBLIQUE.

Art. 25-1 (nouveau) (pp. 74-212). — Education populaire.

1.500.000 francs pour remboursement exceptionnel des prestations effectuées à titre expérimental en 1950-1951 et 1951-1952 dans les petites villes de province par le théâtre national d'expression française. Pourquoi cet ajout rétrospectif ?

Le théâtre national reçoit de larges subventions.

Le cadeau de 1.500.000 francs qui lui est offert appelle de sérieuses réserves.

RÉPONSE :

Durant la saison 1950-1951, et plus particulièrement la saison 1951-1952, le Théâtre national de Belgique a effectué une décentralisation très poussée de ses activités d'art dramatique.

Alors que le statut réglementant l'art dramatique, depuis le 12 mai 1952, l'oblige à quelque 200 représentations décentralisées, la compagnie du Théâtre national en a effectué, pour sa saison 1951-1952, plus de 400.

Il en est résulté pour ce Théâtre un déficit se montant à environ 1.500.000 francs. Au moment où entrain en vigueur le nouveau Statut de l'art dramatique, il a paru raisonnable au Gouvernement d'apurer cette situation pour permettre à cette compagnie de repartir sur des bases financières saines.

Dans le cadre du nouveau Statut, le Théâtre national a déjà pris les dispositions voulues pour équilibrer désormais son budget sur le subsidé accordé normalement, d'après le statut de l'art dramatique, tout en mettant l'accent, mais d'une façon plus modérée, sur la décentralisation qui est sa raison d'être.

Il s'agit d'une intervention exceptionnelle et unique de mon Département.

Le nouveau crédit de 1.500.000 francs fait pendant au crédit de même montant proposé pour le Rideau de Bruxelles. Il s'agit du Théâtre National d'expression française qui, en 1950-1951 et 1951-1952 aurait dépassé les prestations prévues à son statut.

On peut se demander si c'est une raison pour bailler à ce théâtre un crédit nouveau à titre de remboursement exceptionnel s'élevant à 1.500.000 francs ? Si ce théâtre a donné des représentations dans de petites villes de province, il l'a fait à sa guise et si ses efforts n'ont pas assuré le paiement des frais de ces représentations, l'Etat doit-il intervenir dans le déficit ?

La commission a admis le crédit par 4 voix contre 2, et 2 abstentions.

QUESTION N° 127 :

MINISTÈRE DES FINANCES.

Art. 16-2 (pp. 82-226).

Supplément de 60.000.000 de francs au crédit de 69.788.000 francs. L'importance des intérêts à payer aux contribuables surtaxés ne dénote-t-elle pas les excès abusifs de maintes taxations ?

RÉPONSE :

En vue d'accélérer les recouvrements, l'Administration des Contributions a produit au cours de l'année 1952, un effort considérable qui a visé notamment à la résorption de l'arriéré du contentieux administratif.

verzameling te koop aangeboden aan de Regering, terwijl zij van deze laatste een dringende beslissing eisten, zoniet dachten zij er aan zich tot andere gegadigden te wenden. Daarom heeft de Ministerraad, oordelende dat deze verzameling van nationaal belang was, tot aankoop door de Staat besloten, dit ingevolge een Ministerraadsbeslissing op datum van 21 November 1952.

VRAAG N° 125 :

MINISTERIE VAN OPENBAAR ONDERWIJS.

Art. 25-1 (nieuw) (blz. 75-212). — Volksopleiding.

1.500.000 frank voor de *exceptionele* terugbetaling van prestaties welke tijdens de toneelseizoenen 1950-51 en 1951-52, bij wijze van proef, in kleine provinciesteden door het Franstalig Nationaal Toneel geleverd werden.

Waarom dit retrospectief bijkomend bedrag ?

Het Nationaal Toneel ontvangt milde toelagen.

Het geschenk van 1.500.000 frank dat hem wordt geboden, eist streng voorbehoud.

ANTWOORD :

In de loop van het seizoen 1950-51 en meer in het bijzonder gedurende het seizoen 1951-52, is het Nationaal Toneel van België overgegaan tot een zeer ver gedreven decentralisatie van zijn werkzaamheden op gebied van dramatische kunst.

Terwijl het statuut dat de dramatische kunst regelt het sedert 12 Mei 1952 verplicht tot het geven van zowat 200 gedecentraliseerde voorstellingen, heeft het gezelschap van het Nationaal Toneel voor zijn seizoen 1951-52 er meer dan 400 gepresteerd.

Daaruit volgde voor dit Toneel een tekort dat ongeveer 1.500.000 frank bedraagt. Toen het nieuw statuut der dramatische kunst in werking trad, kwam het aan de Regering als redelijk voor deze toestand aan te zuiveren, om dit gezelschap in de mogelijkheid te stellen opnieuw op gezonde financiële grondslagen te vertrekken.

In het kader van het nieuw statuut, heeft het Nationaal Toneel reeds de nodige maatregelen getroffen om voortaan zijn begroting in evenwicht te houden met de normaal overeenkomstig het statuut der dramatische kunst toegekende toelage, terwijl de nadruk gelegd wordt, doch op een meer gematigde wijze, op de decentralisatie welke zijn bestaansreden is.

Het geldt hier een uitzonderlijke en enige tussenkomst van mijn Departement.

Het nieuw krediet van 1.500.000 frank stemt overeen met het krediet van hetzelfde bedrag, voorgesteld voor het « Rideau de Bruxelles ». Het geldt het Franstalig Nationaal Toneel, dat in 1950-51 en 1951-52 de bij zijn statuut voorziene prestaties zou hebben overschreden.

Men kan zich afvragen of het wel een reden is om aan dit toneel een nieuw krediet als buitengewone terugbetaling te verschaffen ten belope van 1.500.000 frank ? Indien dit toneel in de kleine provinciesteden voorstellingen gegeven heeft, heeft het dit naar eigen goedvinden gedaan, en indien zijn inspanningen de betaling van de kosten dezer voorstellingen niet verzekerd heeft, moet de Staat dan tussenkomen ?

De Commissie heeft het krediet aangenomen met 4 stemmen tegen 2 en 2 onthoudingen.

VRAAG N° 127 :

MINISTERIE VAN FINANCIËN.

Art. 16-2 (blz. 83-226).

Supplement van 60.000.000 frank bij het krediet van 69.788.000 frank.

Wijst het belang van de interesten die moeten betaald worden aan de te hoog belaste belastingplichtigen niet op de misbruiken die bij tal van aanslagen worden begaan ?

ANTWOORD :

Ten einde de invorderingen op te voeren, heeft het Bestuur der directe belastingen in de loop van het jaar 1952 een buitengewone inspanning gedaan, die voornamelijk voor doel had de achterstallen in zake administratieve geschillen in te halen.

Pour atteindre cet objectif, des prestations supplémentaires ont été effectuées pendant la majeure partie de la susdite année, lesquelles ont eu pour effet de réduire dans de notables proportions le nombre de dossiers de réclamation restant à examiner.

Les efforts ont surtout été concentrés sur l'examen des anciennes réclamations concernant des cotisations importantes établies, avant 1948, pour toute la période de guerre: les intérêts moratoires à allouer, en cas de dégrèvement d'impôts déjà payés, ont ainsi porté sur de nombreuses années, ce qui explique leur montant relativement élevé.

En outre, l'arrêté royal du 21 avril 1952 a permis le dégrèvement massif d'impôts ordinaires formant double emploi avec des impôts de guerre, sans attendre que ces derniers aient été intégralement payés: il en est résulté l'octroi d'intérêts moratoires dont le montant n'avait pu être supputé dans les prévisions budgétaires.

QUESTION N° 131:

MINISTÈRE DES TRAVAUX PUBLICS.

Art. 539 (pp. 94-247). — Dépenses extraordinaires.

Travaux de réparation de dommages de guerre aux biens immobiliers.

Ajouté de 60.000.000 au crédit originaire de 700.000.000 de francs.

Pourquoi ce complément n'est-il apparu dans sa nécessité urgente, d'après le commentaire, que fin 1952 et ne pouvait-il être ajourné à 1953?

RÉPONSE:

Le supplément de crédit de 60 millions n'ayant pu être obtenu avant le 31 décembre 1952 et le Département des Travaux Publics et de la Reconstruction disposant, depuis le 1er janvier 1953, en vertu de la loi allouant des crédits provisoires à l'exercice 1953, du crédit inscrit à l'article 535 du projet de budget des dépenses extraordinaires pour 1953, il peut être renoncé à ce crédit supplémentaire.

L'administration renonce à ce crédit de 60.000.000 de francs. La dépense s'imputera sur le crédit budgétaire ordinaire de 1953. C'est infiniment mieux ainsi.

QUESTION N° 135:

MINISTÈRE DES AFFAIRES ÉTRANGÈRES.

Art. 24-6. — Quote-part de la Belgique. — Benelux.

Quels sont les barèmes des traitements des fonctionnaires visés à cet article: sur quelle base la régularisation est-elle opérée?

RÉPONSE:

Le Secrétariat Général de la Convention Douanière Néerlando-Belgo-Luxembourgeoise est un organisme dont la création a été proposée le 23 mai 1946 et approuvée par le Gouvernement belge au nom de l'U.E.B.L. et par le Gouvernement néerlandais. Son objet est de contribuer à l'exécution de la Convention Douanière précitée signée à Londres le 5 septembre 1944.

Le caractère international du Secrétariat Général de la Convention Douanière, et les dispositions qui régissent le règlement de ses dépenses ne permettent pas au Gouvernement belge, sans accord des autres Gouvernements partenaires, de communiquer les précisions demandées au sujet du barème des traitements des fonctionnaires de l'organisme visé.

Son caractère d'organisme international découle à suffisance de la mission qui lui incombe essentiellement et il en résulte que ses archives, dont ses livres de comptes sont naturellement partie, sont la commune propriété des trois Gouvernements co-signataires de la Convention Douanière. Il ne peut donc en être disposé que sur instructions desdits Gouvernements, d'autant que le statut du Secrétariat Général, approuvé par les Parlements des trois pays, stipule en son Article VIII que les archives du Secrétariat Général sont inviolables.

La fixation des barèmes du personnel, l'approbation des comptes et la vérification du budget du Secrétariat Général sont assurées par les Présidents des divers Conseils prévus par la Convention Douanière.

Om dit opzet te bereiken, werden gedurende het grootste deel van gezegd jaar buitengewone prestaties verricht, die voor gevolg hebben gehad het aantal nog te onderzoeken bezwaarbundels aanzienlijk te verminderen.

De inspanningen werden vooral gericht op het onderzoek van de oude bezwaarbundels betreffende belangrijke voor 1948 vastgestelde aanslagen voor de ganse oorlogsperiode; de toe te kennen moratoire interesten in geval van ontlasting der reeds betaalde belastingen, sloegen dan ook op verschillende jaren; vandaar hun betrekkelijk hoog bedrag.

Bovendien, heeft het Koninklijk besluit van 21 April 1952 de massieve ontlasting toegelaten van gewone belastingen die dubbel gebruik vormden met de oorlogsbelastingen, zonder af te wachten dat deze laatste integraal betaald werden; het gevolg er van is geweest de toekenning van moratoire interesten waarvan het bedrag niet kon geraamd worden in de begrotingsramingen.

VRAAG N° 131:

MINISTERIE VAN OPENBARE WERKEN.

Art. 539 (blz. 94-248). — Buitengewone uitgaven.

Werken tot herstel van de oorlogsschade aan de onroerende goederen.

Supplement van 60.000.000 frank bij het oorspronkelijk krediet van 700.000.000 frank.

Waarom is de hoogdringendheid van dat supplement, volgens de commentaar, slechts einde 1952 gebleken en waarom kon het niet uitgesteld worden tot 1953?

ANTWOORD:

Daar het bijkrediet van 60 miljoen niet kon worden verkregen vóór 31 December 1952 en vermits het Departement van Openbare Werken sedert 1 Januari 1953, beschikt over het krediet vermeld onder artikel 535 van het ontwerp van begroting van buitengewone uitgaven voor 1953, kan van dat bijkrediet worden afgezien.

Het Bestuur ziet af van dat krediet van 60.000.000 frank. De uitgave zal worden aangerekend op het gewoon begrotingskrediet voor 1953. Dat is heel wat redelijker.

VRAAG N° 135:

MINISTERIE VAN BUITENLANDSE ZAKEN.

Art. 24-6. — Aandeel van België. — Benelux.

Welke zijn de weddeschalen van de in dit artikel bedoelde ambtenaren? Op welke grondslag geschiedt de regularisatie?

ANTWOORD:

Het algemeen Secretariaat van de Belgisch-Nederlands-Luxemburgse Douaneovereenkomst is een organisme, waarvan de oprichting werd voorgesteld op 23 Mei 1946 en goedgekeurd door de Belgische Regering namens de B. L. E. U. en door de Nederlandse Regering. Het heeft ten doel bij te dragen tot de tenuitvoerlegging van voormelde Douaneovereenkomst die werd ondertekend te Londen, op 5 September 1944.

Het internationaal karakter van het Algemeen Secretariaat van de Douaneovereenkomst en de bepalingen betreffende de vereffening van haar uitgaven laten aan de Belgische Regering niet toe, zonder de instemming van de andere Regeringen, de gevraagde bijzonderheden betreffende de weddeschaal van de ambtenaren van bedoeld organisme mede te delen.

Zijn karakter van internationaal organisme blijkt in voldoende mate uit zijn essentiële opdracht. Dientengevolge is het archief, waarvan de rekenboeken natuurlijk deel uitmaken, gemeenschappelijk eigendom van de drie Regeringen mede-ondertekenaars van de Douaneovereenkomst. Daarover kan derhalve alleen worden beschikt na onderrichtingen van vermelde regeringen, temeer daar artikel VIII van het statuut van het Secretariaat Generaal, dat door de Parlementen van de drie landen werd goedgekeurd, bepaalt dat het archief van het Secretariaat-Generaal onschendbaar is.

De vaststelling van de weddeschalen van het personeel, de goedkeuring van de rekeningen en het nazicht van de begroting van het Secretariaat-Generaal worden verzekerd door de Voorzitters van de verschillende Raden die door de Douaneovereenkomst zijn voorzien.

Le paiement de la quote-part de la Belgique s'effectue sur déclaration des Présidents de la Convention Douanière.

Un commissaire déclare ne pouvoir être satisfait de la réponse donnée par le Gouvernement à cette question.

Il estime que, cette question étant posée par un membre de la Chambre des Représentants, il appartient au Gouvernement belge de se mettre en rapport avec les Gouvernements hollandais et luxembourgeois pour qu'une réponse adéquate lui soit fournie. Il fait remarquer que les traitements des membres de la Haute Autorité du Plan Schuman sont connus du public et il estime que c'est là chose normale et sensée. Il demande que le Gouvernement belge prenne contact avec les Gouvernements hollandais et luxembourgeois pour que le montant des traitements du secrétariat de Benelux soit connu des Parlements respectifs.

* * *

A la minute du rapport sont jointes les autres questions posées par le rapporteur, les questions 133 et 134, posées par un commissaire, relatives aux crédits supplémentaires pour des subventions à la S. N. C. F. B., et les réponses détaillées de l'administration.

De même les questions n° 136 à 138 posées par un autre commissaire, relativement au nombre d'agents en disponibilité au département de la Défense nationale et au crédit de 240 millions pour le chômage et la remise au travail des chômeurs, et les réponses ministérielles.

Liste des questions et réponses déposées au Greffe de la Chambre.

(Les numéros de pages renvoient au document n° 126.)

I. — Questions à portée générale :

- N° 16 — Régularisations ... (p. XIII)
N° 19 — Réductions... (p. XVIII)

II. — Questions relatives aux services du Premier Ministre :

- N° 30 — art. 1 ... (p. 6 — 102)
N° 32 — art. 14 ... (p. 6 — 103)
N° 33 — art. 17 ... (p. 6 — 103)

III. — Questions relatives au Ministère des Affaires Economiques et des Classes Moyennes :

- N° 56 — art. 5' ... (p. 34 — 154)

IV. — Questions relatives au Ministère des Affaires Etrangères et du Commerce Extérieur :

- N° 37 — art. 12.2 ... (p. 16 — 119)
N° 39 — art. 5.2 ... (p. 20 — 122)
N° 40 — art. 5.2 ... (p. 20 — 122)
N° 41 — art. 9.2 ... (p. 20 — 123)

De betaling van het aandeel van België geschiedt op verklaring van de Voorzitters van de Douaneovereenkomst.

Een lid van de Commissie verklaart dat hij niet tevreden is over het antwoord dat door de Regering op die vraag wordt verstrekt.

Hij meent dat vermits die vraag gesteld werd door een lid van de Kamer der Volksvertegenwoordigers, de Belgische Regering zich in betrekking moet stellen met de Nederlandse en Luxemburgse Regeringen, opdat een passend antwoord zou worden gegeven. Hij merkt op dat de wedden van de leden van de Hoge Autoriteit van het Schuman-Plan door het publiek gekend zijn en zijns inziens is dat normaal en verstandig. Hij vraagt dat de Belgische Regering in contact zou treden met de Hollandse en de Luxemburgse Regeringen, opdat het bedrag van de wedden van het Secretariaat van Benelux aan de respectieve Parlementen zou worden medegedeeld.

* * *

Bij de minuut van het verslag worden gevoegd de anderen vragen gesteld door de verslaggever, de vragen 133 en 134 gesteld door een lid van de Commissie betreffende de bijkredieten voor toelagen aan de N. M. B. S. en de uitvoerige antwoorden van het Bestuur.

Hetzelfde geldt voor de vragen n° 136 tot 138 gesteld door een ander lid van de Commissie, betreffende het aantal personeelsleden in disponibiteit bij het Departement van Landsverdediging en betreffende het krediet van 240 miljoen voor de werkloosheid en de wedertewerking van de werklozen, alsmede de antwoorden van de Ministeries.

Lijst van de ter Griffie neergelegde vragen en antwoorden.

(De nummers van de bladzijden verwijzen naar stuk n° 126.)

I. — Vragen van algemene aard :

- N° 16 — Regularisaties ... (blz. XIII)
N° 19 — Verminderingen... (blz. XVIII)

II. — Vragen betreffende de diensten van de Eerste-Minister :

- N° 30 — art. 1 ... (blz. 6 — 103)
N° 32 — art. 14... (blz. 6 — 103)
N° 33 — art. 17... (blz. 6 — 103)

III. — Vragen betreffende het Ministerie van Economische Zaken en Middenstand :

- N° 56 — art. 5' ... (blz. 34 — 154)

IV. — Vragen betreffende het Ministerie van Buitenlandse Zaken en Buitenlandse Handel :

- N° 37 — art. 12.2 ... (blz. 16 — 119)
N° 39 — art. 5.2 ... (blz. 20 — 122)
N° 40 — art. 5.2 ... (blz. 20 — 122)
N° 41 — art. 9.2 ... (blz. 20 — 123)

V. — *Questions relatives au Ministère de l'Agriculture :*

- N° 49 — art. 3.4 ... (p. 30 et 145)
 N° 50 — art. 12.1 ... (p. 30 et 148)
 N° 51 — art. 13.4 ... (p. 30 et 149)
 N° 52 — art. 24.5bis ... (p. 32 — 151)
 N° 53 — art. 26.3 ... (p. 32 — 152)
 N° 54 — art. 28.1 ... (p. 34 — 152)
 N° 55 — art. 28.2 ... (p. 31 — 152)

VI. — *Questions relatives au Ministère des Colonies :*

- N° 48 — art. 9 ... (p. 28 — 144)

VII. — *Questions relatives au Ministère des Communications :*

- N° 22 — art. 12 ... (p. XXII et 250)
 N° 74 — art. 3.2 ... (p. 44 et 167)
 N° 133 — art. 14.1 ... (p. 40 et 164)
 N° 134 — art. 24.13 ... (p. 42 et 166)
 15 ... (p. 42 et 166)
 16 ... (p. 42 et 166)
 17 ... (p. 42 et 166)

VIII. — *Questions relatives au Ministère de la Défense Nationale :*

- N° 42 — art. 9.1 ... (p. 24 — 130 et 131)
 art. 9.3 ... (p. 24 et 131)
 N° 44 — art. 14.3 ... (p. 24 — 135)
 N° 45 — art. 328.2 ... (p. 26 et 140)
 N° 46 — art. 328.9 ... (p. 26 et 141)
 N° 137 — art. 4.2^a et 4.3 ... (p. 22, 126 et 127)

IX. — *Questions relatives au Ministère des Finances :*

- N° 128 — art. 17.2 ... (p. 82)
 N° 129 — art. 29.2 ... (p. 84 — 229)
 N° 130 — art. 328¹ ... (p. 84 — 229)
 art. 328 ... (p. 84 — 229)
 N° 132 — art. 519 ... (p. 92 — 244)

X. — *Questions relatives au Ministère de l'Instruction Publique :*

- N° 93 — art. 4.1 ... (p. 56 — 184)
 N° 96 — art. 9.2 ... (p. 56 — 185)
 N° 97 — art. 19.3 ... (p. 58 — 187)
 N° 99 — art. 22.10 ... (p. 58 — 188)
 N° 102 — art. 3.2 ... (p. 58 — 189)
 N° 103 — art. 3.2 ... (p. 50 — 191)
 N° 111 — art. 3¹ et 3² ... (p. 66 — 201)
 N° 114 — art. 3.2 ... (p. 58 — 203)
 N° 117 — art. 3 ... (p. 70 — 206)
 N° 118 — art. 4 ... (p. 72 — 206)
 N° 120 — art. 14.2.3.4 ... (p. 72 — 208)
 N° 124 — art. 3.1 ... (p. 74 — 211)

V. — *Vragen betreffende het Ministerie van Landbouw :*

- Nr 49 — art. 3.4 ... (blz. 30 en 145)
 Nr 50 — art. 12.1 ... (blz. 30 en 148)
 Nr 51 — art. 13.4 ... (blz. 30 en 149)
 Nr 52 — art. 24.5bis ... (blz. 32 — 151)
 Nr 53 — art. 26.3 ... (blz. 32 — 152)
 Nr 54 — art. 28.1 ... (blz. 34 — 152)
 Nr 55 — art. 28.2 ... (blz. 31 — 152)

VI. — *Vragen betreffende het Ministerie van Koloniën :*

- Nr 48 — art. 9 ... (blz. 28 — 144)

VII. — *Vragen betreffende het Ministerie van Verkeerswezen :*

- Nr 22 — art. 12 ... (blz. XXII en 250)
 Nr 74 — art. 3.2 ... (blz. 44 en 167)
 Nr 133 — art. 14.1 ... (blz. 40 en 164)
 Nr 134 — art. 24.13 ... (blz. 42 en 166)
 15 ... (blz. 42 en 166)
 16 ... (blz. 42 en 166)
 17 ... (blz. 42 en 166)

VIII. — *Vragen betreffende het Ministerie van Landsverdediging :*

- Nr 42 — art. 9.1 ... (blz. 24 — 130 en 131)
 art. 9.3 ... (blz. 24 en 131)
 Nr 44 — art. 14.3 ... (blz. 24 — 135)
 Nr 45 — art. 328.2 ... (blz. 26 en 140)
 Nr 46 — art. 328.9 ... (blz. 26 en 141)
 Nr 137 — art. 4.2^a en 4.3 ... (blz. 22, 126 en 127)

IX. — *Vragen betreffende het Ministerie van Financiën :*

- Nr 128 — art. 17.2 ... (blz. 82)
 Nr 129 — art. 29.2 ... (blz. 84 — 229)
 Nr 130 — art. 328¹ ... (blz. 84 — 229)
 art. 328 ... (blz. 84 — 229)
 Nr 132 — art. 519 ... (blz. 92 — 244)

X. — *Vragen betreffende het Ministerie van Openbaar Onderwijs :*

- Nr 93 — art. 4.1 ... (blz. 56 — 184)
 Nr 96 — art. 9.2 ... (blz. 56 — 185)
 Nr 97 — art. 19.3 ... (blz. 58 — 187)
 Nr 99 — art. 22.10 ... (blz. 58 — 188)
 Nr 102 — art. 3.2 ... (blz. 58 — 189)
 Nr 103 — art. 3.2 ... (blz. 50 — 191)
 Nr 111 — art. 3¹ en 3² ... (blz. 66 — 201)
 Nr 114 — art. 3.2 ... (blz. 58 — 203)
 Nr 117 — art. 3 ... (blz. 70 — 206)
 Nr 118 — art. 4 ... (blz. 72 — 206)
 Nr 120 — art. 14.2.3.4 ... (blz. 72 — 208)
 Nr 124 — art. 3.1 ... (blz. 74 — 211)

XI. — *Question relatives*
au Ministère de la Santé Publique et de la Famille :

A. — *Santé publique :*

S. N° — art. 21. 7A ...	(p. 78 et 216)
N° 126 art. 3. 1 ...	
3. 2 ...	
4. 2 ...	
10. 1 ...	
10. 2 ...	(p. 76 et 212, 213 et 214)
6. 2 ...	
9. 1 ...	
9. 2 ...	
10. 2 ...	(p. 76 et 212, 213 et 214)

B. — *Reconstruction :*

N° 82 307. 1 ...	(p. 50 et 177)
83 309. 2 ...	(p. 50 et 177)
84 321. 2 ...	(p. 50 et 177)

XII. — *Ministère du Travail et de la Prévoyance Sociale :*

N° 138 — art. 21. 1 ...	(p. 54 et 181)
-------------------------	----------------

XIII. — *Ministère des Travaux Publics :*

N° 23 — art. 14 ...	(p. XXII et p. 250)
N° 24 — art. 15 ...	(p. XXII et 251)
N° 27 — art. 16 ...	(p. XXIX et 257)
art. 489. 3 ...	(p. XXIX et 257)
N° 80 — art. 16. 3 ...	(p. 46 et 173)
N° 81 — art. 26. 4 ...	(p. 46 — 174)

* * *

Délibérant au mois de février 1953, la Commission des Finances ne disposait en fait que d'une liberté fort limitée à l'endroit des centaines de crédits supplémentaires dépensés en 1952 ou à tout le moins engagés. Elle n'a repoussé qu'un nombre très limité de crédits tant parce qu'ils lui ont paru insuffisamment justifiés que pour marquer sa volonté de voir respecter à l'avenir, de façon rigoureuse, les nouvelles instructions du Ministre des Finances dans sa circulaire reproduite supra.

Crédits dont la Commission propose le rejet :

- I. — Affaires étrangères. Article 25-2. Emissions mondiales. Articles 25-2-6°.
- II. — Communications. Ecole d'aviation civile. Article 22-5 nouveau.
- III. — Instruction publique. Collège de l'Europe. Article 22-8.
- IV. — Instruction Publique. Orchestre National. Article 22-1.
- V. — Dépenses extraordinaires. Article 539. 760 millions de francs.

Le projet, diminué des crédits mentionnés ci-après, a été adopté par 9 voix contre 3.

Le rapport a été approuvé par 9 voix et 3 abstentions.

Le Rapporteur,

M. PHILIPPART.

Le Président,

F. VAN BELLE.

XI. — *Vragen betreffende*
het Ministerie van Volksgezondheid en van het Gezin :

A. — *Volksgezondheid :*

S. N° — art. 21 7A ...	(blz. 78 en 216)
N° 126 art. 3. 1 ...	
3. 2 ...	
4. 2 ...	
10. 1 ...	
10. 2 ...	(blz. 76 en 212, 213 en 214)
6. 2 ...	
9. 1 ...	
9. 2 ...	
10. 2 ...	(blz. 76 en 212, 213 en 214)

B. — *Wederopbouw :*

N° 82 307. 1 ...	(blz. 50 en 177)
83 309. 2 ...	(blz. 50 en 177)
84 321. 2 ...	(blz. 50 en 177)

XII. — *Ministerie van Arbeid en Sociale Voorzorg :*

N° 138 — art. 21. 1 ...	(blz. 54 en 181)
-------------------------	------------------

XIII. — *Ministerie van Openbare Werken :*

N° 23 — art. 14 ...	(blz. XXII en blz. 250)
N° 24 — art. 15 ...	(blz. XXII en 251)
N° 27 — art. 16 ...	(blz. XXIX et 257)
art. 489. 3 ...	(blz. XXIX et 257)
N° 80 — art. 16. 2 ...	(blz. 46 en 173)
N° 81 — art. 26 ...	(blz. 46 — 174).

* * *

Daar zij in de maand Februari 1953 beraadslaagde, beschikte de Commissie voor de Financiën in feite slechts over en zeer beperkte vrijheid van handelen ten overstaan van de honderden bijkredieten die in 1952 werden uitgegeven of ten minste aangewend. Zij heeft slechts een zeer beperkt aantal kredieten verworpen, zowel omdat deze haar niet genoeg verantwoord toeschenen als om te kennen te geven dat zij wenst dat de nieuwe onderrichtingen van de Minister van Financiën in zijn hoger vermeld aanschrijven in de toekomst streng zouden worden nageleefd.

Kredieten welke de Commissie voorstelt te verwerpen :

- I. — Buitenlandse Zaken. Artikel 25-2. Werelduitzendingen. Artikelen 25-2-6°.
- II. — Verkeerswezen. School voor Burgerlijke Luchtvaart. Artikel 22-5 nieuw.
- III. — Openbaar Onderwijs. Europa-College. Artikel 22-8.
- IV. — Openbaar Onderwijs. Nationaal Orkest. Artikel 22-1.
- V. — Buitengewone Uitgaven. Artikel 539. 760 miljoen frank.

Het ontwerp, verminderd met de hierna vermelde kredieten, werd aangenomen met 9 tegen 3 stemmen.

Dit verslag werd goedgekeurd met 9 stemmen en 3 onthoudingen.

De Verslaggever,

M. PHILIPPART.

De Voorzitter,

F. VAN BELLE.

CREDITS DONT LA SUPPRESSION
EST PROPOSEE PAR LA COMMISSION.

I. — Budget du Ministère des Affaires Etrangères
et du Commerce Extérieur.

Chapitre II. — Subventions.

Art. 25-2. — Subventions relatives à l'information, etc. (p. 18).

6° Subventions diverses à accorder éventuellement (y compris l'intervention dans le budget de l'I. N. R. au titre du secteur culturel des émissions mondiales) :

Nouveau crédit proposé : 14.600.000.

Supprimer ce crédit.

II. — Budget du Ministère des Communications.

Section II. — Enseignement.

Chapitre II. — Subventions.

Art. 22-5 (nouveau). — Intervention de l'Etat dans les frais de fonctionnement de l'Ecole d'aviation civile en vue de la formation de pilotes professionnels d'avion (p. 44).

Nouveau crédit sollicité : 5.650.000.

Supprimer ce crédit.

III. — Budget du Ministère
de l'Instruction Publique.

Section VIII. — Beaux-Arts.

Chapitre II. — Subventions.

Art. 22-1. — Orchestre National de Belgique (p. 72).

Nouveau crédit sollicité : 780.000.

Supprimer ce crédit.

IV. — Dépenses extraordinaires.

Travaux Publics.

Urbanisme.

Art. 539. — Travaux de réparation de dommages de guerre aux biens immobiliers, etc. (Les engagements de dépenses, etc. à concurrence de 3.950.000.000 de francs) (p. 94).

Nouveau crédit sollicité : 60.000.000.

Supprimer ce crédit.

KREDIETEN WAARVAN DE WEGGLATING
VOORGESTELD WORDT DOOR DE COMMISSIE.

I. — Begroting van het Ministerie van Buitenlandse Zaken
en Buitenlandse Handel.

Hoofdstuk II. — Toelagen.

Art. 25-2. — Tegemoetkoming in verband met de voorlichting, enz. (blz. 19).

6° Eventueel te verlenen diverse tegemoetkomingen (met inbegrip van de tussenkomst in de begroting van het N. I. R., uit hoofde van de culturele sector der werelduitzendingen) :

Nieuw voorgesteld krediet : 14.600.000.

Dit krediet weglaten.

II. — Begroting van het Ministerie van Verkeerswezen.

Sectie II. — Onderwijs.

Hoofdstuk II. — Toelagen.

Art. 22-5 (nieuw). — Tussenkomst van de Staat in de werkingskosten van de burgerlijke luchtvaartschool voor de vorming van beroepspiloten voor vliegtuigen. (blz. 45).

Nieuw aangevraagd krediet : 5.650.000.

Dit krediet weglaten.

III. — Begroting van het Ministerie
van Openbaar Onderwijs.

Sectie VIII. — Schone Kunsten.

Hoofdstuk II. — Toelagen.

Art. 22-1. — Nationaal Orkest van België (blz. 73).

Nieuw aangevraagd krediet : 780.000.

Dit krediet weglaten.

IV. — Buitengewone uitgaven.

Openbare Werken.

Stedebouw.

Art. 539. — Werken tot herstel van de oorlogsschade, aan de onroerende goederen, enz. (De vast te leggen uitgaven, enz. ten belope van 3.950.000.000 frank) (blz. 95).

Nieuw aangevraagd krediet : 60.000.000.

Dit krediet weglaten.